

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ لُوقا

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح مُطابِقِ لُوقا کلو دَ تفصیلِ نوشته شده. لُوقا دَ امزی انجيلِ عالی جناب تيوفيلس ره مخاطبِ قرار دده دَ باره زندگی عيسیٰ مسیح دَ تفصیلِ توره موكيه. کلو دانشمندا دزی عقیده آسته که تيوفيلس يگ شخصِ بلند رُتبه رومی بوده. هَدَفِ لُوقا از نوشته کدونِ امزی کتاب تشويق کدونِ تيوفيلس و دوستای ايماندار شی آسته تا اونا دَ ايمان خُو اُستوار و مُستحکم بُمنه. دَمزی انجيلِ لُوقا نشو ميديه که خدمتِ عيسیٰ مسیح بخاطرِ پوره شُدونِ وعده و مُحَبَّتِ خُدا بلده قوم شی بوده. لُوقا عيسیٰ ره نجات دهنده معرفي مونه که خُدا وعده آمدونِ شی ره دده بود و اُو باعِثِ نجاتِ بنی اسرائيل و باقی مردمِ دُنیا موشد. امچنان دَمزی انجيلِ مُعجزه ها، مَثَلِ ها و تعليمای عيسیٰ مسیح غدر کلو دیده موشه نَسَبَتِ دَ ديگه انجيلِ ها. بطورِ نمونه مَثَلِ «باچه گم شده» یکی از مَثَلِ های مشهورِ امزی انجيلِ آسته که هر ايماندارِ عيسیٰ مسیح اُو ره دَ حافِظِه خُو دره. خاننده ها بعد از خاندونِ امزی کتابِ مِيتنه پی بُره که تمامِ واقعه های که پيش از ظهورِ عيسیٰ مسیح و بعد از ظهورِ شی رُخ دد مُطابِقِ اراده خُدا بود و هر واقعه دقيق دَ وختِ مُعينِ خُو رخ دد.

پيروای عيسیٰ مسیح انجيلِ شريف ره «عهدِ جديد» موكه. انجيلِ شاملِ ۲۷ بخشِ آسته. دَ چار بخشِ اولِ زندگی نامه عيسیٰ مسیح نوشته شده. لُوقا سومنه بخشِ کتابِ انجيلِ آسته. لُوقا يگ طبيب بود و ام يگ پيروِ مولا عيسیٰ. بعد از نوشته کدونِ زندگی نامه عيسیٰ مسیح، لُوقا بخشِ ديگه ره ام نوشته کده: بخشِ پنجمِ کتابِ انجيلِ، که دَ باره کارای مُختلفِ پيروای مولا عيسیٰ بعد از رفتونِ مولا دَ

عالمِ باله بُود. بخشِ پَنجُمِ اِنجِيلِ دَ باره پيروایِ مولا عيسیِ اَسته که اونا دَ مُطابِقِ
اَمَرِ مَسِيحِ پَيغامِ شیِ ره دَ هر جایِ مِيرَسَند. ديگه بَخشِ هایِ اِنجِيلِ، بَغیرِ از بَخشِ
اَخرِ، تمامِ شیِ خطِ هایِ اَسته که از طرفِ يارایِ عيسیِ دَ پيروایِ شیِ دَ جایِ
هایِ مُخْتَلِفِ دُنیا رَیِ شُدِه. بَخشِ اَخرِ اِنجِيلِ دَ باره واقعه هایِ آينده پيشگوییِ
مُونه.

خُدا دَ بعضیِ پيروایِ خُو اَمَرِ کده که بَخشایِ اِنجِيلِ ره نُوِشته کُنِه. ازیِ خاطر
تمامِ بَخشایِ کِتَابِ اِنجِيلِ کلامِ خُدا اَسته، و نَه سُنْتِ ها و رَواجِ هایِ مَرْدُمِ.

تَقْرِیباً دُو هزار سالِ پيش، دَ زمانِ عيسیِ مَسِيحِ، يگِ شَخصِ دَ نامِ «لُوقا» زِنديگیِ
نامِه مولا عيسیِ ره نُوِشته کد. دَ سالِ ۳۳ ميلادیِ عيسیِ مَسِيحِ دَ آسمو رَفْت. بعد
ازو، دَ بَينِ سالِ هایِ ۶۰ و ۹۰ (م.) لُوقا بَخشایِ سِوَمِ و پَنجُمِ اِنجِيلِ شَرِيفِ ره
نُوِشته کد. دَ بَخشِ پَنجُمِ، لُوقا دَ باره سَفَرِ هایِ يارایِ عيسیِ مَسِيحِ و پِولُسِ نُوِشته
کد و از امیِ نُوِشته ها مو مِيدَنیِ که لُوقا کِي بُود.

دَمَزُو زمانِ دُنیا چِنْدُو تَرَقِي نَکَدَد و چاپِ خانه مَوْجُود نَبُود. مَگَمِ تمامِ کِتَابا حَرفِ
دَ حَرفِ دَ دِستِ نُوِشته شُدِه. خِیلیِ کِتَابایِ که دَ دِستِ نُوِشته شُدَد تا آلیِ ره
مَوْجُود اَسته. نُسَخه هایِ اَصْلِي لُوقا اِگرچِه اِمروز مَوْجُود نِيبِه، مَگَمِ نُسَخه هایِ
که از اَصْلِي کاپیِ شُدِه بُود، اونا مَوْجُود اَسته. بعضیِ نُسَخه هایِ اِنجِيلِ، مِثْلِ
بَخشِ لُوقا، از سالِ ۱۸۰ (م.) تا آلیِ ره و جُود دَرِه. و نُسَخه هایِ پُوره اِنجِيلِ از
سالِ هایِ ۳۰۰ و ۴۰۰ (م.) تا آلیِ ره مَوْجُود اَسته.

پِولُسِ، که عيسیِ مَسِيحِ خُود شیِ اُو ره وظيفه دَدِه بُود، دَ خطِ هایِ خُو نامِ لُوقا
ره نُوِشته کد و اُو ره دَ لَقَبِ «طَبِيبِ مَحْبُوبِ» مَعْرِفِي کد. دَ اُو زمانِ غَدَرِ
مُتَخَصِّصِينِ تاييدِ مَوکَدِ که لُوقا يگِ تَارِيخِ نَوِيسِ خُوبِ بُود. دَ زِنديگیِ نامِه عيسیِ
مَسِيحِ، بَخشِ لُوقا، مو چِيزایِ خَاصِ ره مِينِگَرِي، مَثَلًا: مَحَبَّتِ عيسیِ مَسِيحِ قَدِ
مَرْدُمایِ غَرِيبِ، طَرِيقَه دُعا، فَعَالِيَّتِ رُوحِ اَلْقُدْسِ دَ دُنیا، خِدْمَتِ خَاثُونو دَ عيسیِ

مسیح، یا بخششِ گناهای مردم.

ای ترجمه بخشِ لوقا از کتابِ انجیل دَ زیونِ آزرگی یگ ترجمه تفسیری آسته. ترجمانا کوششِ کده که معنای اصلی ره از زیونِ یونانی گرفته دَ لهجه آزرگی ترجمه کُنه. ازی خاطر تعدادِ الفاظِ بخشِ لوقا دَ زیونِ یونانی قد تعدادِ الفاظِ ترجمه شده دَ زیونِ آزرگی برابر نییه. مَهَمِ اینی آسته که معنای اصلی انجیلِ بخشِ لوقا از زیونِ یونانی دَ لهجه امروزی مردمِ محفوظِ نگاه شده. اُمید آسته که خاندنه ها و شنونده های ازی کتابِ خوش بَشه و خبر شُنه که خُدا دَ کتابِ انجیل چی گفته.

فهرستِ عنوانها

مقصدِ لوقا از نوشته کدونِ زندگی نامه عیسی مسیح

پیشگویی تولدِ یحیی

خوشخبری تولدِ شُدونِ عیسی دَ مریم

مریم دَ دیدونِ اَلیزابت موره

سرودِ مریم

تولدِ یحیی

پیشگویی زکریا

تولدِ عیسی

چوپونو و ملایکه ها

بُردونِ عیسی دَ خانه خُدا

عیسای دوازده ساله دَ اورشَلیم

پیغامِ یحیی پیغمبر

یحیی عیسی ره غُسلِ تعمیدِ میدیه

شجره نامه عیسی

عیسی دَ بله و سوسه های شیطو کامیاب موشه

عیسی دَ منطقه جلیلیه

مردُمِ ناصِرِه عیسیٰ ره رَد مُونه
عیسیٰ یگِ آدَمِ جِنْدی ره شفا مِیدیه
شفا دَدونِ ناجورا
عیسیٰ دِ دِیگه جای ها تعلیم مِیدیه
یارای اوّل عیسیٰ مسیح
شفای یگِ آدَمِ کولی
جور شُدونِ یگِ آدَمِ شَل
لاوی مالیه‌گیر یارِ عیسیٰ مُوشه
دَ بارِه روزه
جَر-و-بَحْث دَ بارِه روزِ آرام
عیسیٰ بسم دَ روزِ آرام شفا مِیدیه
دوازده رسُولِ عیسیٰ
خوشی و غَم
دَ بارِه دِیگرو قضاوت نَکنید
دِرخت و میوه شی
تادو قوی و ضعیف
شفای غلامِ قومندانِ رومی
زنده کدونِ باچه خاتونِ بیوه
یحییٰ از بندی‌خانه نفرای خُو ره دَ پیشِ عیسیٰ ریی مُونه
شاهدی عیسیٰ دَ بارِه یحییٰ
خاتونِ بدکار بخشیده مُوشه
خاتونوی که از عیسیٰ پیروی مُوكد (۱:۸)
مَثَلِ تُخْمِ زَدونِ دیغو
تفسیرِ مَثَلِ دیغو
مَثَلِ چراغ
آبه و برارای عیسیٰ
آرام کدونِ طوفان

بُر كدُونِ جِنِيَاتِ از آدَمِ جِنْدِي (٢٦:٨)
 جُور شُدُونِ خَا تُونِ مَرِيضِ و زِنْدِه كدُونِ دُخْتَرِ يايروس
 وظيفه دوازده رسولِ عيسى
 تشويشِ هيروديس حُكمران
 نان دَدُو دَ پَنج هزار
 اقرارِ پَتْرُس دَ باره عيسى
 عيسى دَ باره مَرگِ خُو پيشگويي مُونه
 تبديلي شكلِ مسيح
 جُور شُدُونِ آدَمِ جِنْدِي
 عيسى بسمِ دَ باره مَرگِ خُو پيشگويي مُونه
 كِي دَ مينكلِ مَرْدُمِ بَزْرگِ اَسْتِه
 كسي كه دَ ضِدِ شُمُو نَبْشه، اُو قَدِ شُمُو اَسْتِه
 تعصبِ مَرْدُمِ سامره
 شرطِ هايِ پَيروِي از عيسى
 رِي كدُونِ هفتادِ پَيرو (١:١٠)
 سرزَنشِ مَرْدُمِايِ بِي ايمان
 پس اَمْدُونِ هفتادِ پَيرو
 اِختياراتِ مسيح
 مَهْمِ تَرِينِ حُكْمِ
 قِصَّه عيسى دَ باره يگِ سامري نيكوکار
 ملاقاتِ عيسى دَ خانِه مَرْتا و مَرِيْمِ
 عيسى دُعا كدو ره دَ يارايِ خُو يادِ ميديه
 تَهْمَتِ دَ بَلِه عيسى
 درخاستِ بَلْدِه مَعْجَزِه
 تَعْلِيمِ دَ باره نُورِ باطِنِي (٣٣:١١)
 عيسى رهبرايِ مذهبي ره سرزَنشِ مُونه
 پرهيز از رباكاري

از انسان نترس بلکه از خُدا بترس

اقرارِ پیمانِ قدِ مسیح

مثلِ آدمِ دولت‌مند

توکل و اعتماد د خُدا

دولتِ آسمانی

تیارى بلده پس آمدونِ مسیح

مثلِ نوکرِ وفادار و بے وفا

اختلافات

مثلِ فصلِ های سال و قضاوت از طرفِ خُدا

مثلِ د باره توبه کدو و قضاوت از طرفِ خُدا

توبه یا مرگ

مثلِ د باره صبر و حوصله خُدا

شفا ددونِ مریض د روزِ شنبه

کئه شدونِ پادشاهی خُدا د دنیا

مثلِ راهِ تنگ

غم و غصه عیسی بلده شارِ اورشلیم

عیسی دفعه دیگه د روزِ شنبه شفا میدیه

درسِ خاکساری و بے کبری

مهمانی د پادشاهی خُدا

ارزشِ پیرویِ مسیح

نمکِ بے مزه - پیرو بے نظم

مثلِ گوسپونِ گمشده

مثلِ پیسه گمشده

مثلِ باچه گمراه شده

مثلِ ناظرِ هوشیار

مثلِ آدمِ دولت‌مند و فقیر

بخشش و ایمان

مَثَلِ مَالِكِ وَ مُزْدُورِ
مَرْدِ سَامِرِيِّ شُكْرُكَزَارِ
پِيشْكَوِيّی ظُهُورِ مَسِيحِ
مَثَلِ دَ بَارِهِ يَگِ بِيوهِ زَنِّ وَ قَاضِيِ بِيْءِ اِنصَافِ
مَثَلِ دُعَايِ اَدَمِ فَرِيْسِيِّ وَ يَگِ جَزِيهْ گِيْرِ
عِيْسَى بَچْكِچَايِ رِيْزِهِ رِهْ دُوسْتِ دَرِهِ
اَدَمِ سَرْمَايِهِ دَارِ وَ زَنديگِيِ اَبَدِيِ
سُوْمَنِهِ پِيشْكَوِيّی عِيْسَى دَ بَارِهِ مَرگِ وَ قِيَامِ شِي
شَفَايِ فَقِيْرِ كُورِ
زَكَايِ جَزِيهْ گِيْرِ
يَگِ مَثَلِ دَ بَارِهِ مَسِيحِ وَ پَادشَاهِيِ اَيْنِدِهِ شِي
دَاخِلِ شُدُونِ عِيْسَى دَ شَارِ اُورُشَلِيمِ
بُر كَدُونِ سَوَدَاگَرَا اَز خَانِهْ خُدا
قُدْرَتِ وَ اِخْتِيَارَاتِ عِيْسَى
مَثَلِ بَاغَوَانِ هَايِ ظَالِمِ
جَوَابِ عَاقِلَانِهْ
بَحْثِ دَ بَارِهِ قِيَامَتِ
رِيَاكَارِيِ
هَدِيَهْ بِيوهِ زَنِّ فَقِيْرِ
خَرَابِيِ خَانِهْ خُدا وَ بِلَاهَايِ اَخِرِ زَمَانِ
پِيشْكَوِيّی دَ بَارِهِ تَبَاهِيِ شَارِ اُورُشَلِيمِ
پَسِ اَمْدُونِ مَسِيحِ
پَنْدِ اَز مَثَلِ دَرِخْتِ اَنْجِيْرِ
اِنْتِظَارِ بَلَدِهْ پَسِ اَمْدُونِ مَسِيحِ
تَصْمِيْمِ قَتْلِ عِيْسَى
اَخِرِيِ شَامِ عِيْسَى قَد يَارَايِ شِي
كُفْتُگُوِيِ دَ بَارِهِ بُوْرُگِيِ

پیشگوی انکار شمعون پترس
پیشگوی عیسی د باره خطر های آینده
دُعای عیسی د کوه زیتون
گرفتار شدن عیسی
انکار پترس از عیسی
بے احترامی د عیسی
عیسی د پیش شورای عالی یهود
عیسی د مرگ محکوم موشه
کشته شدن عیسی د صلیب
فوت عیسی
دفن کردن عیسی
عیسی دوباره زنده موشه
د راه آغیل عمائوس
عیسی د یارای خو ظاهر موشه
رفتون عیسی د عالم باله

مقصد لوقا از نوشته کدون زندگی نامه عیسی مسیح

۱ غدر کسا دست د کار شده د باره قصه واقعه های که د مینکل مو رخ دده نوشته کد ۲ و امو قصه ها د وسیله کسای که از شروع شاهدای عینی و خدمتگاری کلام خدا بود دز مو رسید. ۳ آلی ما ام بعد از مطالعه دقیق تمام چیزا از شروع تا آخر، صلاح دیدم که امی توره ها ره دز شمو جناب عالی تیوفیلُس د ترتیب نوشته کنم، ۴ تا شمو بتنید د باره حقیقت تورای پی ببرید که دز شمو گفته شده.

پیشگویی تولد یحیی

۵ د زمان پادشاهی هیرودیس، پادشاه یهودیه، یگ پیشوا د نام زکریا زندگی موكد. او از پیشوايون دسته آبياه بود و خاتون شی که الیزابت نام دشت از اولاده هارون بود. ۶ هر دوی شی د حضور خدا عادل بود و د مطابق تمام احکام و قوانین خداوند بدون کم-و-کاست رفتار موكد. ۷ لیکن اونا اولاد ندشت، چراکه الیزابت نازای بود و هر دوی شی سالخورده بود.

۸ یگ روز وختیکه زکریا د نوبت دسته خو د حضور خدا وظیفه پیشوایی ره انجام میدد، ۹ د مطابق رسم-و-رواج پیشوايو پشک د نام ازو بر شد که د جای مقدس خانه خداوند داخل شنه و بخور خوشبوی در بدیه. ۱۰ د وخت در دون بخور خوشبوی تمام جمعیت مردم د برون خانه خدا عبادت موكد. ۱۱ اوخته یگ ملایکه خداوند د زکریا ظاهر شد. ملایکه د طرف راست قربانگاه بخور خوشبوی ایسته بود. ۱۲ زکریا از دیدون ملایکه ترس خورد و رنگ از اونگه شی پرید. ۱۳ لیکن ملایکه دزو گفت: "ای زکریا، ترس نخور، چراکه دعاهای تو قبول شده و خاتون تو الیزابت یگ باچه د دنیا میره و تو نام شی ره «یحیی» بیل. ۱۴ او باعث خوشی و خوشحالی تو موشه و غدر کسا د غیت پیدا شدن شی خوشحالی

مُوكُنَه، ^{۱۵} چراكه اُو دَ نَظَرِ خُداوند يگِ اَدَمِ بَزُرگِ مُوشِه. اُو بايد هرگِز شرابِ اَنگُور و دِيگِه وُچي كَدَنِي هَاي نَشِه-آور وُچي نَكُنِه. اُو حَتِي از رَحَمِ آبِه خُو پُر از رُوحِ اَلْقُدَسِ اَسْتِه. ^{۱۶} اُو بَسِياري از بَنِي اِسْرَائِيل رِه سُونِ خُداوند، خُداي ازوا هِدَايَتِ مُونِه. ^{۱۷} اُو قَد رُوح و قُدْرَتِ اِلْيَاسِ پيشلُونِ خُداوند مورِه تاكه دِلِ هَاي آتِه-گورِه سُونِ بچِكِيچايِ ازوا دُورِ بَدِيه و سِرَكَشِ هَا رِه دَ حِكْمَتِ اَدَمَايِ عَادِلِ بِيَرِه تا يگِ قَوْمِ تِيارِ شُدِه رِه بَلَدِه خُداوند آمادِه كُنِه.

^{۱۸} زِكْرِيَا دَ مَلَايِكِه كُفْت: ”از كُجا بَدَنَمِ كه اِي كارِ مُوشِه؟ چُونِ ما يگِ اَدَمِ پيرِ اَسْتَمِ و خَاَتُونِ مِه اَمِ سَالخوردِه.“

^{۱۹} مَلَايِكِه دَ جَوَابِ شِي كُفْت: ”ما جِبْرَائِيلِ اَسْتَمِ كه دَ حُضُورِ خُدا ايسْتِه مُوشَمِ. اُو مَرِه رِبِي كَدِه تا قَد از تُو توره بُوگَمِ و اِي خوشخبري رِه دَز تُو بَدَمِ. ^{۲۰} اَيْنِه، اَلِي تُو كُنْگِه مُوشِي و توره كُفْتِه نَمِيَتَنِي تا رُوزِي كه اِي كارِ اَنجَامِ شُنِه، چراكه تُو دَ تورايِ مِه باوَرِ نَكْدِي؛ اِي چِيْزَا دَ وختِ مَقَرَرِ خُو پُوره مُوشِه.“

^{۲۱} دَ اَمْرُو غِيَتِ مَرْدَمِ مُنْتَظَرِ زِكْرِيَا بُوْد و بَخَاطِرِ دِيرِ كَدُونِ شِي دَ جَايِ مَقَدَّسِ حَيْرُو مَنَدُد. ^{۲۲} وختِيكه زِكْرِيَا بُرُو اَمَدِ اُو قَد ازوا توره كُفْتِه نَتَنِسْت. اوختِه، مَرْدَمِ پِي بُرْدِ كه دَ مَنِه جَايِ مَقَدَّسِ يگُو رُويا دِيدِه، چُونِ اُو سُونِ ازوا اِشَارِه مُوكَدِ و كُنْگِه بُوْد.

^{۲۳} وختِيكه رُوزايِ خِدْمَتِ شِي تامو شُد، اُو پَسِ دَ خَاَنِه خُو رَفْت. ^{۲۴} بَعْدِ از چِنْدِ وختِ خَاَتُونِ شِي اَلِيْزَابِتِ حَامِلِه شُد و بَلَدِه پَنجِ ماهِ خُودِ رِه از مَرْدَمِ تاشِه كَدِ و كُفْت: ^{۲۵} ”خُداوند اِي رِه بَلَدِه مِه اَنجَامِ دَدِه و دَ اِي رُوزَا دَ بَلِه مِه نَظَرِ لُطْفِ كَدِه تا رَسُوَايِي بِي اَوْلادِي رِه كه دَ مِينَكَلِ مَرْدَمِ دَشْتَمِ از مِه دُورِ كُنِه.“

خوشخبری تولد شتون عیسی د مریم

^{۲۶} د ماه ششم حاملگی الیزابت خدا ملایکه خو جبرائیل ره د یکی از شارای جلیلیه که ناصیره نام دشت، ری کد ^{۲۷} تا د پیش یگ دختر خانه که نامزاد یگ آدم د نام یوسف بود بوره. یوسف از خانوار داوود بود و امو دختر مریم نام دشت. ^{۲۸} ملایکه داخل شده دزو گفت: "سلام، آی کسی که مورد لطف قرار گرفتے! خداوند قد تو آسته."

^{۲۹} لیکن مریم از توره ملایکه کلو پریشان شد و د چورت مند که ای چی رقم گپ آسته. ^{۳۰} مگم ملایکه دزو گفت: "آی مریم، ترس نخور، چراکه خدا دز تو لطف کده. ^{۳۱} اینه، تو حامله شده یگ باچه پیدا مونی و نام شی ره عیسی بیل. ^{۳۲} او بزرگ موشه و باچه حضرت اعلی گفته موشه. خداوند خدا تخت بابه کلون شی داوود ره دزو میدیه، ^{۳۳} و او د بله خانوار یعقوب تا ابد حکمرانی موکنه و پادشاهی شی هرگز ختم نموشه."

^{۳۴} اوخته مریم د ملایکه گفت: "ای توره چطور شده میتنه د حالیکه ما قد هیچ مرد نزدیک نشدیم؟"

^{۳۵} ملایکه د جواب شی گفت: "روح القدس دز تو مییه و قدرت حضرت اعلی بله تو سایه موکنه و تو حامله موشی. و امزی خاطر او نلغه مقدس «باچه خدا» گفته موشه. ^{۳۶} اونه، الیزابت قومای تو ام د سن پیری حامله شده و یگ باچه د کوره خو دره. او ره که مردم نازای موگفت، ای ماه ششم حاملگی شی آسته، ^{۳۷} چراکه د پیش خدا هیچ چیز ناممکن نییه."

^{۳۸} اوخته مریم گفت: "ما بنده خداوند آستم. بیل که مطابق توره تو د حق مه شنه." بعد ازو ملایکه از دیر ازو رفت.

مَرِيَمَ دَ دِيدُونِ اَلِيْزَابِثَ موره

^{۳۹} و دَمَزُو رُوْزَا مَرِيَمَ حَرَكْت كَد و دَ عَجَلَه دَ يَكِي از اَغِيْلَاي كوهستونِ يَهُودِيَه رفت ^{۴۰} و دَ خَاْنَه زَكْرِيَا دَرَاْمَدَه اَلِيْزَابِثَ رَه سَلَام دَد. ^{۴۱} و خَتِيَكَه اَلِيْزَابِثَ سَلَام مَرِيَمَ رَه شَنِيد، نَلْغَه دَ كَوْرَه شِي پِيچَك زَد و اَلِيْزَابِثَ پُر از رُوْح اَلْقُدْسِ شُدَه ^{۴۲} قَد آوَازِ بَلَنْدِ كُغْت: ”تُو دَ مِيْنَكَلِ خَاْتُونُو بَرَكْت يَافْتَه اَسْتِي و بَرَكْت يَافْتَه اَسْتَه ثَمْرِ رَحْمِ تُو. ^{۴۳} مَا چِي اَسْتَم كَه اَبَه مَوْلَايِ مَه دَ پِيْشِ اَزْمَه اَمَدَه؟ ^{۴۴} چُون اَمِي كَه آوَازِ سَلَامِ تُو دَ كُوْشِ مَه رَسِيْد، نَلْغَه از خُوْشِي دَ كَوْرَه مَه دَ پِيچَك زَدُو شُد. ^{۴۵} نِيك دَ بَخْتِ خَاْتُونِي كَه باوَر كَد، چُون چِيْزَايِ كَه از طَرْفِ خُداوَنْدِ دَز شِي كُغْتَه شُد، پُوْرَه مُوشَه.“

سُرُوْدِ مَرِيَمَ

^{۴۶} و مَرِيَمَ كُغْت:

”جَان مَه خُداوَنْدِ رَه سِتَايشِ مُونَه

^{۴۷} و رُوْح-و-رَوَان مَه بَخَاطِرِ خُدا نِيْجَاتِ دِهِنْدَه مَه خُوْشِي مُونَه،

^{۴۸} چِرَاكَه اُو دَ بَلَه بِنْدَه نَاچِيْزِ خُو لُطْفِ كَدَه.

اِيْنَه، بَعْدِ اَزِي تَمَامِ نَسْلِ هَا مَرَه بَرَكْت يَافْتَه مُوْگَه،

^{۴۹} چِرَاكَه قَاْدِرِ مُطَلَقِ كَارَايِ كُتَه بَلْدَه مَه كَدَه.

نَاْمِ اَزُو مُقَدَّسِ اَسْتَه.

^{۵۰} رَحْمَتِ اَزُو دَ بَلَه كَسَايِ كَه از شِي مِيْتْرَسَه

نسل - اندر - نسل باقی مومنه.

^{۵۱} خداوند قد بازوی خو قدرت خو ره نشو دده؛

او آدمای کبری ره د خیالات دِل شی تیت پرک کده.

^{۵۲} او زورتوها ره از تخت های شی تا اندخته

و آدمای فروتن ره سر بلند کده.

^{۵۳} او گشنه ها ره قد چیزای خوب سیر کده،

ولے دولت مند ا ره دست خالی ربی کده.

^{۵۴} او خدمتگار خو اسرائیل ره کومک کده

و رحمت خو ره د یاد اُورده،

^{۵۵} امو رقم که د بابه کلون مو

ابراهیم و اولاده شی وعده ابدی کد.

^{۵۶} اوخته مریم تقریباً سه ماه د پیش الیزابت مند و بعد ازو پس د خانه خو رفت.

تولد یحیی

^{۵۷} وخت زیدون الیزابت رسید و او یگ باچه د دنیا اُورد. ^{۵۸} وختیکه همسایه ها و خانوار شی ای ره شنید که خداوند لطف - و - مهربانی کته د حق ازوا کده، اونا د خوشحالی شی شریک شد.

^{۵۹} دَ رُوزِ هَشْتَمِ قَوْمایِ شِی اَمَدَ تا نِلغِه رِه خَتنه کُنه و میخاست که نامِ آتِه شِی زکریا رِه دَ سِرِ اَزو بیلِه. ^{۶۰} لیکن آبه شِی جواب دده گُفت: ”نه، نامِ شِی باید یحیی ایشته سُنِه.“

^{۶۱} اونا دَزو گُفت: ”دَ قَوْمایِ تُو هیچ کس ای رقم نام ندرِه.“ ^{۶۲} اوخته اونا سُونِ آتِه شِی اِشاره کد که او کُدم نام رِه میخایه دَ بَلِه نِلغِه بیلِه. ^{۶۳} زکریا یگ تخته طلب کد و نوشته کد: ”نامِ شِی «یحیی» اَسْتِه.“ یگ ازوا تعجُب کد. ^{۶۴} فوری دانِ زکریا واز شد و زبون شِی دَ حَرکت اَمَد؛ او دَ توره گُفتو شد و خُدا رِه ستایش کد.

^{۶۵} ترس دَ بَلِه تمامِ باشنده های گرد-و-بر شِی قرار گرفت و یگ امزی توره ها دَ کوهستون یهودیه نقل موشُد. ^{۶۶} و هر کسی که ای توره ها رِه میشینید دَ دل خُو چورت زده موشُد: ”ای نِلغِه چی جور موشه؟“ چُون واقعا دِستِ خُداوند قد شِی بُوَد.

پیشگویی زکریا

^{۶۷} اوخته زکریا آتِه یحیی پُر از روح اَلْقُدس شد و پیشگویی کده گُفت:

^{۶۸} ”مُتبارک باد خُداوند، خُدايِ اِسرائیل،

چراکه او دَ بَلِه قومِ خُو نظرِ لُطف کده

و اونا رِه بازخريد کده.

^{۶۹} او یگ نجات دهنده زورتو بلده مو

از خانوارِ خِدمتگارِ خُو داوود باله مونه.

^{۷۰} امو رقم که او از دانِ انبیایِ مُقدّسِ خُو از قدیم گُفتد که

۷۱ مو ره از دِسْتِ دُشْمَنای مو

و از دِسْتِ پِگِ کَسای که از مو نَفَرَتِ دَرِه نِجَاتِ مِیدیه،

۷۲ تاکه دَ حَقِ بابِه کَلونای مو لُطْف-و-مِهْرَبانی کُنه

و وعده مُقَدَّسِ خُو ره یاد کُنه.

۷۳ قَسْمی ره که قد بابِه کَلون مو اِبْرَاهِیمِ کد، ای بُود که

۷۴ او مو ره از دِسْتِ دُشْمَنای مو نِجَاتِ بَدِیه

تا مو بَتَنی او ره بَدُونِ تَرَسِ عِبَادَتِ کُنی

۷۵ و دَ پاکی و عدالت دَ حُضُورِ شی

دَ تَمَامِ رُوزای عُمَرِ خُو خِدْمَتِ کُنی.

۷۶ و زکریا دَ یحیی کُفت:

”و تُو باچِه مه، پَیغَمبَرِ حَضْرَتِ اَعْلَى کُفته موشی،

چراکه تُو پِیشلونِ مَولا موری

تا راهِ شی ره تَیار کُنی،

۷۷ تا خَبَرِ نِجَاتِ ره دَ قَوْمِ شی بَدی،

که دَ وَسِیلِه بَخْشِدُونِ کُناه های ازوا دَزُوا عطا مونه.

٧٨ بخاطرِ رَحْمَتِ بے پايانِ خُدايِ مو

آفتو از عالمِ باله د بَلِه مو روشني مونه،

٧٩ تا د کسايِ روشني بديه

که د تريکي و سايه مرگ شيشته؛

و تا پايایِ مو ره د راهِ صلح-و-صفا هدايت کُنه.“

٨٠ امونلغه کښه شد و صاحبِ روحِ قوی گشت. او تا روزِ ظاهرِ شُدونِ خو بلده قومِ اسرائيل د بيابو زندگي موكد.

تولدِ عيسى

٢ ١ و ايطور شد که دمزو روزا از طرفِ آوغوستس قيصر حکم شد که امپراطوري روم سرشماری شنه. ٢ ای اولين سرشماری بود که د زمانِ کورينيوس والی سوريه انجام شد. ٣ و پگ مردم د منطقه خو رفت تا ثبت نام شنه. ٤ امزی خاطر يوسف ام از آغیلِ ناصره جليليه د يهوديه د شارِ داؤود که بيت-لحم نام دشت رفت، چراکه او از خانوار و نبيره داؤود بود. ٥ او رفت تا قد مريم نامزاد خو ثبت نام شنه و مريم حامله بود. ٦ وختیکه اونا د اونجی بود، زمان زیدون مريم رسيد ٧ و او باچه اولباری خو ره د دنيا آورد. مريم او ره د قنفاق پیچ کده د آخور خاولجی کد، چراکه بلده ازوا د مسافرِ خانه جای نبود.

چوپونو و ملايکه ها

٨ د امزو منطقه چوپونو د دشت ها بود-و-باش دشت که د غيتِ شاو از رمه خو

نگاهوانی موكد. ^۹ دَمزُو غَيْت يگ ملايکه خُداوند بَلدِه ازوا ظاهر شُد و شِكوه-و-
جلال خُداوند گِرداگرِد ازوا ره روشو کد و اونا غدر ترس خورد. ^{۱۰} ليکن ملايکه
دزوا گُفت: ”نترسيد؛ اينه، ما دز شمو يگ خوشخبري کته اُرديم که بَلدِه خوشي
يگ مردُم آسته: ^{۱۱} اَمروز بَلدِه شمو د شار داوود يگ نجات بَهنده پيدا شُدِه که او
مسيح و مولا آسته. ^{۱۲} نشانی بَلدِه شمو اِي آسته که نلغه ره د قنِداق پيچ شُدِه و د
مَنِه آخور پيدا مُونيد.“

^{۱۳} و بے بلغه قد امزو ملايکه يگ لشکر آسمانی ظاهر شُد که خدا ره ستايش کده
مُوگُفت: ^{۱۴} ”خدا ره د بلندترين جای عالم باله جلال باد و د رُوی زمی صلح-و-
سلامتی د بين کسای که مَوردِ لُطفِ خدا آسته.“

^{۱۵} و ختيکه ملايکه ها از پيش ازوا د آسمو رفت، چوپونو قد يگديگه خو گُفت:
”بيد که د بيت-لحم بوري و امی چیز ره که رُخ دده بنگری، امی چیز ره که
خُداوند مو ره از شی باخبر کده.“ ^{۱۶} پس اونا دويده دويده رفت و مريم و يوسف
ره پيدا کد و نلغه د مَنِه آخور خاو بُود. ^{۱۷} و ختيکه اونا نلغه ره دید، اونا بُر شُدِه
تورای ره که د باره نلغه دزوا گُفته شُد، تیت کد. ^{۱۸} و هر کس د باره چیزی که
چوپونو مُوگُفت ميشنيد، حيرو مومند. ^{۱۹} مگم مريم يگ امزی تورا ره د پيش خو
نگاه کده د باره شی د دل خو فکر موكد. ^{۲۰} اوخته چوپونو پس د جای خو رفت و
خدا ره بخاطر تمام چیزای که شنيد و ديد، حمد-و- ثنا مُوگُفت. چُون امو
رقم که دزوا گُفته شُد، امو رقم بُود.

^{۲۱} و ختيکه هشت روز پوره شُد، زمان ختنه شُدون نلغه رسيد و نام ازو عيسى
ايشته شُد، امو نام که ملايکه پيش از قرار گرفتون شی د رحم مريم د بله ازو
ايشتد.

بُردونِ عیسی دَ خانِه خُدا

^{۲۲} وختیکه زمانِ پاک شُدونِ ازوا دَ مُطابقِ شریعتِ مُوسی رسید، یوسف و مریم نلغه ره دَ اورشلیم اُورد تاکه او ره دَ خُداوند تقدیم کنه. ^{۲۳} چُون دَ شریعتِ خُداوند نوشته شُده: ”هر باچه اولباری که پیدا موشه وَقَفِ خُداوند خاندِه موشه.“
^{۲۴} امچنان اونا امدد تا یگ قُربانی دَ مُطابقِ چیزی که دَ شریعتِ خُداوند کُفته شُده تقدیم کنه، یعنی یگ جوړه قُمری یا دُو چُوچه کوتر.

^{۲۵} دَمزُو زمان دَ اورشلیم یگ شخص دَ نامِ شِمعون زندگی مُوکد. او یگ آدمِ عادل و پرهیزگار بود و دَ اِنْتَظارِ نِجاتِ اِسرائیل بود و روحِ اَلْقُدس دَ بِلِه ازو قرار دَشت. ^{۲۶} روحِ اَلْقُدس بَلدِه ازو معلومدار کدُ که تا وختی او مسیحِ خُداوند ره ننگره، نَمومره. ^{۲۷} اوخته شِمعون دَ هِدایتِ روحِ اَلْقُدس دَ خانِه خُدا اَمَد و غَیْتیکه یوسف و مریم عیسی یعنی نلغه ره دَ داخلِ اُورد تا کارای ره که رَسَمِ شریعت بود، بَلدِه شی پوره کنه، ^{۲۸} شِمعون نلغه ره دَ بغلِ خُو گِرِفَت و خُدا ره ستایش کده کُفت:

^{۲۹} ”ای خُداوند، آلی دَ خِدْمَتگار خُو دَ مُطابقِ توره خُو

اِجازه رفتو ازی دُنیا ره دَ آرامی میدی،

^{۳۰} چراکه چیمای مه نِجاتِ تُو ره دید،

^{۳۱} امو نِجاتِ ره که تُو دَ حُضُورِ تمامِ قومِ ها آماده کدِی،

^{۳۲} نوری ره که بَلدِه مِلَّتِ ها حَقِیقتِ ره بَرَمَلا مونه

و شکوه-و- جلالِ قومِ تُو اِسرائیل اَسْتِه.“

^{۳۳} آته و آبه نلغه از تورای که د باره شی گفته شد حیرو مند. ^{۳۴} اوخته شمعون اونا ره برکت دد و د آبه شی مریم گفت: ”اینه، ای نلغه مقرر شده تا سبب افتدو و بلند شدون غدر کسا د اسرائیل بشه و یگ نشانی که قد شی مخالفت موشه ^{۳۵} تا فکر های دل غدر کسا برملا شنه؛ و غم رقم شمشیر قلب از تو ره ام پاره مونه.“

^{۳۶} د اونجی یگ خاتو بود که حنا نام دشت و نبیه بود. او دختر فنوئیل از طایفه آشیر بود و غدر سالخورده شدد. او بعد از توی خو مدت هفت سال قد شوی خو زندگی کدد ^{۳۷} و بعد ازو تا سن هشتاد و چار سالگی بیوه مند. او هرگز از خانه خدا دور نموشد، بلکه شاو و روز قد دعا و روزه عبادت موکد. ^{۳۸} دمزو وخت حنا ام د پیش ازوا آمده خدا ره شکر کد و د باره نلغه قد پگ کسای که انتظار نجات ره د اورشلیم میکشید توره گفت.

^{۳۹} وختی یوسف و مریم تمام چیزا ره د مطابق شریعت خداوند د جای آورد، اونا پس د جلیلیه د شار خودون خو آمد، یعنی د ناصره. ^{۴۰} امو نلغه کته شده قوی شد. او پر از حکمت بود و فیض خدا د بله شی بود.

عیسای دوازده ساله د اورشلیم

^{۴۱} آته و آبه عیسی هر سال د وخت عید پصح د اورشلیم مورفت. ^{۴۲} غیتیکه عیسی دوازده ساله شد، پگ ازوا مطابق رواج خو بلده عید د اورشلیم رفت. ^{۴۳} وختیکه روزای عید تیر شد اونا پس ربی شد، امو باچه، یعنی عیسی د اورشلیم مند، لیکن آته و آبه شی ازی توره بے خبر بود. ^{۴۴} اونا گمان موکد که عیسی د بین قافله موجود آسته، امزی خاطر اونا تقریباً یگ روزه راه ره سفر کد، ولی بعد ازو د بین قوما و دوستای خو د طلب ازو بر شد. ^{۴۵} وختیکه عیسی ره پیدا نتست، اونا بلده پالیدون ازو پس د اورشلیم رفت. ^{۴۶} بعد از سه روز او ره د خانه خدا پیدا کد که د مینکل معلما ششتند و د تورای ازوا گوش میدد و ازوا سوال موکد. ^{۴۷} هر

کسی که تورای شی ره گوش مُوکد از پی بُردو و از جواب های شی حَیرو مُومند. ^{۴۸} وختیکه آته و آبه شی عیسی ره د اُونجی دید تعجُب کد و آبه شی دَزو گُفت: ”باچه مه، تُو چرا ای کار ره کدی؟ توخ کُو، ما و آته تُو پَریشان شُدِه تُو ره چِیَقَس طلب کدِے.“

^{۴۹} عیسی دَزوا گُفت: ”چرا شُمو مره طلب مُوکدِید؟ آیا شُمو نَمِیدَنِسْتِید که ما باید دَ خانه آته خُو بَشُم؟“ ^{۵۰} لیکن توره ره که دَزوا گُفت اونا پی نَبُرد. ^{۵۱} پس اُو قد ازوا ری شُد و د ناصِره اَمَد و ازوا اِطاعت مُوکد. و آبه شی پگ ازی توره ها ره د دِل خُو نگاه مُوکد. ^{۵۲} عیسی د حِکمت و قد-و-قامت رُشد مُوکد و امچنان د حاصل کدون رضای خُدا و مردُم.

پیغام یحیی پیغمبر

^۳ د سال پوزدهم حکمرانی تِیبرِیس قِیصر، پُنطیوس پِیلاَتُس والی ولایتِ یهودیه بُود؛ هیرودیس حکمرانِ جلیلیه، و برار شی فِیلِیپس حکمرانِ اِیتوریه و منطقه تراخونیتس بُود؛ لیسانیاس حکمرانِ اَبیلین بُود ^۲ و اَناس و قِیافا پیشوایون بزرگ. د امزو غیت کلام خُدا د یحیی باچه زکریا د بیابو نازل شُد. ^۳ اوخته اُو د تمام منطقه گرد-و-بر دریای اُردُن رفته غُسل تعمید ره اعلان مُوکد که مردُم توبه کُنه تا گناهای ازوا بخشیده شُنه. ^۴ اُمو رقم که د کتاب توره های اِشعیا نبی نوشته شُدِه:

”آواز کسی که د بیابو چیغ زده مُوگیه:

’راه ره بلده خُداوند آماده کُنید

و راهروی شی ره راست-و-سیده کُنید،

۵ هر قول پُر موشه،

هر کوه و تپه اوار موشه،

راه های کج راست موشه،

و جای های پَخش-و-بلند یگ برابر موشه.

۶ و تمام بشر نجاتِ خُدا ره مینگره.“

۷ اوخته یحیی د جمعیتِ مردمی که بلده غسلِ تعمید د پیش شی امدد گُفت: ”او اولادای تیرمار! کی دز شمو اخطار دد که از غضبی که آمدنی یه دوتا کُنید؟“ ۸ پس ثمری بیدید که لایق تویه بشه و شروع کده قد خود خو نگید که، ’ابراهیم بابَه کلون مویه؛ چون ما دز شمو موگم که خُدا میتنه امزی سنگا بلده ابراهیم اولاده پیدا کُنه. ۹ حتی امی آلی، تیشه د ریشه برختا ایشته شُده؛ پس هر برخت که ثمرِ خوب ندیه، قطع شُده د آتش پورته موشه.“

۱۰ جمعیتِ مردم از شی پُرسان کد: ”پس مو چی کار کنی؟“

۱۱ یحیی د جواب ازوا گُفت: ”کسی که دُو پیرو دره، قد کسی که هیچ ندره تقسیم کُنه؛ و کسی که نان دره ام امی رقم کُنه.“

۱۲ مالیه گیرا ام بلده غسلِ تعمید امدد. اونا ازو پُرسان کد: ”اُستاد، مو چیز کار کنی؟“

۱۳ یحیی دزوا گُفت: ”از چیزی که د بِلَه شمو امر شُده، کلوتر نگیرید.“

۱۴ عسکرا ام از شی پُرسان کده گُفت: ”و مو چیز کار کنی؟“ او دزوا گُفت: ”از هیچ کس زورگیری نکنید و نه ام د بِلَه کس تهمتِ ناحق کُنید، بلکه د تنخای خو

قناعت کُنید.“

^{۱۵} دَ حَالِیکه مُردُم پُر از اُمید بُود و دَ دِل خُو دَ باره یحیی چورت میزد که آیا اُو مسیح آسته یا نه، ^{۱۶} یحیی دَ جوابِ پگِ ازوا گُفت: ”ما شُمور ره قد او غُسلِ تعمید میدُم، ولے یگ کس مییه که از مه کده قُدرتمند آسته و ما حتی لایق شی ره ندرُم که بندِ چپلی شی ره واز کُنم. اُو شُمور ره قد روح اَلقُدس و آتِشِ تعمید میدیه. ^{۱۷} شاخی ازو دَ دست شی آسته تا خرمونجوی خُو ره پاک کده گندُم ره دَ دی‌خانه خُو ذخیره کُنه، ولے کاه ره دَ آتِشِ کُلِ ناشدنی دَر میدیه.“

^{۱۸} پس یحیی قد نصیحتِ های کلو خوشخبری ره دَ مردُم اعلان مُوكد. ^{۱۹} لیکن هیروودیس حُکمران که بخاطرِ هیروودیا خاتونِ برار خُو و بخاطرِ تمامِ شرارتِ های دیگه که کُدد، از طرفِ یحیی سرزنش شد، ^{۲۰} اُو ای ره ام دَ تمامِ شرارتِ های خُو اِضاغه کد که یحیی ره دَ بندی‌خانه اَندخت.

یحیی عیسی ره غُسلِ تعمید میدیه

^{۲۱} یگ روز وختیکه تمامِ مردُم غُسلِ تعمید گِرِفْتُد، عیسی ام غُسلِ تعمید گِرِفْت و دَ غَیبتیکه دُعا مُوكد آسمو شَق شد ^{۲۲} و روح اَلقُدس دَ شکلِ یگ کوتر دَ بله ازو نازل شد. اوخته یگ آواز از آسمو اَمده گُفت: ”تُو باچه دوست-دشتنی مه آستی که از تُو خوش-و-راضی اَسْتُم.“

شجره نامه عیسی

^{۲۳} و عیسی تقریباً سی ساله بُود که خِدْمَتِ خُو ره شروع کد. اُو دَ کُمانِ مردُم باچه یوسف بُود و یوسف باچه ایلی، ^{۲۴} باچه متات، باچه لاوی، باچه ملکی باچه ینای باچه یوسف ^{۲۵} باچه متاتیا باچه آموس باچه ناحوم باچه حسلی باچه نجی ^{۲۶} باچه مَخْت باچه متاتیا باچه شمعی باچه یوسخ باچه یودا ^{۲۷} باچه یوحنا باچه

ریسا باچه زروباېل باچه شَلْتِيئِيل باچه نیری ^{۲۸} باچه مَلکی باچه اَدی باچه قوسام
 باچه ایلمادام باچه عیر ^{۲۹} باچه یوشع باچه العازار باچه یوریم باچه مَتَات باچه
 لاوی ^{۳۰} باچه شِمعون باچه یهُودا باچه یوسُف باچه یونان باچه ایلیاقیم ^{۳۱} باچه مَلیا
 باچه مینان باچه مَتَاتا باچه ناتان باچه داوود ^{۳۲} باچه یسی باچه عوبید باچه بوَعز
 باچه سلْمون باچه نَحشون ^{۳۳} باچه عمیناداب باچه آرام باچه حِصرون باچه
 فارص باچه یهُودا ^{۳۴} باچه یعقوب باچه إسحاق باچه ابراهیم باچه تارح باچه
 ناحور ^{۳۵} باچه سیرُوج باچه رعو باچه فالج باچه عبر باچه صالح ^{۳۶} باچه قینان
 باچه ارفکشاد باچه سام باچه نوح باچه لامک ^{۳۷} باچه متوشالِح باچه حَنوخ باچه
 یارد باچه مهللایل باچه قینان ^{۳۸} باچه انوش باچه شیث، باچه آدم؛ و آدم از خدا
 بُود.

عیسی بله وسوسه های شیطان کامیاب موشه

^۱ ^۴ عیسی پُر از روح اَلْقُدس از دریای اُردُن پس اَمَد و دَ وَسِیلَه روح اَلْقُدس دَ
 بیابو هدایت شد ^۲ و دَ اُونجی مُدَتِ چِل روز شَیطو اُو ره وَسوسه کد. اُو دَزی
 مُدَت هیچ چیز نَخورد و اُمو روزا که آخِر شد، اُو گُشنه شد.
^۳ اوخته ابلیس دَزو گُفت: ”اگه تُو باچه خُدا اَسْتی دَ اَمزی سنگ بگی که نان جور
 شُنه.“

^۴ عیسی دَ جواب اَزو گُفت: ” دَ کلام خُدا نَوشته شُده که اِنسان تنها دَ وَسِیلَه نان
 زنده نییه.“

^۵ بعد اَزو ابلیس اُو ره دَ یگ بلندی بُرده دَ یگ لحظه تمام مَمَلکتای دُنیا ره دَزو
 نشو دَد ^۶ و گُفت: ”پگ اَمزی قُدرت ها و شان-و-شوکت اِزیا ره دَز تُو میدم،
 چراکه دَز مه دَده شُده، و ما دَ هر کسی که دِل مه شُنه میدم. ^۷ پس اگه تُو مَره

سجده کنی پگ شی از تو موشه.

^۸ لیکن عیسی د جواب شی گفت: ”نوشته شده که، ’خداوند، خدای خوره سجده کو و تنها او ره عبادت کو!“

^۹ اوخته ابلیس او ره د اورشلیم برده د بلندی خانه خدا ایستلجی کد و دزو گفت: ”اگه تو باچه خدا آستی خود ره از اینجی تا پورته کو، ^{۱۰} چون نوشته شده که

’او د باره از تو د ملایکه های خو حکم مونه

تا اونا از تو حفاظت کنه‘

و ^{۱۱}

’اونا تو ره د دستای خو میگیره،

نشنه که پای تو د کدم سنگ دکه کنه.“

^{۱۲} لیکن عیسی د جواب شی گفت: ”گفته شده که، ’خداوند، خدای خوره آزمایش نکو!“

^{۱۳} وختیکه پگ وسوسه های ابلیس تامو شد او تا یگ مدت از عیسی دور شد.

عیسی د منطقه جلیلیه

^{۱۴} و عیسی د قدرت روح القدس پس د جلیلیه آمد و خبر د باره ازو د تمام امزو منطقه تیت شد. ^{۱۵} او د عبادت خانه های ازوا تعلیم میدد و پگ او ره تعریف-و-توصیف موكد.

مردمِ ناصیره عیسی ره رد مونه

^{۱۶} وختی او د ناصیره، دمزو جای که کته شدد آمد، او د مطابقِ عادت خو د روزِ آرام د عبادت خانه رفت و ایسته شد که کلامِ خدا ره بخانه. ^{۱۷} اوخته طومارِ اشعیا نبی دزو دده شد و او طومار ره واز کده امو جای ره پیدا کد که نوشته یه:

^{۱۸} ”روح خداوند د بله ازمه قرار دره،

چراکه او مره مسح کده

تا بلده غریبا خوشخبری بدم.

او مره ری کده تا آزادی ره بلده اسیرا

و بینایی ره بلده کورا اعلان کنم،

مظلوما ره از شرِ ظالما خلاص کنم

^{۱۹} و سالِ لطف-و-مهربانی خداوند ره اعلان کنم.“

^{۲۰} بعد ازو طومار ره لوله کده د خادمِ عبادت خانه دد و ششت که وعظ کنه. تمام کسای که د منه عبادت خانه بود چیمای خو ره د عیسی دوختد ^{۲۱} و او توره خو ره شروع کده دزوا گفت: ”امروز ای پیشگوی پوره شده د گوشای شمو رسید.“

^{۲۲} تمام مردمِ تعریف-و-توصیف شی ره موکد و از تورای پرفیضی که از دان شی بر موشد حیرو مند و موگفت: ”آیا ای باچه یوسف نییه؟“

^{۲۳} عیسی دزوا گفت: ”شمو حتماً ای مثل ره د بله ازمه موگید که او طیب، تو

خود خو ره شفا بدی! و ام موگید که 'چیزای ره که مو شنیدے که تُو د کفرناحوم کدے، د اینجی ام کو، د آغیل خود خو.‘^{۲۴} و عیسی گفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، هیچ پیغمبر د منطقه خود خو قبول نشده.‘^{۲۵} و یگ حقیقت دیگه ره ام دز شمو موگم، د دورون الیاس پیغمبر غدر خاتونوی بیوه د سرزمین اسرائیل بود، د امزو غیتیکه آسمو سه و نیم سال بسته شده بارش نکد و قحطی سخت تمام سرزمی ره گرفت. ^{۲۶} مگم خدا الیاس ره د پیش هیچ کدم ازوا ربی نکد جز د پیش یگ خاتون بیوه د صرفت د ملک صیدون. ^{۲۷} و امی رقم د زمان الیشع پیغمبر غدر نفرای کولی گرفته د اسرائیل بود، ولے هیچ کدم ازوا پاک نشد بغیر از نعمان سوریه ای.“

^{۲۸} اوخته تمام کسای که د منه عبادت خانه بود از شنیدون امزی تورا غدرقار شد ^{۲۹} و باله شده عیسی ره از شار بر کد و او ره د شیخی تپه که شار ازوا د بله شی آباد شدد برد، تاکه او ره از اونجی تا پورته کنه. ^{۳۰} لیکن او از مینکل ازوا تیر شد و رفت.

عیسی یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۳۱} بعد ازو عیسی تا شده د کفرناحوم که یکی از شارای جلیلیه آسته رفت، و اونا ره د روز آرام د عبادت خانه تعلیم دد. ^{۳۲} مردم از تعلیم شی حیرو مند، چراکه تورای شی پر قدرت بود. ^{۳۳} د امزو غیت د عبادت خانه یگ آدم جندی بود که روح ناپاک دشت و او قد آواز بلند چیغ زده گفت: ^{۳۴} ”ای عیسای ناصری! قد ازمو چی غرض دری؟ آیا آمدے که مو ره نابود کنی؟ ما تُو ره مینخشم که تُو کی آستی. تُو امو مقدس خدا آستی.“ ^{۳۵} لیکن عیسی د بله ازو هیبت کده گفت: ”چپ بشی و ازو بر شو!“ اوخته جن او آدم ره د پیش روی ازوا د زمی اندخت و بدون ازی که دزو ضرر برسنه از شی بر شد. ^{۳۶} اونا پگ شی حیرت زده شده قد یگدیگه خو موگفت: ”ای چی رقم توره آسته؟ او قد قدرت و اختیار د ارواح

ناپاک حُکم مونه و اونا بُر موشه.“^{۳۷} و خبر ازو د هر جای امزو منطقه تیت شد.

شفا ددونِ ناجورا

^{۳۸} عیسی بعد از بُر شدو از عبادت خانه د خانه شمعون رفت و خسرمدارِ شمعون سخت تو کدد. پس اونا از عیسی خواهش کد که او ره شفا بدیه.^{۳۹} اوخته عیسی د بِلِه سر شی آمده د بِلِه تو هیبت کد و تو او ره ایله کد. او فوری باله شد و د خدمت ازوا مشغول شد.

^{۴۰} بعد از آفتو شستو، پگ کسای که نفرای ناجور دشت و امو ناجورا د مَرَض های رقم رقم گرفتار بود، اونا ره د پیش عیسی اورد و او دستای خو ره د بِلِه هر کدم ازوا ایسته اونا ره شفا دد.^{۴۱} و جنیات ام د امر عیسی از غدر کسا بُر موشد و چیغ زده موگفت: ”تو باچه خدا استی!“ لیکن عیسی د بِلِه ازوا هیبت موکد و نمی ایشت که توره بگیه، چون جنیات میدنست که او مسیح استه.

عیسی د دیگه جای ها تعلیم میدیه

^{۴۲} د غیت روز واز شدو عیسی بُر شده د یگ بیابو رفت. اوخته مردم د طلب ازو بُر شد و غیتیکه د پیش ازو رسید، اونا او ره شله شد که از پیش ازوا نروه.^{۴۳} ولے عیسی دزوا گفت: ”ما خوشخبری د باره پادشاهی خدا ره د دیگه شارا ام باید اعلان کنم، چراکه ما بلده امزی مقصد ری شدیم.“^{۴۴} امی رقم او د عبادت خانه های یهودیه تعلیم میدد.

یارای اول عیسی مسیح

^۵ یگ روز که عیسی د لب بند گنيسارت ایسته بود، مردم تشه-و-تيله کده د گرد شی جم شد تا کلام خدا ره گوش کنه.^۲ د امزو غیت عیسی دو کشتی د لب

بند دید که ماهی‌گیرا از منہ شی بُر شُد و تور های خورہ موشُشت. ^۲ پس او د یکی امزو کشتی ها که از شِمعون بود، سوار شد و از او خواهش کد که کشتی ره یگ کم وری از لب بند دور کنه. بعد ازو تاه شِشت و از منہ کشتی د مردم تعلیم دد. ^۴ وختیکه توره‌های خورہ خلاص کد د شِمعون گفت: ”کشتی ره سون چقوری او ببر و تور های خورہ بلده ماهی‌گیری د او بندزید.“ ^۵ شِمعون د جواب شی گفت: ”اُستاد، مو تمام شاو زحمت کشیدی، لیکن هیچ چیز گرفته نتستی. مگم آلی که تو موگی، اینه، ما تور ها ره د او میندزم.“

^۶ وختیکه اونا ای کار ره کد، غدر کلو ماهی گرفت، د اندازه که نزدیک بود تور های ازوا پاره شنه. ^۷ اوخته اونا سون همکارای خور که د کشتی دیگه بود، اشاره کد تا آمده اونا ره کومک کنه. پس اونا آمد و هر دو کشتی ره پر کد، د اندازه که کشتی‌ها نزدیک بود غرق شنه. ^۸ وختیکه شِمعون پترس ای معجزه ره دید د پایای عیسی اُفتده گفت: ”یا مولا! از مه دور شو، چراکه ما آدم گناه‌کار استم.“ ^۹ چون او و کسای که قد شی بود از تعداد کلون ماهیای که گرفتند حیرت زده شدد. ^{۱۰} و یعقوب و یوحنا باچه های زیدی که همکارای شِمعون بود، ام حیرو مندد. اوخته عیسی د شِمعون گفت: ”ترس نخور! ازی بعد د جای ماهی مردم ره میگیری.“ ^{۱۱} پس اونا کشتی ها ره د خشکی اُورده تمام چیزا ره ایله کد و از پشت عیسی ربی شد.

شفای یگ آدم کولی

^{۱۲} یگ روز وختیکه عیسی د یکی از شارا بود، د اونجی یگ آدم بود که او ره کاملاً کولی گرفتند. او آدم امی که عیسی ره دید، روی د خاک اُفتد و عذر-و-زاری کده گفت: ”یا مولا، اگه تو بخاهی، میتنی مره پاک کنی.“ ^{۱۳} عیسی دست خور ره دراز کد و د بله شی ایشته گفت: ”ما میخایم؛ پاک شو.“ قوری مرض کولی او ره ایله کد. ^{۱۴} و عیسی دزو حکم کده گفت: ”د هیچ کس چیز نگی، بلکه

رفته خود ره د پيشوا نشو بدی و بلده پاک شدون خو هديه ره که موسی امر
کده، تقدیم کو تا بلده پگ یگ شاهدی بشه که پاک شدی.

^{۱۵} ولے خبر عیسی دیگه ام کلوتر تیت شد، د اندازه که مردمای گلو جم موشد تا
تورای شی ره گوش کنه و از ناجوری های خو شفا پیدا کنه. ^{۱۶} لیکن عیسی د
بیابو مورفت و دعا موکد.

جور شدون یگ آدم شل

^{۱۷} یگ روز وختیکه عیسی تعلیم میدد و فریسیا و عالمای دین از تمام آغیلای
جلیلیه و یهودیه و از اورشلیم آمده د اونجی شستد و قدرت خداوند بلده شفای
ناجورا قد عیسی بود، ^{۱۸} بے بلغه چند نفر یگ آدم فلج ره د بله یگ جاگه گرفته
اورد. اونا کوشش کد که او ره داخل بیره و د پیش عیسی بيله، ^{۱۹} مگم از خاطر
جمعیت مردم هیچ راه پیدا نتنست که او ره داخل بیره. اوخته اونا د بله بام بر
شد و مریض ره قد جاگه شی از بین خشت ها د مینکل جای د پیش عیسی تاه
کد. ^{۲۰} وختیکه عیسی ایمان ازوا ره دید، د مریض گفت: ”ای مرد، گناه های تو
بخشیده شد.“ ^{۲۱} اوخته عالمای دین و فریسیا قد یگدیگه خو گفت: ”ای کی آسته
که کفرگویی مونه؟ کی میتنه گناه ها ره ببخشه غیر از خدا و بس؟“ ^{۲۲} عیسی فکر
های ازوا ره پی برده د جواب ازوا گفت: ”چرا ای رقم فکر ها ره د دل های خو
جای میدید؟“ ^{۲۳} کدم شی آسو آسته: آیا گفتون ازی که، گناه های تو بخشیده شد،
یا گفتون ازی که، ’باله شو و راه بورو؟‘ ^{۲۴} لیکن تا بدید که «باچه انسان»
قدرت-و-اختیار بخشیدون گناه ها ره د روی زمی دره، بنگرید که چیز کار
مونم.“ و عیسی د امزو آدم فلج گفت: ”تو ره موگم: ’باله شو و جاگه خو ره
گرفته خانه خو بورو.“ ^{۲۵} و او د پیش روی ازوا دستی باله شد و جاگه ره که د
بله شی خاو بود گرفت و خدا ره حمد-و-ثنا گفته طرف خانه خو رفت. ^{۲۶} پگ
ازوا حیرو منده خدا ره ستایش کد د حالیکه ترس خوردد و موگفت: ”امروز

چیزای عجیب-و-غریب ره دیدی.“

لاوی مالیه‌گیر یارِ عیسی موشه

^{۲۷} بعد ازو عیسی ازونجی بُر شده یگ مالیه‌گیر ره دید که لاوی نام دشت و د جای مالیه گرفتو شِشتُ. عیسی دزو گُفت: ”از پُشتِ ازمه بیه.“ ^{۲۸} و او باله شده تمام چیز ره ایله کد و از پُشتِ عیسی ری شد. ^{۲۹} اوخته لاوی د خانه خو یگ مهمانی کته بلده عیسی گرفت و یگ جم کته مالیه‌گیرا و مردمای دیگه ام قد ازوا د سر دسترخو شِشتُ. ^{۳۰} پس فریسیا و عالمای دین ازوا د بله یارای عیسی نق نق کده گُفت: ”چرا شمو قد مالیه‌گیرا و گناهکارا مُوخوَرِید و وُچی مُونِید؟“ ^{۳۱} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”کسای که جور آسته د طبیب ضرورت ندره، بلکه کسای که ناجور آسته د طبیب ضرورت دره. ^{۳۲} ما نمدیم که مردمای عادل ره دعوت کُنم، بلکه امدیم که گناهکارا ره بلده تویه دعوت کُنم.“

د باره روزه

^{۳۳} اوخته اونا د عیسی گُفت: ”شاگردای یحیی اکثراً روزه میگیره و دُعا مونه و پیروای فریسیا ام امی رقم مونه، لیکن یارای ازتو همیشه مُوخوره و وُچی مونه.“ ^{۳۴} عیسی د مثل دزوا گُفت: ”آیا میتنید مهمونای توی خانه ره تا وختیکه داماد قد ازوا آسته وادار کنید که روزه بگیره؟“ ^{۳۵} ولی روزای مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته دمزو روزا اونا روزه میگیره.“

^{۳۶} او اینی مثل ره ام دزوا گُفت: ”هیچ کس کالای نو ره چک نمونه که یگ توته شی ره گرفته د کالای کهنه پینه کنه؛ اگه نه کالای نو پاره موشه و توته ره که از کالای نو گرفته ام قد کهنه جور نمییه. ^{۳۷} و امی رقم هیچ کس شراب تازه ره د مشک های کهنه شیو نمونه. اگه بکنه، شراب تازه مشک ها ره ترقنده لُوو موشه و مشک ها ضایع موشه. ^{۳۸} پس شراب تازه باید د مشک های نو ذخیره شنه.“

۳۹ هیچ کس بعد از خوردنِ شرابِ کهنه، شرابِ نو نمیخایه، چُون او مُوگه: 'کهنه خویتر آسته.'"

جَر-و-بَحْث دَ بَارِه رُوزِ آَرَام

۶ دَ یگ رُوزِ آَرَام عِیْسِی از مَنِه کِشْت های گَنْدُم تیر مُوشْد و یارای شی خوشه های گَنْدُم ره کنده دَ قَفِ اَلْغِه خُو مُومَلِید و مُوخورد. ^۲ اوخته بعضی از فریسیا کُفْت: "چرا کاری ره مُونید که انجام دَدون شی دَ رُوزِ آَرَام رَوا نییه؟" ^۳ عِیْسِی دَ جَوَابِ ازوا کُفْت: "آیا شُمُو نَخانید که داوود چیز کار کد زمانیکه خود شی و رفیقای شی گُشَنه بُود؟ ^۴ او دَ خانِه خُدا داخِل شُد و نانِ تَقْدِیم شُدِه ره گِرِفْتِه خورد و دَ رفیقای خُو ام دَد، نانی ره که خوردون شی بَلَدِه هیچ کس رَوا نییه بَغِیر از پیشوایو." ^۵ و او اِدامه دَدِه دَزوا کُفْت: "باچه اِنسان" صاِحِبِ رُوزِ آَرَام آسته."

عِیْسِی بَسْمِ دَ رُوزِ آَرَام شِفا مِیدِیه

۶ دَ یگ رُوزِ آَرَام دِیگِه عِیْسِی دَ عِبَادَت خانِه داخِل شُد و دَ تَعْلِیم دَدو شُرُوع کد. دَ اُونجی یگ آدم بُود که دِستِ رَاسْت شی خُشک شُدُد. ^۷ عالِمای دِین و فریسیا نظر شی دَ عِیْسِی بُود تا بِنگره که او دَ رُوزِ آَرَام شِفا مِیدِیه، یا نه، چُون اونا میخاست یگو راه پیدا کده او ره ملامت کنه. ^۸ لیکن عِیْسِی فِکَر های ازوا ره پی بُرد و دَ آدم دِست خُشک شُدِه کُفْت: "باله شو و دَ مینکل جای ایسته شو." او باله شُدِه ایسته شُد. ^۹ اوخته عِیْسِی دَزوا کُفْت: "از شُمُو یگ سوال مُونم: آیا دَ رُوزِ آَرَام نیکی کدو رَوا آسته یا بدی کدو، نجات دَدونِ جان یا نابُود کدو شی؟" ^{۱۰} بعد ازو چار طرف خُو سُون پگ ازوا تُوخ کد و دَزو آدم کُفْت: "دِست خُو ره دراز کُو." او دراز کد و دِست شی جور شُد. ^{۱۱} لیکن اونا سخت قار شُد و قد یگدیگِه خُو کُفْت: "قد عِیْسِی چیز کار کنی؟"

دوازده رسولِ عیسی

^{۱۲} د یکی امزو روزا عیسی بلده دُعا کدو د کوه رفت و امو شاو ره د عبادت-و- دُعا د حضورِ خدا تیر کد. ^{۱۳} وختیکه روز شد، او پیروای خو ره د پیش خو کوی کد و از مینکل ازوا دوازده نفر ره انتخاب کده اونا ره «رسول» لقب دد که اینیا بود: ^{۱۴} شمعون که عیسی نام شی ره «پتروس» ایشته، اندریاس برارِ شمعون، یعقوب، یوحنا، فیلیپس، برتولما، ^{۱۵} متی، توما، یعقوب باچه حلفی، شمعون مشهور د غیرتی، ^{۱۶} یهودا باچه یعقوب و یهودای اسخریوطی که امی نفر عیسی ره د گیر دد.

^{۱۷} عیسی قد ازوا از کوه تیلو آمده د یگ جای اوار ایسته شد. تعدادِ کلون پیروای شی و یگ جمعیتِ کته مردم که از تمام یهودیه و اورشلیم و از ساحلِ صور و صیدون آمدد، د اونجی ایسته بود. ^{۱۸} اونا آمدد که تورای ازو ره گوش کنه و از مرض های خو شفا پیدا کنه. کسای که بخاطر ارواحِ ناپاک د عذاب بود، اونا جور شد. ^{۱۹} و پگ مردم کوشش موكد که د عیسی دست بزنه، چون ازو یگ قدرت بر موشد که پگ ره شفا میدد.

خوشی و غم

^{۲۰} اوخته عیسی روی خو ره سون یارای خو کده گفت:

”نیک د بخت شمو که غریب استید،

چراکه پادشاهی خدا از شمو یه.

^{۲۱} نیک د بخت شمو که آلی گشنه استید،

چراکه سیر موشید.

نیک دَ بَخْت شُمو که آلی چخرا مُونید،

چراکه دَ وخت شی خنده مُونید.

^{۲۲} نیک دَ بَخْت شُمو وختیکه مردُم بخاطرِ «باچه انسان»

از شُمو بد مُوبره،

شُمو ره از مینکل خُو بُر مُونه،

شُمو ره دُو-و- دشنام میدیه

و شُمو ره بدنام مُوکنه.

^{۲۳} دَمزُو روز خوشی کُنید و قِرَتک-و- خیزک بزید،

چُون آجر شُمو دَ عالمِ باله غدر بُزرگ آسته،

چراکه بابَه کَلونای ازوا ام قد پیغمبرا امی رقم رفتار کد.

^{۲۴} لیکن وای دَ حالِ از شُمو کسای که دولتَمند آستید،

چراکه شُمو راحتِ خُو ره تیر کدید.

^{۲۵} وای دَ حالِ از شُمو کسای که سیر آستید،

چراکه گُشنه مُوشید.

وای دَ حالِ از شُمو کسای که آلی خنده مُونید،

چراکه ماتم و چخرا دَ اِنْتِظارِ شُمو اَسْتِه.

^{۲۶} وای دَ حالِ شُمو

وختیکه مردُم شُمو ره تعریف-و-توصیفِ مونه،

چراکه بابِه کَلونایِ امزیِ مردُم

قد انبیایِ دروغیِ امیِ کارِ ره کد.

^{۲۷} مگم شُمو کسایِ که گوشِ میگیرید، دزِ شُمو مَوگم که دُشمنایِ خُو ره دوست دَشته بشید و کسایِ که از شُمو نَفرتِ دَره قد شی خُوبی کُنید؛ ^{۲۸} کسایِ که شُمو ره نالتِ مونه بلده ازوا خیر-و-برکت طلب کُنید و کسایِ که شُمو ره آزار-و-اَذیتِ مونه بلده ازوا دُعا کُنید. ^{۲۹} اگه یگو کس دَ کومه راست تُو قد چپات میزنه، کومه دیگه خُو ره ام سُون ازو دَوَرِ بَدی. و اگه یگو کس چپن تُو ره میگیره، پیرون خُو ره ام ازو دِریغ نکو. ^{۳۰} هر کس که از تُو یگو چیز طلب مونه دزو بَدی و کسی که یگو چیز تُو ره موبره از شی پس طلب نکو. ^{۳۱} پس امو رقم که شُمو میخاهید مردُم قد شُمو رفتار کُنه، شُمو ام امو رقم رفتار کُنید.

^{۳۲} اگه شُمو تنها کسایِ ره دوست دَشته بشید که شُمو ره دوست دَره، ای بلده شُمو چی فایده دَره؟ چُون حتی گُناهکارا ام دوستدارایِ خُو ره دوست دَره. ^{۳۳} و اگه شُمو تنها قد کسایِ خُوبی کُنید که قد شُمو خُوبی مونه، ای بلده شُمو چی فایده دَره؟ چُون حتی گُناهکارا ام امی رقم مونه. ^{۳۴} اگه شُمو فقط دَ کسایِ قرض بَدید که اُمیدِ پسِ گِرِفْتونِ شی ره دَرید، ای بلده شُمو چی فایده دَره؟ چُون حتی گُناهکارا دَ گُناهکارا قرضِ میدیه تا او ره پس بگیریه.

^{۳۵} لیکن شُمو دُشمنایِ خُو ره دوست دَشته بشید و قد ازوا خُوبی کُنید. قرض بَدید و هیچ اُمیدِ پسِ گِرِفْتونِ شی ره نَدَشته بشید. اوخته اَجْرِ شُمو غدرِ کَلو

مُوشِه و شُمو بچکِچای حضرتِ اعلیٰ مُوشید، چُون اُو حتی دَ حقِ ناشُکرا و بدکارا ام مهربو آسته. ^{۳۶} پس رَحْمِدِلِ بَشید اُمُو رَقْمیکه آته آسمانی شُمو رَحیم آسته.

دَ باره دیگرو قضاوت نکنید

^{۳۷} دَ باره دیگرو قضاوت نکنید تا قضاوت نشنید؛ دیگرو ره محکوم نکنید تا محکوم نشنید؛ ببخشید تا بخشیده شنید. ^{۳۸} بدید تا دز شُمو دده شنه. یگ منک خُوب فشار دده شده، تکان دده شده و سرریزی کده دَ بغل شُمو ایشته مُوشه، چُون دَ منکی که میدید، دَ امزو منک دز شُمو دده مُوشه.

^{۳۹} اوخته، عیسیٰ اینی مثل ره دزوا گفت: ”آیا آدم کور میتنه که یگ کور دیگه ره کوتل کنه؟ آیا هر دوی شی دَ چاه نموفته؟ ^{۴۰} شاگرد از اُستاد خُو کده باله تر نییه، لیکن هر کسی که تعلیم کامل گرفته بشه، اُو مثل اُستاد خُو مُوشه.

^{۴۱} چرا پر کاه ره دَ چیم برار خُو مینگری، ولے از دستک چیوی که دَ چیم خود تُو آسته بے خبری؟ ^{۴۲} چطور میتنی که دَ برار خُو بگی: ’برار، مره بیل که پر کاه ره از چیم تُو بر کنم‘ دَ حالیکه دَ چیم خود تُو دستک چیو آسته و تُو مینگری؟ او رباکار، اول دستک چیو ره از چیم خود خُو بر کو. اوخته خُو بر مینگری و میتنی پر کاه ره از چیم برار خُو بر کنی.

درخت و میوه شی

^{۴۳} هیچ درخت خُوب میوه بد نمیدیه و درخت بد ام میوه خُوب نمیدیه. ^{۴۴} امی رقم هر درخت از میوه خُو سنخته مُوشه، چراکه مردم انجیر ره از قد خار جم نمونه و انگور ره از بوته خار نمیچینه. ^{۴۵} آدم خُوب از خزانه خُوب دل خُو چیزای خُوب بر مونه و آدم شریر از خزانه بد خُو چیزای بد بر مونه، چُون دان انسان از

چیزی که د دل انسان پریمو آسته، توره موگيه.

تادو قوی و ضعیف

^{۴۶} چرا مره «یا مولا، یا مولا» گفته کوی مونیډ، و چیزی ره که موگیم انجام نمیدید؟ ^{۴۷} هر کسی که د پیش ازمه مییه و تورای مره گوش گریفته دزوا عمل مونه، ما بلده شمو نشو میدم که او مثل کی آسته: ^{۴۸} او مثل آدمی آسته که د وخت خانه آباد کدو زمی ره غووج کند و تادو شی ره د بله سنگ ایشست. پس غیتیکه سیل آمد، سیل او امو خانه ره زد، مگم حتی تکان دده ننتیست، چراکه محکم آباد شد. ^{۴۹} لیکن کسی که تورای مره گوش میگیره و دزوا عمل نمونه، مثل آدمی آسته که خانه خو ره د روی زمین بدون تادو جور کد. وختیکه سیل او او ره زد، او دستی چپه شد و خرابی امزو خانه غدر کلو بود.

شفای غلام قومندان رومی

^۱ وختیکه عیسی تورای خو ره د گوش مردم رسنده خلاص کد، او د کفرناحوم در آمد. ^۲ د اونجی یگ قومندان رومی یگ غلام دشت که او ره کلو دوست دشت و امو غلام سخت ناجور و نزدیک د مردو بود. ^۳ وختیکه قومندان رومی د باره عیسی خبر شد، او ریش سفیدای یهودیا ره د پیش ازو ری کد تا از شی خواهش کنه که بییه و غلام شی ره شفا بدیه. ^۴ اونا د پیش عیسی آمد و غدر غدر-و-زاری کده دزو گفت: ”او آدم ارزش شی ره دره که امی نیکی ره د حق ازو کنی، چراکه او قوم مو ره دوست دره و یگ عبادت خانه ام بلده ازمو آباد کده.“ ^۵ پس عیسی قد ازو ری شد و د حالیکه اونا نزدیک خانه رسیدد قومندان دوستای خو ره د پیش ازو ری کده گفت: ”یا مولا، خود ره زحمت ندی، چراکه ما لایق شی ره ندرم که تو د زیر چت خانه مه بییی. ^۷ امزی خاطر خود ره لایق ازی ندیدم که د پیش تو بییم. فقط امزونجی حکم کو و خدمتگار مه شفا پیدا

مونه.^۸ چراکه خود مه آدم زیر امر آستم و عسکرا زیر امر ازمه آسته؛ وختی د یگ شی موگم، 'بورو!' او مورره و د دیگه شی موگم، 'بیه!' او مییه و د غلام خو موگم، 'اینی کار ره بکو!' او موکنه.

^۹ وختیکه عیسی ای تورا ره شنید، تعجب کد و روی خو ره سون جمعیتی که از پشت شی میمد دور دد و گفت: "دز شمو موگم که حتی د مینکل مردم اسرائیل ام امی رقم ایمان پیدا نکدیم."^{۱۰} وختیکه نفرای ری شده پس د خانه قومندان رسید، دید که غلام جور شده.

زنده کدون باچه خاتون بیوه

^{۱۱} چند وخت بعد عیسی د یگ شار د نام نائین رفت. یارای شی و یگ جمعیت کته قد شی قتی رفت.^{۱۲} امی که او نزدیک درگه شار رسید، دید که جنازه یگ مرد برده موشه. امو جنازه یگانه باچه آبه خو بود و آبه شی بیوه بود. غدر مردم امزو شار قد ازو قتی مورفت.^{۱۳} وختیکه مولا عیسی او ره دید، دل شی د حال خاتون بیوه سوخت و دزو گفت: "چخرا نکو."^{۱۴} اوخته نزدیک آمده دست خو ره بله تابوت ایش و نفرای که تابوت ره موبرد ایسته شد و عیسی گفت: "ای جوان، ما تو ره موگم که باله شو."^{۱۵} امو مرده باله شده شست و د گپ زدو شد. و عیسی او ره د آبه شی تسلیم کد.

^{۱۶} اوخته، پگ مردم ره بیم گرفت و اونا خدا ره ستایش کده گفت: "یگ پیغمبر بزرگ د مینکل ازمو آمده." و ام گفت: "خدا د بله قوم نظر لطف کده."^{۱۷} و خبر د باره ازو د تمام یهودیه و پگ منطقه های چاردور تیت شد.

یحیی از بندی خانه نفرای خو ره د پیش عیسی ری مونه

^{۱۸} شاگردای یحیی خبر پگ امزی چیزا ره بلده ازو رسند. اوخته یحیی دو نفر از

پيروای خور ره کوی کد^{۱۹} و اونا ره د پیش عیسی ری کد که پُرسان کنه: ”آیا تُو
امو کس آستی که آمدنی یه یا مو چیم د راه کدم کس دیگه بشی؟“

^{۲۰} وختی امو دُو نفر د پیش عیسی رسید، اونا گُفت: ”مو ره یحیای تعمید دهنده د
پیش تُو ری کده تا پُرسان کنی که، آیا تُو امو کس آستی که آمدنی یه، یا مو چیم
د راه کدم کس دیگه بشی؟“

^{۲۱} دمزو مجل عیسی غدر مردم ره که گرفتار مَرَض ها، بلا ها و ارواح ناپاک بود
شفا دده بود و غدر کورا ره بینا کدد. ^{۲۲} اوخته عیسی د جواب ازوا گُفت: ”بورید،
چیزای ره که دیدید و شنیدید د یحیی خبر بدید؛ دزو بگید که کورا بینا موشه،
لنگا راه موره، کولی گرفته ها پاک موشه، گر ها شنوا موشه، مُرده ها دویاره
زنده موشه و د غریبا خوشخبری دده موشه. ^{۲۳} نیک د بخت کسی که از مه دلخور
نشنه.“

شاهدی عیسی د باره یحیی

^{۲۴} وختیکه قاصدای یحیی رفت، عیسی قد جمعیت مردم د باره یحیی د گپ زدو
شد و گُفت: ”بلده توخ کدون چیزخیل د بیابو رفتید؟ بلده توخ کدون یگ نی که از
باد میلرزه؟ ^{۲۵} خی بلده توخ کدون چیزخیل رفتید؟ بلده دیدون آدمی که کالای
آبریشمی د جان شی آسته؟ اونه، کسای که کالای دُولی موبوشه و عیش-و-
نوش مونه جای شی د قصر های پادشایو آسته. ^{۲۶} پس بلده دیدون چیزخیل بُرو
رفتید؟ بلده دیدون یگ پیغمبر؟ ارے، ما دز شمو موگم که یحیی از پیغمبر کده
بزرگتر آسته. ^{۲۷} او امو کس آسته که د باره شی نوشته شده:

’اینه، ما رسول خور ره پیشلون تُو ری مونم،

تا راه تُو ره پیش روی تُو آماده کنه.’

۲۸ ما دَز شُمو مُوگُم: دَ مینکلِ کسای که از خاتونو زیده شُدِه، هیچ کس از یحیی کده بزرگتر نییه؛ ولے ریزه‌ترین شخص دَ پادشاهی خُدا ازو کده بزرگتر آسته.

۲۹ تمامِ مردُم که ای تورا ره شنید، دَ شُمولِ مالیه‌گیرا عدالتِ خُدا ره تصدیق کد، چراکه اونا از دستِ یحیی غُسلِ تعمیدِ گِرِفْتُد. ۳۰ لیکن فریسیا و عالمای شریعتِ خاست-و-اراده خُدا ره بلده خُو قُبُول نکد، چراکه غُسلِ تعمیدِ گِرِفْتُو از دستِ یحیی ره رد کد. ۳۱ عیسی اِدامه دده گُفت: ”مردُم ای نسل ره قد چیزخیل برابر کُنم؟ امیا مثلِ چی آسته؟ ۳۲ امیا مثلِ بچکیچای آسته که دَ بازار شِشْتِه و یگدیگه خُو ره کُوی کده مُوگیه: ’بلده شُمو سُرنی زدی، شُمو بازی نکدید و نوحه خاندی، شُمو ماتم نکدید.’

۳۳ چُون یحیای تعمیدِ دهنده که آمده، اُو نه نان مُوخوره و نه شراب وُچی مونه. ولے شُمو مُوگید، ’اُو جنِ دره.‘ ۳۴ و «باچه انسان» که آمده ام مُوخوره و ام وُچی مونه، ولے شُمو مُوگید: ’اونه، اُو آدم پُرخور و شرابی و رفیقِ مالیه‌گیرا و گناهکارا آسته!‘ ۳۵ لیکن حکمت دَ وسیله دوستدارای خُو ثابت موشه.

خاتونِ بدکار بخشیده موشه

۳۶ یکی از فریسیا عیسی ره بلده نان خوردو دعوت کد. پس عیسی دَ خانه فریسی رفت و دَ سرِ دسترخو شِشْت. ۳۷ دَمَزُو شار یگ خاتو زندگی مُوكد که گناهکار بُود. اُو وختی شنید که عیسی دَ خانه فریسی دَ سرِ دسترخو شِشْتِه، اُو یگ بوتلِ سنگی پُر از عطر ره گِرِفْتِه اُورد. ۳۸ اُو دَ پُشتِ سرِ عیسی دَ نزدیکِ پایای شی چخرا کده ایسته شُد و قد آویدِه خُو پایای شی ره دَ شُشتو شُد و قد مویای خُو خُشک کد. بعد ازو پایای شی ره ماخ کده دَ عطر ملیدو شُد.

۳۹ وختی اُمو فریسی که عیسی ره دعوت کد ای کار ره دید، اُو دَ دلِ خُو گُفت: ”اگه ای آدم پیغمبر موبُود، حتماً پی موبُرد که ای کی و چی رقم خاتو آسته که

دَزُو دِسْت مِيزَنَه، چُون اِي يِگ گُناهار اُسْتَه“^{۴۰} اوخته عيسی دَ جوابِ اَزُو گُفت:
”شِمعون! ما يِگ گِپ دَرُم که بايد قد از تو بگم.“

اُو گُفت: ”بگی اُستاد.“

^{۴۱} عيسی گُفت: ”از يِگ آدم دُو نفر قرضدار بُوَد، يِگ شی پنج صد دینار و ديگه
شی پنجاه دینار.“^{۴۲} ازی که اونا چیزی نَدشت که بديه، اُو قرضِ هر دوی شی ره
بخشيد. آلی کدم ازوا کلوتر اُو ره دوست ميدنه؟“

^{۴۳} شِمعون دَ جوابِ شی گُفت: ”دَ نظر مه امو کس که قرض شی کلوتر بخشیده
شُد.“

عيسی دَ زشی گُفت: ”قضاوت تُو دُرست اُسْتَه.“^{۴۴} اوخته رُوی خُو ره سُون امزُو
خاتُو کده دَ شِمعون گُفت: ”امی خاتُو ره مينگری؟ ما دَ خانه تُو آمدُم؛ تُو بلده
شُشتون پایای مه آو نددی، مگم اِي خاتُو پایای مره قد آويده خُو شُشت و قد
مُویای خُو خُشک کد.“^{۴۵} تُو رُوی مره ماخ نکدی، مگم اِي از وختیکه ما دَ اینجی
آمدیم پایای مره ماخ کده ریی یه و بس نمونه.“^{۴۶} تُو سر مره قد روغو چرب نکدی،
مگم اِي دَ پایای مه عَطَرِ مَلِيد. ^{۴۷} پس دَز تُو مَوگُم که گُناهای ازی که کلو بُوَد
بخشیده شُد، امزی خاطر اِي مره کلو مُحَبَّت کد. لیکن از کسی که کمتر بخشیده
شُد، مُحَبَّت شی کمتر اُسْتَه.“

^{۴۸} اوخته عيسی دَ خاتُو گُفت: ”گُناهای تُو بخشیده شُد.“

^{۴۹} کسای که قد ازُو دَ سرِ دِسترخو شِشتُد، قد يِگديگه خُو دَ گِپ زدو شُد و گُفت:
”اِي کی اُسْتَه که حتی گُناه ها ره موبخشه؟“^{۵۰} بسم عيسی دَمزُو خاتُو گُفت:
”ایمان تُو، تُو ره نجات دده. بخیر-و-سلامت بورُو.“

خاتونوی که از عیسی پیروی موكد

۱ بعد ازو عیسی شار د شار و آغیل د آغیل رفته موعظه موكد و خوشخبری ره د باره پادشاهی خدا اعلان موكد و دوازده یار شی ام قد شی قتی بود.
۲ امچنان چند خاتو که از ارواح ناپاک و ناجوری ها شفا پیدا کدد، او ره همراهی موكد، یعنی: مریم مشهور د مریم مجدلیه که ازو هفت جن بر شدد، ۳ یونا خاتون خوزا رئیس قصر هیرودیس، سوسن و غدر خاتونوی دیگه که قد مال-و-دارایی خو د عیسی و یارای شی خدمت موكد.

مثل تخم زدون دیغو

۴ وختیکه جمعیت کته مردم جم شد و هنوز ام از هر شار د پیش عیسی میمد، او مثل اورده گفت: ۵ ”یگ دیغو بلده تخم زدو برو رفت. او د حالیکه تخم پاش میدد یگ مقدار شی د راه افتده پایمال شد و مرغکوی هوا آمده اونا ره خورد. ۶ یگ مقدار شی د زمین سنگلاخ افتد و سوز کد، مگم ازی که زمی نم ندشت، اونا خشک شد. ۷ یگ مقدار شی د مینکل خارا افتد و خارا قد ازوا قتی کته شده اونا ره قپه کد. ۸ مگم یگ مقدار شی د زمین خوب افتد و سوز کده صد برابر حاصل دد.“

وختیکه امی ره گفت، د آواز بلند اعلان کد: ”هر کسی که گوش شنوا دره گوش بگیره!“

۹ اوخته یارای شی ازو پرسان کده گفت: ”معنای امزی مثل چی آسته؟“

۱۰ عیسی گفت: ”پی بردون راز های پادشاهی خدا بلده شمو بخشیده شده، مگم بلده دیگر و د مثل گفته موشه تا

‘اونا توخ کُنه، ولے ننگره

و گوش بگيره، ليکن پي نبره.’

تفسير مثل ديغو

^{۱۱} معنای امزی مثل اینی آسته: تُخم، کلامِ خُدا آسته. ^{۱۲} امو تُخمای که د راه اُفتد، کسای آسته که گوش مُوکنه، مگم شیطو مییه و کلام ره از دلهای ازوا گرفته موبره تا اونا ایمان نیره و نجات پیدا نکنه. ^{۱۳} اونای که د زمین سنگلاخ اُفتد، کسای آسته که وختی کلام ره گوش مونه او ره د خوشی قبول مُوکنه، مگم امی کسا ریشه ندره. امزی خاطر تا یگ مجل ره ایمان دره، ولے د وخت آزمایش از راه بُر موشه. ^{۱۴} و تُخمای که د بین خارا اُفتد، کسای آسته که گوش مونه، لیکن رفته رفته تشویش ها، مال-و-دولت و عیش-و-نوش زندگی اونا ره قپه مونه و ایمان ازوا د پُختگی نمیرسه. ^{۱۵} مگم اونای که د زمین خوب موفته کسای آسته که کلام ره میشنوه و قد دل پاک و نیت نیک او ره نگاه مونه و قد صبر-و-حوصله ثمر میره.“

مثل چراغ

^{۱۶} هیچ کس چراغ ره روشو نمونه که او ره د زیر یگ کاسه یا چارپایی بیله، بلکه او ره د بله چراغدان میله تا کسای که داخل مییه بتنه بنگره. ^{۱۷} چون هیچ چیزی نییه که تاشه بشه و معلومدار نشنه و هیچ چیزی نییه که پوشیده بشه و برملا و بے پرده نشنه.

^{۱۸} پس متوجه بشید که د چی رقم چیزا گوش بیدید؛ چون کسی که دره، دزو کلوتر دده موشه، مگم کسی که ندره، حتی امو چیز ره که گمان مونه دره، ام از شی گرفته موشه.

آبه و برارای عیسی

^{۱۹} د امزو غیت آبه و برارون عیسی د پیش شی آمد که او ره بنگره، لیکن اونا ننست که د پیش ازو برسه، چراکه مردم غدر کلو جم بود. ^{۲۰} اوخته یگو کس دزو گفت: ”آبه تو و برارون تو د برو ایسته یه و میخایه که تو ره بنگره.“ ^{۲۱} مگم عیسی د جواب ازوا گفت: ”آبه و برارون مه کسای آسته که کلام خدا ره گوش میگیره و دز شی عمل مونه.“

آرام کدون طوفان

^{۲۲} یگ روز عیسی قد یارای خو د کشتی سوار شد و دزوا گفت: ”ببید که د او لب دریاچه بوری.“ پس اونا ری شد. ^{۲۳} د حالیکه اونا ری بود عیسی خاو رفت. اوخته یگ طوفان شدید د دریاچه پیدا شد، د اندازه که کشتی از او پر موشد و اونا د خطر غرق شدو بود. ^{۲۴} اونا د پیش عیسی رفت و او ره بیدار کده گفت: ”استاد، استاد! مو نابود موشی.“

پس عیسی باله شده د بله طوفان و جلپه های قوی هیبت کد و اونا ایسته شد و آرامش برقرار شد. ^{۲۵} اوخته او د یارای خو گفت: ”ایمان شمو کجا یه؟“ اونا ترس خوردد و حیرت زده قد یگدیگه خو موگفت: ”ای چی رقم آدم آسته که حتی د بله باد و او حکم مونه و اونا از آید شی موشه.“

بر کدون جنیات از آدم جندی

^{۲۶} پس اونا د سرزمین جدریا رسید که د او طرف دریاچه جلیلیه آسته. ^{۲۷} و امی که عیسی د خشکی تاه شد، او قد یگ آدم جندی که امزو شار بود روی د روی شد. او از کلو دیر کالا نپوشیدد و د کدم خانه زندگی نکدد، بلکه د قبرستو بود. و-باش دشت. ^{۲۸} وختیکه عیسی ره دید، او چیغ زده خود ره د پیش شی اندخت

و د آواز بلند گُفت: ”آی عیسی باچه خدای مُتعال، دز مه چی غرض دری؟ دز تو عُذر موم که مره عذاب نکو.“^{۲۹} چون عیسی د روح ناپاک امر کدد که از او نفر بُر شنه. امو روح ناپاک چندین دفعه او ره گرفند، اگرچه مردم او ره د زنجیرا و زولانه ها بسته کده از شی نگاهوانی موکد، باز ام او زنجیرای خو ره منئی موکد و جن او ره د بیابو موبرد.

^{۳۰} پس عیسی از شی پُرسان کده گُفت: ”نام تو چی یه؟“

او گُفت: «لشکر.» چراکه جنیات کلو د پوست ازو در آمدد.^{۳۱} اوخته اونا د پیش عیسی عُذر-و-زاری کد که دزوا امر نکنه که اونا د چاه بے آخر بوره.

^{۳۲} دمزو غیت یگ گله کته خوک د بغل تپه میچرید. و جنیات د پیش عیسی عُذر-و-زاری کد که دزوا اجازه بدیه تا اونا د پوست خوک ها داخل شنه. پس عیسی دزوا اجازه دد.^{۳۳} اوخته جنیات امزو آدم بر شده د پوست خوک ها در آمد و تمام گله از دامنه تپه د مننه دریاچه هجوم برده غرق شد.^{۳۴} وختی چوپونوی خوک ها ای واقعه ره دید، اونا دوتا کد و ای خبر ره د شار و آغیلای اطراف تیت کد.^{۳۵} اوخته مردم برو آمد تا بنگره که چی گپ شده. اونا وختی د پیش عیسی رسید، امو آدم ره دید که جنیات از شی بر شد؛ او د پیش پای عیسی شستند و کالا پوشیدد و هوشیار شد. اونا ای ره دیده ترس خورد.^{۳۶} و کسای که ای واقعه ره دیده بود، دزوا نقل کد که امو آدم جندی چی رقم جور شد.^{۳۷} اوخته پگ مردم آغیلای چاردور جرسین از عیسی خواهش کد که از منطقه ازوا بوره، چراکه اونا سخت گرفتار ترس-و-وحشت شد.

پس عیسی د کشتی سوار شد تا پس بوره.^{۳۸} اوخته امو آدم که از شی جنیات بر شد د پیش عیسی زاری کد که او ره ام قد خو ببره. مگم عیسی او ره ری کده گُفت:^{۳۹} ”پس د خانه خو بورو و نقل کو که خدا چیقس کار کته بلده تو کده.“

اوخته او رفته د تمام شار اعلان کد که عیسی چيقس کار کښه بلده شی کده.

جور شتون خاتون مريض و زنده کدون دختر يايروس

^{۴۰} وختیکه عیسی پس د جلیلیه آمد، مردم د دم راه شی آمد، چراکه پگ ازوا مُنْتَظِر شی بود. ^{۴۱} اوخته، یگ نفر د نام یایروس که رهبر عبادت خانه بود آمده خود ره د پیش پای عیسی اندخت و عُذْر-و-زاری کد که د خانه شی بییه، ^{۴۲} چون او فقط یگ دختر دشت که تقریباً دوازده ساله بود و او نزدیک مردو بود.

امی که عیسی حرکت کد مردم د بله ازو د تشه-و-تيله کدو شد. ^{۴۳} د اونجی یگ خاتو بود که مدت دوازده سال خونریزی دشت. باوجود که او تمام دارایی خو ره بلده تداوی خو خرچ کدد، هیچ کس نتنستد که او ره تداوی کنه. ^{۴۴} امو خاتو از پشت عیسی آمده د دامون چپن شی دست زد و فوراً خونریزی شی بند شد. ^{۴۵} اوخته عیسی گفت: “کی دز مه دست زد؟” وختیکه پگ انکار کد، پترس گفت: “اُستاد، جمعیت مردم د گرد تو جم شده و د بله تو تشه-و-تيله مونه.” ^{۴۶} لیکن عیسی گفت: “حتماً یگو کس دز مه دست زد، چون ما پی بر دم که یگ قدرت از مه بر شد.” ^{۴۷} وختی امو خاتو فامید که تاشه شده نمیننه، او لرزیده آمد و د پیش پای شی افته د حضور پگ مردم گفت که از چی خاطر دزو دست زد و چی رقم فوراً شفا پیدا کد.

^{۴۸} عیسی دزو گفت: “دختر مه، ایمان تو، تو ره شفا دد. بخیر-و-سلامت بورو.”

^{۴۹} عیسی هنوز توره موگفت که یگو کس از خانه رهبر عبادت خانه آمده دزشی گفت: “دختر تو فوت کد. آلی دیگه اُستاد ره زحمت ندی.” ^{۵۰} وختیکه عیسی ای توره ره شنید، او د یایروس گفت: “ترس نخور؛ فقط ایمان دشته بش و او جور موشه.”

٥١ وختیکه عیسی د خانه یایروس رسید، او بغير از پترس، یوحنا، یعقوب و آته و آبه دختر دیگه کس ره نه ایشته که قد شی داخل بوره. ٥٢ پگ کسای که د اونجی بود بلده دختر چخرا و مخته موكد، لیکن عیسی دزوا گُفت: ”چخرا نکنید، او نمرده، بلکه خاو آسته.“ ٥٣ اوخته اونا د بله عیسی ریشخندی کد، چون اونا میدنست که او مرده. ٥٤ لیکن عیسی دست دختر ره گرفت و کوی کده گُفت: ”ای دختر، باله شو!“ ٥٥ روح دختر دزشی پس آمد و او یگدم ورخست. اوخته عیسی امر کد که دزو یگو چیز بدیه تا بخوره. ٥٦ آته و آبه شی حیرو مند، مگم عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که رخ دده د هیچ کس نقل نکنه.

وظیفه دوازده رسول عیسی

٩ عیسی دوازده یار خو ره کوی کد و دزوا قدرت و اختیار دد تا جنیات ره بر کنه و مرض ها ره شفا بدیه. ٢ بعد ازو اونا ره ری کد تا پادشاهی خدا ره اعلان کنه و ناجورا ره شفا بدیه ٣ و دزوا گُفت: ”بلده سفر خو هیچ چیز نبرید: نه تیاق، نه توبره، نه نان، نه پیسه و نه ام کالای اضافی. ٤ د هر خانه که داخل موشید، د اونجی بُمیند تا وختیکه امزو جای بر نشدید. ٥ اگه مردم کدم جای قد شمو خوش آمد نکد، د وختیکه امزو جای بر موشید، خاک پایای خو ره تک بزیند تا د خلاف ازوا یگ شاهدی بشه.“

٦ پس اونا ری شده آغیل د آغیل گشت و خوشخبری ره اعلان کده د هر جای مردم ره شفا دد.

تشویش هیرودیس حکمران

٧ د امزو غیت هیرودیس حکمران د باره تمام کارای که موشد شنید و بیخی گیج شد، چون بعضی مردم موگفت که یحیای تعمیر دهنده از مرده ها دوباره زنده

شده. ^۸ و بعضی کسا مَوگفت که ایلاس پیغمبر ظهور کده و بعضی های دیگه مَوگفت که یکی از انبیای زمانِ قدیم دُوباره زنده شده.

^۹ لیکن هیرودیس گفت: ”یحیی ره خود مه سر زدم. پس ای کی آسته که ما د باره شی ای رقم چیزا میسنوم؟“ و او کوشش کد که عیسی ره بنگره.

نان ددو د پنج هزار

^{۱۰} وختیکه رسولا پس آمد، اونا چیزای ره که انجام دده بود د عیسی نقل کد. اوخته عیسی اونا ره جدا کد و قد ازوا تنها د یگ شار د نام بیت صیدا رفت. ^{۱۱} ولے جمعیت مردم خبر شد و از پشت شی رفت. او قد ازوا منده نبشی کده د باره پادشاهی خدا قد ازوا توره گفت و کسای ره که د شفا ضرورت دشت، شفا دد.

^{۱۲} نزدیک آفتو شستو امو دوازده رسول د پیش شی آمده گفت: ”مردم ره رخصت کو که د آغیلا و منطقه های گرد-و-بر رفته بلده خو شاو جای و نان پیدا کنه، چراکه مو د اینجی د یگ بیابو آستی.“

^{۱۳} عیسی د جواب ازوا گفت: ”شمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بخوره.“

اونا گفت: ”مو بغیر از پنج نان و دو ماهی دیگه چیز ندری؛ ای بس نمونه جز که بوری و بلده پگ امزی مردم نان بخری.“ ^{۱۴} چون اونا تقریباً پنج هزار مرد بود. پس عیسی د یارای خو گفت: ”اونا ره د تل های پنجاه نفری بشندید.“ ^{۱۵} اونا امو رقم کد و پگ ره شند. ^{۱۶} اوخته عیسی امو پنج نان و دو ماهی ره گرفت و سون آسمو توخ کده شکرگزاری کد و اونا ره ٹوئه کده د یارای خو دد تا د پیش مردم بیله. ^{۱۷} پس تمام مردم خورده سیر شد و اونا ٹوئه-و-پرچه باقی منده شی ره که جم کد، دوازده سبد پر شد.

اقرارِ پترُس د باره عیسی

۱۸ یگ روز وختیکه عیسی تنهای خو دُعا مُوكد و یارای شی قد شی قتی بُود، او ازوا پُرسان کد: ”مردُم چی مُوگیه، که ما کی اَسْتُم؟“^{۱۹} اونا د جواب شی گُفت: ”بعضی ها مُوگیه که تُو یحیای تعمید دهنده اَسْتی، بعضی های دیگه ایلاس پیغمبر و بعضی های دیگه ام مُوگیه که یکی از پیغمبرای قدیم دُوباره زنده شُدِه.“^{۲۰} عیسی دزوا گُفت: ”شُمُو چی مُوگید که ما کی اَسْتُم؟“

پترُس د جواب شی گُفت: ”تُو مسیح خُدا اَسْتی.“

عیسی د باره مرگ خو پیشگویی مونه

۲۱ لیکن عیسی یارای خو ره منع کد و دزوا امر کد که ای توره ره د هیچ کس نگیه. ^{۲۲} او گُفت: ”لازم اَسْتِه که «باچه انسان» رنج-و-عذاب کلو بنگره و د وسیله ریش سفیدا، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین رد شُدِه کُشته شُنه و د روز سوّم دُوباره زنده شُنه.“

۲۳ اوخته او د پگِ مردُم گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه او باید خود خو ره انکار کنه و صلیب خو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه. ^{۲۴} چون هر کسی که بخایه جان خو ره نجات بدیه، او ره از دست میدیه، مگم هر کسی که بخاطرِ ازمه جان خو ره از دست بدیه، او ره نجات میدیه. ^{۲۵} چون بلده انسان چی فایده دره که تمام دُنیا ره د دست بیره، مگم جان خو ره از دست بدیه یا تَلَف کنه؟ ^{۲۶} پس هر کسی که از مه و از تورای مه ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه د بزرگی-و-جلالِ خود خو و د جلالِ آتِه آسمانی و ملایکه های مُقدَّس مییه، ازو ننگ مونه. ^{۲۷} مگم ما حقیقت ره دز شُمُو مُوگم: بعضی کسای که د اینجی ایسته یه مزه مرگ ره نمیچشه تا پادشاهی خُدا ره ننگره.“

تبدیلی شکل مسیح

^{۲۸} هشت روز بعد امزی تورا عیسی پترس و یوحنا و یعقوب ره قد خو گرفته د بله یگ کوه رفت تا دعا کنه. ^{۲۹} د حالیکه او دعا موکد نمای چهره شی تغییر کد و کالای شی رقم نور سفید شد. ^{۳۰} اوخته بے بلغه دو مرد قد ازو د توره گفتو شد که اونا موسی و الیاس بود. ^{۳۱} اونا د بزرگی-و-جلال ظاهر شد و د باره رفتون مسیح از ای دنیا که د اورشلیم واقع شدنی بود، توره موگفت.

^{۳۲} دمزو غیت چیمای پترس و رفیقای شی از خاو گرنگ شد. مگم وختیکه اونا کاملاً بیدار شد، بزرگی-و-جلال عیسی و امو دو مرد ره که قد شی ایسته بود، دید. ^{۳۳} د حالیکه امو دو نفر از عیسی جدا موشد، پترس دزو گفت: "استاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایبان جور کنی: یگ بلده از تو، یگ بلده موسی و یگ ام بلده الیاس." پترس هیچ نموفامید که چی موگه. ^{۳۴} او درو توره موگفت که یگ اور امد د بله ازوا سایه کد و غیتیکه اونا د اور داخل موشد، یارا ره وهم گرفت. ^{۳۵} اوخته از اور یگ آواز امد گفتم: "اینمی باچه مه آسته، انتخاب شده مه؛ از آید شی شنید!"

^{۳۶} وختیکه آواز بند شد، عیسی تنهای خو د اونجی بود. ولے اونا دان خو ره گرفت و دمزو روزا د هیچ کس د باره چیزی که دیدد نقل نکد.

جور شدن آدم جندی

^{۳۷} روز دیگه شی وختیکه اونا از کوه تاه شد، یگ جمعیت کته مردم د دم راه عیسی آمد. ^{۳۸} اوخته یگ نفر از مینکل مردم چیغ زده گفت: "استاد، ما د پیش تو زاری مونم که د بله باچه مه یگ نظر لطف کو، چراکه امی یگ اولاد ره درم و بس. ^{۳۹} بے بلغه او ره یگ روح ناپاک میگیره و او یگدم چیغ میزنه و د سر شی حمله مییه، د اندازه که از دان شی قف بر موشه؛ امو روح او ره کلو فشار میدیه

و د سختی ايله مونه. ^{۴۰} ما د پيش يارای تو عُذر-و- زاری کدم که امو روح ره بر کنه، مگم اونا نَتَنست. ^{۴۱} عیسی د جواب شی گُفت: ”آی نسل بے ایمان و گمراه، تا کی قد شمو بشم و شمو ره تحمل کنم؟ باچه خو ره اینجی بیر.“

^{۴۲} غیتیکه باچه میمد جن او ره د زمی زد و سر شی حمله اورد، لیکن عیسی د بله روح ناپاک هیبت کده باچه ره شفا دد و او ره تسلیم آته شی کد. ^{۴۳} و پگ از بزرگی خدا حیرو مند.

عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه

د حالیکه پگ مردم از کارای عیسی حیرت زده شد، او د یارای خو گُفت: ^{۴۴} ”ای توره ها ره د گوش خو بگیرید: «باچه انسان» د دست مردم تسلیم موشه.“ ^{۴۵} مگم اونا مقصد توره شی ره نفامید و ای توره ازوا تاشه مند تا پی نبره. و اونا ترس خورد که د ای باره ازو پُرسان کنه.

کی د مینکل مردم بزرگ آسته؟

^{۴۶} یگ بحث د مینکل ازوا باله شد که کدم ازوا بزرگتر آسته. ^{۴۷} اوخته عیسی فکر های دل ازوا ره پی برد و یگ بچکیچه ره گرفته د پالوی خو ایستلجی کد ^{۴۸} و دزوا گُفت: ”هر کسی که امی بچکیچه ره د نام ازمه قبول کنه، مره قبول کده و هر کسی که مره قبول کنه، امو ره قبول کده که مره ری کده. پس کسی که د مینکل شمو از پگ کده ریزه تر بشه، بزرگترین آسته.“

کسی که د ضد شمو نبشه، او قد شمو آسته

^{۴۹} اوخته یوحنا گُفت: ”اُستاد، مو یگ نفر ره دیدی که د نام ازتو جنیات ره بر موکد و مو او ره منع کدی، چراکه او از جم ازمو نبود.“ ^{۵۰} لیکن عیسی دزو

گفت: «أَوْ رَهْ مَنَعِ نَكْنِيد، چُون كَسِي كَه دَ ضِدِ شُمُو نِيِهْ أَوْ قَدِ شُمُو يَه.»

تَعْصَبِ مَرْدُمِ سَامِرَهْ

^{۵۱} وختیکه زمانِ رفتونِ عیسی دَ عالمِ باله نزدیک موشد، اُو قَدِ اِرَادِهْ مُحَكَمِ رُخِ سُونِ اورشَلیم کده ریی شد. ^{۵۲} اُو قاصِدا ره پیشلون خُو ریی کد و اونا رفته دَ یکی از آغیلای سامره داخل شد تا بلده ازو تیاری بگیریه. ^{۵۳} مگم مردم سامره قَدِ عیسی خوش آمد نکد، چراکه رُخِ ازو سُونِ اورشَلیم بُود و دَ اُونجی مورفت. ^{۵۴} وختی یارای شی یعقوب و یوحنا ای کار ره دید، گُفت: «یا مولا، آیا میخاهی که مو درخاست کنی که آتش از آسمو تا بییه و امیا ره از بین بُره، [امو رقم که الیاس کد]؟»

^{۵۵} لیکن عیسی دَور خورده اونا ره سرزنش کد [و گُفت، «شُمُو نَمیدنید که از کُدم روح آستید. ^{۵۶} چُون «باچه انسان» نَمده که نابود کنه، بلکه اَمده که نجات بدیه.»] اوخته اونا دَ یگ آغیل دیگه رفت.

شَرطِ هَايِ پَيْرَوِي از عیسی

^{۵۷} وختیکه اونا دَ راه ریی بُود، یگ نفر دَ عیسی گُفت: «هر جای که بوری ما از پُشت تُو مییم.» ^{۵۸} ولی عیسی دَزُو گُفت: «روباه ها غار دره و مُرغکوی آسمو وور دره، مگم «باچه انسان» جای سر ایشتو ام ندره.»

^{۵۹} و اُو دَ یگ نفر دیگه گُفت: «از پُشت مه بیه.» مگم اُو گُفت: «یا مولا، بیل که اول رفته آته خُو ره دَفن کنم.» ^{۶۰} لیکن عیسی دَزُو گُفت: «بیل که مُرده ها، مُرده های خُو ره دَفن کنه، ولی تُو بورو و خوشخبری پادشاهی خدا ره اعلان کو.»

^{۶۱} و یگ نفر دیگه گُفت: «یا مولا، ما از پُشت تُو مییم، لیکن اجازه بدی که اول

رفته از خانوار خُو خُدا حافظی کُنم.“

۶۲ مگم عیسی دَزُو گُفت: ”کسی که دِست شی دَ قُلبه بَشه و پُشتِ سر خُو تُوخ کُنه، اُو دَ پادشاهی خُدا سَم نَمییه.“

رِی کدوِن هفتادِ پیرو

۱۰ بعد ازُو مولا هفتاد نفرِ دیگه ره تعیین کد و اونا ره دُو دُو نفر پیشلون خُو دَ هر شار و جایی که خود شی رفتنی بُود رِی کد. ۲ پیش از رِی کدو اُو دَزوا گُفت: ”حاصلِ کلو آسته، لیکن کارگر کم. امزی خاطر از صاحبِ حاصلِ خواهش کُنید که کارگرا ره بلده جم کدوِن حاصلِ خُو رِی کُنه. ۳ حَرکت کُنید. اینه، ما شُمو ره مثلِ بارهگو دَ مینکلِ گُرگا رِی مُونم. ۴ خَلطه پیسه، بوغچه و چپلی قد خُو نَبَرید و قد هیچ کس دَ راه سلام-و-علیک نکنید.

۵ دَ هر خانه که داخلِ مُوشید، اولِ بُگید: ’سلامتی-و-آرامشِ دَمزی خانه بَشه.‘
۶ اگه دَ اُونجی یگ آدمِ صلح طلبِ بَشه، سلام شُمو دَ بله ازُو قرار میگیره؛ لیکن اگه نَبشه، سلام شُمو پس دَ خودون شُمو مییه. ۷ دَمزُو خانه بُمنید و هر چیزی که میدیه بُخورید و وُچی کُنید، چراکه کارگر حقدارِ مُزد خُو آسته. پس خانه دَ خانه نگرید.

۸ دَ هر شارِ که داخلِ مُوشید و مینگرید که قد شُمو خوش آمد مُونه، اوخته هر چیزی ره که دَ پیش شُمو ایشت، بُخورید؛ ۹ و ناجورای ره که دَ اُونجی آسته شفا بدید و دَزوا بُگید که ’پادشاهی خُدا دَز شُمو نزدیک شده.‘ ۱۰ مگم دَ هر شارِ که داخلِ مُوشید و مینگرید که قد شُمو خوش آمد مُونه، اوخته دَ کُوچه های شی رفته بُگید: ۱۱ ’حتی خاکِ شارِ شُمو ره که دَ بله پایای مو ششسته، دَ خلاف شُمو نُک میزنی. مگم بدنید که پادشاهی خُدا نزدیک شده.‘ ۱۲ ما دَز شُمو مُوگم که دَ

روزِ قضاوتِ بلدهِ سدومِ مجازاتِ سُبُکترِ موشه نِسبتِ دَ امزو شار.

سرزینشِ مردمایِ بے ایمان

^{۱۳} وای دَ حالِ تُو آی خورزین! و وای دَ حالِ تُو آی بیت- صیدا! چُون مُعجزایِ که دَ مَنه از شُمو ظاهرِ شُد، اگه دَ صُور و صیدونِ ظاهرِ موشد، اونا غدرِ وختِ پیشِ پلاسِ مُپوشید و دَ خگِشترِ شیشته تویه مُوکد. ^{۱۴} مگمِ آلی دَ روزِ قضاوتِ بلدهِ صُور و صیدونِ مجازاتِ سُبُکترِ موشه نِسبتِ دَز شُمو. ^{۱۵} و تُو، آی کفرناحوم، آیا تا آسمو سر تُو بلندِ موشه؟ نه، تُو دَ قارِ عالمِ مُرده ها سرنگونِ موشی!

^{۱۶} کسی که از آیدِ شُمو شنه، از آیدِ ازمه شده و کسی که شُمو ره رد کُنه، مره رد کده و کسی که مره رد کُنه، امو ره رد کده که مره ری کده.

پس آمدونِ هفتادِ پیرو

^{۱۷} و او هفتادِ پیرو دَ خوشی پس آمده گفت: ”یا مولا، دَ نامِ از تُو حتی جنیاتِ ام از آید مو موشه.“ ^{۱۸} عیسی دزوا گفت: ”ما شیطو ره دیدم که مثلِ آتشک از آسمو تاه اُفتد. ^{۱۹} اینه، ما دَز شُمو قُدرت- و- اختیارِ ددیم که دَ بله مارها و گزُدُم ها لَغه کُنید و دَ بله تمامِ قُدرتِ های دُشمو زور بشید؛ و هیچ چیزِ دَز شُمو ضررِ رَسنده نَمیتنه. ^{۲۰} مگمِ بلدهِ ازی خوشی نکنید که ارواحِ ناپاک از آیدِ شُمو موشه، بلکه بلدهِ ازی خوشی کُنید که نامِ های شُمو دَ عالمِ باله نوشته شده.“

اختیاراتِ مسیح

^{۲۱} دَ امزو غیتِ عیسی دَ وسیلهِ روحِ اَلقُدسِ خوشی کده گفت: ”آی آته، صاحبِ آسمو و زمی، از تُو شکرگزاریِ مُونم که ای چیزا ره از آدمایِ دانا و هوشیار تاشه کدی و بلدهِ بچکیچای ریزه برملا کدی. آرے آی آته، چُون خاست- و-

اراده از تو امی بود.

^{۲۲} آته مه تمام چیزا ره دز مه تسلیم کده؛ هیچ کس نمیدنه که باچه کی آسته بغير از آته و امی رقم هیچ کس نمیدنه که آته کی آسته بغير از باچه و بغير از کسای که باچه بخایه دزوا برملا کنه.

^{۲۳} اوخته روی خو ره سون یارای خو دور دد و تاشکی دزوا گُفت: ”نیک د بخت چیمای شمو که امو چیز ره مینگره که شمو مینگرید. ^{۲۴} چون ما دز شمو موگم که غدر پیغمبرا و پادشایو آرزو دشت که چیزی ره که شمو مینگرید بنگره، ولے ندید و چیزی ره که شمو میشنوید بشنوه، مگم نشنید.“

مهم ترین حکم

^{۲۵} د امزو غیت یگ عالم شریعت باله شده بلده آزمایش از عیسی سوال کد: ”اُستاد، ما چی کار کنم تا صاحب زندگی ابدی شوم؟“ ^{۲۶} او دز شی گُفت: ”د تورات چی نوشته یه؟ و تو او ره چی رقم میخانی؟“ ^{۲۷} او د جواب عیسی گُفت: ”خداوند، خدای خو ره قد تمام دل و تمام جان و تمام قوت و تمام عقل خو مُحبت کو و همسایه خو ره رقم خود خو اَلی دوست دشته بش.“ ^{۲۸} عیسی دزو گُفت: ”تو جواب دُرست ددی. امی ره انجام بدی و تو زنده مومنی.“ ^{۲۹} لیکن او که می خاست خود ره حق ثابت کنه از عیسی پُرسان کد: ”همسایه مه کی آسته؟“

قصه عیسی د باره یگ سامری نیکوکار

^{۳۰} عیسی د جواب شی گُفت: ”یگ آدم از اورشلیم طرف شار اریحا مورفت که د دست دزا اُفتد. اوخته اونا او ره لُچ کده لٹ-و-کوب کد و نیم جان ایله کده رفت. ^{۳۱} تصادفی، یگ پیشوا امزو راه تیر موشد. وختیکه امو نفر ره دید، از دیگه بغل راه تیر شد. ^{۳۲} امی رقم یگ لاوی ام وختیکه د اُونجی آمد و او ره دید، از

دِیْگه بَغْلِ رَاهِ تیر شُد. ^{۳۳} لیکِن یگ مُسَافِرِ وختیکه دَ نَزْدِیکِ اَزُو اَمَد و اُو ره دِید، دِلِ شِی دَ حَالِ اَزُو سوخت. ^{۳۴} اوخته دَ پِیشِ شِی اَمَدَه زَخْمایِ اَزُو ره قَدِ شَرَابِ شُشت و روغو چَرَبِ کَدَه بَسْتَه کَد. بعد اَزُو اُو ره دَ بِلَه اُلَاغِ خُو سوار کَدَه دَ مُسَافِرِخَانَه اُورِد و از شِی نِگَاهِ دَاری کَد. ^{۳۵} روزِ دِیْگه شِی نَفَرِ سَامِرِی دُو دِینارِ ره بُر کَدَه دَ صَاحِبِ مُسَافِرِخَانَه دَد و دَزُو کُفْت: 'ای آدمِ ره خُوبِ نِگَاهِ کُو و هر قدر که کَلو تر ازی خَرچِ کُنِی، وختیکه پَسِ اَمَدَم دَزِ تُو مِیدَم.'

^{۳۶} اَلِی دَ نَظَرِ تُو کُدمِ اَمزی سِه نَفَرِ هَمسَایِه اَمزُو اَدَم بُوَد که دَ دِستِ دُزَا اُفْتَدُد؟" ^{۳۷} عَالِمِ شَرِیعتِ کُفْت: "اُمُو کَسِی که دَزُو دِلِسوزی کَد." اوخته عِیسی دَزُو کُفْت: "بُورُو، تُو اَم اُمُو رَقَمِ کُو."

مُلاقَاتِ عِیسی دَ خَانِه مَرْتَا و مَرِیم

^{۳۸} دَ حَالِیکه اُونَا مَورَفْت، عِیسی دَ یگِ اَغِیلِ دَاخِلِ شُد و دَ اُونَجِی یگِ خَاَتُو دَ نَامِ مَرْتَا اُو ره دَ خَانِه خُو مِهمو کَد. ^{۳۹} مَرْتَا یگِ خَوَارِ دَشتِ دَ نَامِ مَرِیم. مَرِیم دَ پِیشِ پَایِ عِیسی شِشْتَد و توره شِی ره گوشِ مَوکَد.

^{۴۰} لیکِن مَرْتَا که بَخَاطِرِ کَارایِ کَلو هُوشِپَرکِ شُدَد دَ پِیشِ عِیسی اَمَدَه کُفْت: "یا مَولا، آیا مُتَوَجِهِ نِیستی که خَوَارِ مِه مَرِه تَنها ایلَه کَدَه تا تَمَامِ کَارِ ره ما اَنجامِ بَدَم؟ پَسِ اُو ره تُشِ کُو که قَدِ مِه کَومکِ کُنَه."

^{۴۱} مَگمِ عِیسی دَ جَوَابِ شِی کُفْت: "مَرْتَا، مَرْتَا! تُو دَ وَسِیلَه چِیزایِ کَلو هُوشِپَرکِ و وَرَخَطَا مُوشِی، ^{۴۲} لیکِن فِقطِ یگِ چِیزِ لَازِمِ اَسْتَه؛ و مَرِیمِ اُمُو حِصَّه خُوبِ ره اِنْتِخابِ کَدَه که اَزُو گِرَفْتَه نَمُوشَه."

عیسی دُعا کدو ره د یارای خو یاد میدیه

۱۱ یگ روز عیسی د یگ جای دُعا مُوکد. وختیکه دُعا شی خلاص شُد، یکی از یارای شی دزو گُفت: ”یا مولا، دُعا کدو ره دز مو یاد بدی، امو رقم که یحیی د پیروای خو یاد دد.“^۲ عیسی دزوا گُفت: ”هر وختیکه دُعا مونیډ اینی رقم بگید:

’ای آته آسمانی، نام تو مُقدس باد؛

پادشاهی تو ببیه؛

نان روزانه مو ره هر روز دز مو بدی؛

گناهای مو ره ببخش،

چون مو ام قرضدارای خو ره موبخشی

و مو ره د آزمایش قرار ندی.“

۵ اوخته عیسی دزوا گُفت: ”فرض کنید که یکی از شمو یگ رفیق دشته بشه و د نیم شاو د پیش ازو رفته بگیه: ’برار، سه نان دز مه قرض بدی. چون یکی از دوستای مه از سفر د خانه مه آمده و ما هیچ چیز ندرم که د پیش شی بیلم.’^۶ اوخته او از مننه خانه بگه: ’مره آزار ندی! آلی درگه قُلف شده و ما و بچکیچای مه د جاگه در آمده؛ ما نمیتنم که باله شده دز تو یگو چیز بدم.’^۸ مگم ما دز شمو موگم: حتی اگه او از روی دوستی باله نشنه و دزو یگو چیز ندیه، ولی از خاطر شله شدون شی، او باله موشه و هر چیزی که دوست شی ضرورت دشته بشه، دزشی میدیه.^۹ امزی خاطر ما دز شمو موگم: طلب کنید و دز شمو دده موشه؛ بیالید و شمو پیدا مونیډ؛ نخخ کنید و درگه بلده شمو واز موشه.^{۱۰} چون

هر کسی که طلب کُنه د دست میره و هر کسی که بپاله پیدا مونه و هر کسی که تُخَنخ کُنه، درگه بلده شی واز موشه.

^{۱۱} آیا د مینکل شمو اوطور آته پیدا موشه که اگه باچه شی ازو ماهی طلب کُنه، او د جای ماهی دزو مار بديه؟ ^{۱۲} یا اگه خيگينه طلب کُنه، بلده شی دُمکجک بديه؟ ^{۱۳} پس اگه شمو که آدمای شریر استید، موفامید که چی رقم تحفه های خوب د بچکچای خو بديد، چيقس کلوتر آته آسمانی روح اَلقُدس ره بلده کسای میدیه که از شی طلب مونه.

تَهْمَت د بِلَه عیسی

^{۱۴} یگ روز عیسی یگ جن ره که د یگ نفر گنگه بود بر موكد. وختیکه جن بر شد، امو گنگه د توره گفتو شد و مردم حيرو مند. ^{۱۵} لیکن بعضی ازوا گفت: ”او جنیات ره د وسیله بعزلبول سردسته جنیات بر مونه.“

^{۱۶} و یگ تعداد دیگه از روی آزمایش ازو تقاضای معجزه آسمانی کد. ^{۱۷} لیکن عیسی فکرای ازوا ره پی برد و دزوا گفت: ”هر مملکت که د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، بیرو موشه و هر خانوار که د ضد خانوار خو تقسیم شنه سرنگون موشه. ^{۱۸} اگه شیطو د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، پس پادشاهی شی چطور برقرار مومنه؟ چون شمو موگید که ما د وسیله بعزلبول جنیات ره بر موم. ^{۱۹} اگه ما د وسیله بعزلبول جنیات ره بر موم، پیروای ازشمو د وسیله چیزخیل اونا ره بر مونه؟ امزی خاطر اونا د بِلَه شمو قضاوت مونه. ^{۲۰} لیکن اگه ما قد قدرت خدا جنیات ره بر موم، بدید که پادشاهی خدا د بین شمو آمده.

^{۲۱} وختیکه یگ آدم زورتو و مسلح از قلعه خو نگاهوانی مونه، مال-و-دارایی ازو محفوظ آسته. ^{۲۲} لیکن وختیکه یگ آدم زورتوتر د بِلَه شی حمله کُنه، د بِلَه ازو زور موشه و سلاح ازو ره که د بِلَه شی اعتماد موكد، گرفته موبره و ولجه شی

ره تقسیم مونه.

^{۲۳} هر کسی که قد ازمه نییه، دَ ضدِ مه آسته و هر کسی که قد ازمه جم نموکنه، او تیت پرک مونه.

^{۲۴} وختیکه روح ناپاک از یگ آدم بر موشه بلده آرام گرفتو دَ جای های خشک موره، مگم پیدا نمیتنه. اوخته او مویگه: 'پس دَ خانه خو مورم، امزو جای که آدمم.' ^{۲۵} وختیکه پس مییه، او امو خانه ره جارو شده و منظم مینگره. ^{۲۶} اوخته او رفته هفت روح دیگه ره که بدتر از خود شی آسته میره و اونا دَ اونجی داخل شده جای-د-جای موشه؛ و آخرکار حالت امزو نفر بدتر از اول شی موشه.

^{۲۷} دمزو مجل که عیسی توره موگفت یگ خاتو از مینکل جمعیت آواز خو ره بلند کد و دزو گفت: "نیک دَ بخت امزو آبه که تو ره زیده و دز تو شیر دده!" ^{۲۸} لیکن عیسی گفت: "نه، نیک دَ بخت کسای که کلام خدا ره گوش میگیره و دزو عمل مونه."

درخواست بلده معجزه

^{۲۹} وختیکه مردم دَ گردِ عیسی کلو جم شد، او دَ توره خو ادامه دده گفت: "ای نسل شیریر معجزه طلب مونه. مگم هیچ معجزه دزوا نشو دده نموشه بغیر از معجزه یونس پیغمبر. ^{۳۰} چون امو رقم که یونس بلده مردم نینوا از طرف خدا یگ علامت بود، امو رقم «باچه انسان» ام بلده امزی نسل یگ علامت موشه. ^{۳۱} ملکه جنوب دَ روز قضاوت قد مردم امزی نسل باله موشه و امیا ره محکوم مونه، چون او از دورترین منطقه دنیا آمد تا حکمت سلیمان ره گوش بگیره؛ و آلی یگو کس بزرگتر از سلیمان دَ اینجی آسته. ^{۳۲} دَ روز قضاوت مردم نینوا قد امزی نسل ایسته موشه و ای نسل ره محکوم مونه، چراکه مردم او زمان بخاطر موعظه یونس توبه کد؛ و آلی یگو کس بزرگتر از یونس دَ اینجی آسته.

تعلیم د باره نور باطنی

^{۳۳} هیچ کس چراغ ره روشو نمونه که او ره د یگ جای تاشه یا د زیر کاسه بيله، بلکه د بيله چراغان ميله تا کسای که داخل مييه روشنی شی ره بنگره. ^{۳۴} چیم چراغ جان آسته. پس اگه چیم تو پینا بشه، تمام وجود تو روشو آسته. لیکن اگه چیم تو فاسد بشه، وجود تو ام د تریکی آسته. ^{۳۵} امزی خاطر هوش خو ره بگیر، نشنه روشنی که د وجود تو آسته د تریکی تبدیل شنه. ^{۳۶} پس اگه تمام وجود تو روشو بشه و هیچ حصه شی د تریکی نبشه، اوخته کاملاً روشو آسته، مثل روشنی چراغی که قد نور خو دز تو روشنی میدیه.

عیسی رهبرای مذهبی ره سرزنش مونه

^{۳۷} وختیکه تورای عیسی خلاص شد یکی از فریسیا او ره بلده چاشت مهمو کد. پس عیسی رفت و سر دسترخون ازو ششت. ^{۳۸} مگم امو فریسی وختی دید که عیسی پیش از نان دستای خو ره نششت، او تعجب کد. ^{۳۹} اوخته مولا عیسی دزو گفت: ”شمو فریسیا برون پيله و مشقاب ره پاک مونیډ، ولے درون خودون شمو پر از حرص و شرارت آسته. ^{۴۰} آی آدمای بے عقل! آیا، امو که برو ره جور کده، درون ره ام جور نکده؟ ^{۴۱} پس از چیزی که درید خیرات بدید و بنگرید که تمام چیزا بلده شمو پاک موشه.

^{۴۲} وای د حال شمو آی فریسیا، چون شمو از نعناع و اسپند و از هر رقم سوزی ده-یگ میدید، مگم عدالت و محبت خدا ره نادیده میگيرید. اینمیا ره شمو باید انجام میدید بدون که دیگای شی ره نادیده میگرفتید. ^{۴۳} وای د حال شمو آی فریسیا! چون شمو چوکی های مهم ره د عبادت خانه ها و سلام-و-احترام ره د بازار خوش درید. ^{۴۴} وای د حال شمو، چون شمو مثل قبر های نامعلوم آستید که مردم د بيله ازوا راه موره و نموفامه که د اونجی چی آسته.

^{۴۵} یکی از عالمای شریعت دَ جوابِ عیسی گفت: ”اُستاد، تُو قد امزی تورای خُو دَز مو بیے اِحترامی مونی.“ ^{۴۶} اوخته عیسی گفت: ”وای دَ حالِ از شُمُو ام آی عالمای شریعت، چُون بار های ره دَ بِلِه مردُم بار مُونید که بُردون شی سخت آسته، مگم خودون شُمُو یگ کلک خُو ره ام دَز شی دُکه نَمیدید.“ ^{۴۷} وای دَ حال شُمُو، چراکه شُمُو قبر های پیغمبرای ره آباد مُونید که بابه کَلونای شُمُو اونا ره کُشته. ^{۴۸} و دَمزی رقم شُمُو دَ باره بابه کَلونای خُو شاهدی میدید و اعمالِ ازوا ره تایید مُونید، چراکه اونا پیغمبرا ره کُشت و شُمُو قبر های ازوا ره آباد مُونید. ^{۴۹} امزی خاطر حکمتِ خُدا مَوگیه: ’ما بلده ازوا پیغمبرا و رسولا ره ری مُونم و اونا بعضی های شی ره مَوکُشه و بعضی های شی ره آزار-و- اذیت مونه.‘ ^{۵۰} ای ره گُفت تا خُونِ پگ پیغمبرای که از شروع دُنیا ریختنده شده امزی نسل بازخاست شنه: ^{۵۱} از خُونِ هابیل گرفته تا خُونِ زکریا که اُو دَ بَینِ قُربانگاه و خانه خُدا کُشته شد. اَرے، ما دَز شُمُو مَوگم که امزی نسل بازخاست موشه. ^{۵۲} وای دَ حال شُمُو، آی عالمای شریعت! شُمُو کلی سِناختِ پادشاهی خُدا ره گِرَفْتِید. خودون شُمُو داخلِ نَموشید و کسای که میخایه داخلِ شنه، اونا ره مَنع مَوکُنید.“

^{۵۳} وختیکه عیسی ازونجی بُر شد، عالمای دین و فریسیا قد ازو سخت دَ مُخالفت کدو شد و دَ باره چیزای کَلو ازو سوال کد؛ ^{۵۴} اونا دَ گیتِه شی بُود که یگو توره از دانِ ازو بُر شنه تا اُو ره دَ دام بندزه.

پرهیز از ریاکاری

۱۲ ^۱ دَمزُو غیت که هزارها نفر جم شد و دَ اندازه کَلو بُود که دَ بِلِه پای یگدیگه خُو بُر موشد، عیسی اولِ قد یارای خُو دَ گب زدو شد و گُفت: ”از خمیرمایه فریسیا یعنی از ریاکاری ازوا احتیاط کُنید. ^۲ هیچ چیزی پوشیده نیسته که بَرَمَلَا نَشنه و هیچ چیزی تاشه نییه که معلومدار نَشنه. ^۳ امزی خاطر چیزی که

دَ تریکی گُفتید، دَ روشنی شینیده موشه و چیزی ره که دَ پشتِ درگه های بند شک زده گُفتید از بله بام ها اعلان موشه.

از انسان نترس، بلکه از خدا بترس

^۴ «دوستای مه، دز شمو موگم، از کسای که جسم ره موکُشه و بعد ازو هیچ چیز نمیتنه ترس نخورید. ^۵ مگم ما دز شمو موگم که از کی بترسید: امزو بترسید که بعد از کُشتو قدرت دَره که دَ دوزخ بندزه. ارے، ما دز شمو موگم که ازو بترسید! ^۶ آیا پنج مرغک دَ دُو پیسه سودا نموشه؟ باوجود ازی ام یکی ازوا از نظرِ خدا پرمُشت نموشه. ^۷ حتی موی های سر شمو پگ شی دَ پیش ازو حساب شده. پس ترس نخورید، چون ارزش از شمو باله تر از هزاران مرغک آسته.

اقرارِ پیمانِ قد مسیح

^۸ ما دز شمو موگم: هر کسی که مره دَ پیشِ مردم اقرار کُنه، «باچه انسان» ام او ره پیشِ ملایکه های خدا اقرار مونه. ^۹ مگم هر کسی که مره پیشِ مردم انکار کُنه، ما ام او ره دَ پیشِ ملایکه های خدا انکار مونم.

^{۱۰} هر کسی که دَ ضدِ «باچه انسان» توره بگیه، بخشیده موشه. لیکن هر کسی که دَ ضدِ روحِ اُلقدس کُفرگویی کُنه، بخشیده نموشه.

^{۱۱} وختیکه شمو ره دَ عبادت خانه ها و دَ پیشِ حکمرانا و آدمای قُدرتمند موبره، غُصه نکنید که چی رقم از خود دفاع کُنید و چی بگید. ^{۱۲} چون دَ امزو غیت روح اُلقدس دز شمو یاد میدیه که شمو باید چی بگید.

مَثَلِ آدَمِ دَوْلَتْمَنَد

^{۱۳} یگ آدم از مینکلِ مردُم دَ عیسی گُفت: ”اُستاد، دَ برار مه بُگی که میراثِ آته مو ره قد از مه تقسیم کنه.“ ^{۱۴} عیسی دَ جوابِ ازو گُفت: ”او آدم، کی مره دَ مینکل شُمو قاضی یا تقسیم‌گر مقرر کده؟“

^{۱۵} اوخته عیسی دَ مردُم گُفت: ”خبردار بشید! از حرص-و-طمع دُوری کُنید، چراکه زندگی انسان دَ مال-و-دولتِ پریمو بستگی ندره.“ ^{۱۶} بعد ازو عیسی اینی مَثَل ره دزوا گُفت: ”زمینِ یگ آدم دَوْلَتْمَنَد بَلَدِه شی حاصلِ کلو دد.“ ^{۱۷} اوخته او قد خود خُو فکر کده گُفت: ’ما چیز کار کُنم، چُون جای ندرُم که حاصلات خُو ره دَ اُونجی ذخیره کُنم.‘ ^{۱۸} پس او گُفت: ’ما اینی کار ره مُونم: دَی‌خانه های خُو ره خراب کده دَی‌خانه های کثه‌تر جور مُونم و تمام حاصلات و مال های خُو ره دَ اُونجی ذخیره مُونم؛‘ ^{۱۹} و دَ خود خُو مَوگُم: ”او آدم، مالِ پریمو ذخیره کدے که بَلَدِه چندین سال بس آسته. آلی آرام شیشه عیش و نوش کُو و خوش بش.“ ^{۲۰} مگم خُدا دَزو گُفت: ’ای آدم بے عقل! امشاو جان تُو از تُو گرفته موشه و چیزای ره که جم کدے از کی موشه؟‘

^{۲۱} امی آسته عاقبتِ کسی که بَلَدِه خُو مال-و-دولتِ ذخیره مونه، مگم دَ پیش خُدا دَوْلَتْمَنَد نیسته.“

تَوَكُّل و اِعْتِمَاد دَ خُدا

^{۲۲} بعد ازو عیسی دَ یارای خُو گُفت: ”امزی خاطر دَز شُمو مَوگُم: دَ باره زندگی خُو تشویش نکنید که چی بُخورید یا دَ باره جسم خُو که چی بپوشید،‘ ^{۲۳} چُون زندگی از خوراک و جسم از پوشاک کده مَهْمَتَر آسته.‘ ^{۲۴} زاغ ها ره بنگرید: اونا نه کشت مونه و نه درو و نه دَی‌خانه دره و نه کندو، ولے باز ام خُدا روزی ازوا ره میدیه. پس آرزش از شُمو از مرغکو کده چندین برابر کلوتر آسته.‘ ^{۲۵} کُدَم

از شُمو مِیتِنید که قد غَم- و- غُصّه خورِدو یگ ساعت عُمر خُو ره دِراز کُنید؟
 ۲۶ پس اگه شُمو امی کارِ ریزه ره انجام دده نَمِیتِنید، چرا د باره چیزای دیگه غَم-
 و- غُصّه مُوخوَرِید؟ ۲۷ کُل های سوسَن ره بِنگرِید که چی رقم کُته موشه: اونا نه
 زَحمت مِیکشه و نه مِیرِیشه، ولے ما دز شُمو مُوگِیم که حتی سُلیمان ام قد تمام
 شان- و- شوکت خُو رقمِ یکی امزوا کالا نِپوشِید. ۲۸ پس اگه خُدا علف دشت ره
 که امروز آسته و صَباح د تندرُور اَندخته موشه ای رقم مُوپوشَنه، آیا شُمو ره غَدَر
 کلو خُویتَر نَمُوپوشَنه، ای کم ایمانا؟ ۲۹ پس د طلبِ ازی نَبشِید که چی بُخوَرِید و
 چی وُچی کُنید، و غَم- و- غُصّه ام نَخوَرِید، ۳۰ چرا که تمام مِلت های دُنیا د طلبِ
 یگ امزی چیزا آسته، مگم آته آسمانی شُمو مِیدنه که شُمو د امزی چیزا
 ضرُورت دَرِید؛ ۳۱ بَلکه د طلبِ پادشاهی خُدا بَشِید و امی چیزا ام دز شُمو دده
 موشه.

دولتِ آسمانی

۳۲ ای دَل ریزه، ترس نَخوَرِید، چُون ای رضایَتِ آته آسمانی شُمو آسته که
 پادشاهی ره دز شُمو عطا کُنه. ۳۳ هر چیزی که دَرِید سَودا کده خیرات بَدید. بَلده
 خُو خلطه های جور کُنید که کُهنه نَموشه و بَلده شُمو خزانه های خلاص ناشُدنی
 د عالمِ باله آسته، د جایی که دز دز شی نزدیک نَموشه و کویه او ره از بِن
 نَمُوره. ۳۴ چُون د هر جای که خزانه شُمو آسته، دل شُمو ام د امونجی یه.

تِیاری بَلده پس اَمَدونِ مَسِیح

۳۵ کمر خُو ره بسته کُنید و چراغ های خُو ره داغ کده تِیار بَشِید. ۳۶ مِثل کسای
 بَشِید که مُنْتَظِرِ بادار خُو آسته تا او از توی بییه و هر غِیتیکه او اَمده درگه ره نَخ
 نَخ کنه اونا دِستی بَلده شی واز کنه. ۳۷ نیک د بَخْتِ غلامای که بادارِ ازوا اَمده
 اونا ره چیم د راه بِنگره. ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم، او کمر خُو ره بسته کده

اونا ره سرِ دِستِرخو مِيشَنه و دزوا خِدْمَت مُونه. ^{۳۸} حتّی اگه اُو نِیمِ شاو یا پسِ شاو مییه و اونا ره چیم دَ راه مینگره، نیک دَ بختِ امزو غلاما.

^{۳۹} مگم ای ره بدینید که اگه صاحبِ خانه میدنست که دُز دَ کُدم ساعت مییه، اُو نمی ایشْت که دُز دَ خانه شی داخل شنه. ^{۴۰} پس شمو ام آماده بشید، چون «باچه انسان» دَ ساعتی مییه که شمو اِنْتِظار شی ره ندرید.

مَثَلِ نوکرِ وفادار و بی‌وفا

^{۴۱} پترُس دَ عیسی گُفت: «یا مولا، ای مَثَلِ ره تنها بلده ازمو گُفتی یا بلده پگ؟»
^{۴۲} مولا عیسی گُفت: «کی آسته امو ناظرِ صادق و دانا که بادار شی اُو ره دَ بله دیگه خِدْمَتگارا مُقَرَّر کنه تا اُو حقِ خوراکِ ازوا ره دَ سرِ وختِ دزوا بدیه؟»
^{۴۳} نیک دَ بختِ امزو غلام که وختی بادار شی مییه، اُو ره سرِ کار مینگره. ^{۴۴} ما حقیقت ره دز شمو موگیم، بادار شی اُو ره سرپرستِ تمامِ دارایی خو مُقَرَّر مُونه. ^{۴۵} لیکن اگه امو غلام قد خود خو بُگیه، 'آمدونِ بادار مه طال خورده، و شروع دَ لَت-و-کوبِ غلاما و کنیزا کنه و خورده و وُچی کده نشه کنه، ^{۴۶} اوخته بادارِ امزو غلام مییه، ولی دَ روزی که اُو هیچ اِنْتِظار شی ره ندره و دَ ساعتی که اُو هیچ خبر ندره، و اُو ره تکه تکه قد خیانتکارا دَ یگ جای پورته مُونه.

^{۴۷} امو غلام که خاست-و-اراده بادار خو ره میدنه، ولی خود ره آماده نمونه و مُطابقِ خاست-و-اراده ازو رفتار نمونه، اُو غدرِ قَمچی زده مُوشه. ^{۴۸} مگم کسی که نمیدنه و نافامیده کاری مُونه که لایقِ قَمچی خوردو آسته، اُو کم قَمچی مُوخوره. دَ کسی که کلو دده شنه، ازو کلو بازخاست مُوشه؛ و دَ عهده کسی که کلو وظیفه ایشته شنه، ازو کلو تر پُرسان مُوشه.

اِخْتِلافات

^{۴۹} ما اَمَدِيم که دَ رُوی زَمی آتِش بِرِیزُنْم و چِیقِس میخائِم که گاه ریختَنده مُوشُد!
^{۵۰} یگ غُسلِ تَعْمیدِ اَسْتِه که ما باید بِگِیرُم و چِیقِس زِیرِ فِشارِ اَسْتَم تا وختیکه اُو
تَکْمیلِ شُنِه. ^{۵۱} ایا گُمانِ مُونید که ما اَمَدیم تا صُلح- و- آشتی ره دَ زَمی بِیرُم؟ نَه،
بَلِکِه ما دَز شُمو مُوگِیم که ما بَلدِه تَفْرِقِه اَندِختو اَمَدیم! ^{۵۲} ازی بعد پَنجِ نَفر که دَ
یگ خانِه بَشِه جِدا مُوشِه؛ سِه دَ خِلافِ دُو و دُو دَ خِلافِ سِه قرارِ مِیگیرِه. ^{۵۳} آتِه
جِدا شُدِه دَ خِلافِ باچِه قرارِ مِیگیرِه و باچِه دَ خِلافِ آتِه؛ اَبِه دَ خِلافِ دُختر و
دُختر دَ خِلافِ اَبِه؛ خُسْرَمادر دَ خِلافِ بِیری و بِیری دَ خِلافِ خُسْرَمادر.

مَثَلِ فَصْلِ های سال و قِضاوتِ از طرفِ خُدا

^{۵۴} اوخته عِیسی دَ جَمعیّتِ مَرْدَم گُفت: ”شُمو وختی مِیَنگَرِید که آوُر دَ طرفِ غَرب
پیدا مُوشِه فَوَری مُوگِید، ’بارِشِ مُوبارِه‘ و اَمُوطورِ مُوشِه. ^{۵۵} وختی مِیَنگَرِید که باد
از طرفِ جَنُوبِ مِییه شُمو مُوگِید، ’گرمی کَلو مُوشِه‘ و اَمُو رِقمِ مُوشِه. ^{۵۶} او
ریاکارا! شُمو مِیدَنید که رُخِ زَمی و آسَمو ره چی رِقمِ تَشخِیصِ بَدید، پس چِطور
زَمانِ حاضِرِ ره تَشخِیصِ دَدِه نَمِیتَید؟

مَثَلِ دَ بارِه توبِه کدو و قِضاوتِ از طرفِ خُدا

^{۵۷} و چرا شُمو بَلدِه خُودونِ خُو قِضاوتِ نَمُونید که چی دُرُستِ اَسْتِه؟ ^{۵۸} دَ حالیکه
قَدِ مُدَعیِ خُو سُونِ مَحکَمِه موری، کوشِشِ کُو که دَ راهِ قَدِ اَزو صُلحِ کُنی؛ اگِه نَه،
اُو تُو ره دَ پِیشِ قاضیِ کَشِ مُونِه و قاضیِ تُو ره دَ دِستِ عِسکرِ تَسْلیمِ مُونِه و
عِسکرِ تُو ره دَ بَندیِ خانِه مِیندَزِه. ^{۵۹} ما دَز تُو مُوگُم، تاکِه اَخِرینِ پِیسِه ره نَدی،
اَزونجی بُر شُدِه نَمِیتَی.

توبه یا مرگ

۱۳ دَمَزُو غَيْتِ بَعْضِي هَاي كِه دَ اُونَجِي حَاضِرِ بُوْد، اُونَا دَ عَيْسِي دَ بَارِه نَفْرَاي خَبَرِ دَد كِه از جَلِيلِيه بُوْد و پِيْلَاتُوس خُونِ ازوَا رِه قَد خُونِ قُرْبَانِي هَاي ازوَا كُت كُدُد. ۲ عَيْسِي دَزوَا كُفْت: "اَيَا شُمُو خِيَالِ مُونِيْد كِه اَمِي جَلِيلِي هَا بَخَاطَرِي كِه از پِگِ جَلِيلِي هَاي دِيْگِه كَدِه كُناهِكَارْتَرِ بُوْد اَمِي رَقْمِ رَنْج-و-عَذَابِ رِه دِيْدِه كُشْتِه شُد؟ ۳ نَه! مَا دَز شُمُو مُوْگِيْم، اُو رَقْمِ نَبُوْد، بَلَكِه اِگِه از كُناهِ هَاي خُو تُوْبِه نَكْنِيْد، پِگِ شُمُو رَقْمِ ازوَا اَلِّي نَابُوْد مُوْشِيْد. ۴ اَيَا اُمُو هَزْدِه نَفْرِي كِه بُرَجِ «سِيْلُوْحَا» دَ بِلِه ازوَا چِپِه شُد و اُونَا كُشْتِه شُد، اَيَا خِيَالِ مُونِيْد كِه اُونَا از تَمَامِ بَاشِنْدِه هَاي اَوْرُشَلِيْمِ كَدِه كُناهِكَارْتَرِ بُوْد؟ ۵ نَه! مَا دَز شُمُو مُوْگِيْم، اُو رَقْمِ نَبُوْد، بَلَكِه اِگِه از كُناهِ هَاي خُو تُوْبِه نَكْنِيْد، پِگِ شُمُو رَقْمِ ازوَا اَلِّي نَابُوْد مُوْشِيْد."

مَثَلِ دَ بَارِه صَبْرِ و حَوْصِلِه خُدا

۶ بَعْدِ ازو عَيْسِي اَيْنِي مَثَلِ رِه كُفْت: "يِگِ اَدَمِ دَ بَاغِ خُو دِرَخْتِ اَنْجِيْرِ شَنْدُد. و خْتِي اُو اَمَدِ كِه از شِي مِيوِه بَجِيْنِه چِيْزِي پِيْدَا نَتَنِسْت. ۷ اُو خْتِه اُو دَ بَاغُوَانِ كُفْت: 'اَيْنِه سِه سَالِ اَسْتِه كِه مَا مِيْمِ تا اَمْزِي دِرَخْتِ اَنْجِيْرِ مِيوِه بَجِيْنِم و هِنُوْز اَمِ چِيْزِي دَز شِي پِيْدَا نَمِيْتَنِم. اِي رِه بَزَن! زَمِي رِه عَبَثِ كَرِفْتِه. ۸ بَاغُوَانِ دَ جَوَابِ شِي كُفْت: 'صَاحِبِ، يِگِ سَالِ دِيْگِه اَمِ اُو رِه بِيْلِ تا كَرْدِ شِي رِه پَايِ بِيْلِ كَدِه اُو رِه پَارُو بِيْدِم. ۹ اِگِه سَالِ دِيْگِه مِيوِه كَدِ، خُوْب؛ و لِي اِگِه نَكْدِ، اُو خْتِه اُو رِه بَزَن."

شفا دَدونِ مَرِيضِ دَ رُوْزِ اَرَامِ

۱۰ يِگِ رُوْزِ اَرَامِ عَيْسِي دَ يِكِي از عِبَادَتِ خَاْنِه هَا تَعْلِيْمِ مِيْدَد. ۱۱ دَ اُونَجِي يِگِ خَاْتُو بُوْد كِه مُدْتِ هَزْدِه سَالِ كَرِفْتَارِ يِگِ رُوْحِ بُوْد كِه اُو رِه ضَعِيْفِ و نَاْتَوَانِ كُدُد؛ پُشْتِ ازو كُوْبِ شُدُد و رَاسْتِ اِيْسْتِه شُدِه نَمِي تَنِسْت. ۱۲ و خْتِيْكِه عَيْسِي اُو رِه دِيْدِ،

أَوْ رَه كُوي كد و دَزُو كُفت: ”أَي خاتُو، تُو از ضَعَف-و-ناتوانِي خُو خلاص شُدِي!“^{۱۳} اوخته عيسِي دِستاي خُو ره دَ بِلَه اَزُو ايشت و أُو فَوْرِي راست ايسته شُدِه خُدا ره شُكر-و-سِياس كد.

^{۱۴} مگم رهبرِ عِبادت خانِه قار شُد، چراكه عيسِي أُو خاتُو ره دَ روزِ آرام شفا دُد. پس سرِ قار دَ مَرْدُم كُفت: ”شَش روز اَسْتِه كه بايد دَزُوا كار انجام دَدِه شَنِه. دَمَزُو روز ها بِييد و شفا پيدا كُنِيْد، نَه دَ روزِ آرام.“

^{۱۵} مولا عيسِي دَ جوابِ اَزُو كُفت: ”أَي آدماي رِياكار! آيا هر كُدم شُمُو گاو يا اُلاغ خُو ره دَ روزِ آرام از آوخور واز كده نَمُوْبَرِيْد تا دَ زَشِي آو بَدِيْد؟“^{۱۶} پس اِي خاتُو كه اولادِه اِبْرَاهِيْم اَسْتِه و مُدْت هَزْدِه سال شَيْطُو اِي ره دَ بَند خُو كَرِفْتُد، نَبايْد اَزِي بَند دَ روزِ آرام آزاد مَوْشُد؟“^{۱۷} و خَتِيكِه أُو امي توره ره كُفت، پگِ مُخَالِفِيْن شِي شَرْمِنْدِه شُد، مگم باقِي مَرْدُم پگِ شِي بخاطرِ كاراي عَجِيْبِي كه دَ وَسِيْلَه اَزُو انجام شُد، خوشِي مَوْكِد.

كُتِه شُدُونِ پادشاهِي خُدا دَ دُنْيا

^{۱۸} اوخته عيسِي كُفت: ”پادشاهِي خُدا رَقْمِ چِيْزخِيل اَسْتِه؟ و أُو ره قَد چِيْزخِيل مانند كُنْم؟“^{۱۹} رَقْمِ تُخْمِ شَرَشَم اَسْتِه كه يگِ آدمِ كَرِفْتِه دَ باغِ خُو كِشْت كد و أُو كُتِه شُدِه يگِ بَرِخت جور شُد و مَرغَكُوِي هَوا دَ مَنِه شاخه هاي شِي وور جور كد.“

^{۲۰} أُو بَسْمِ كُفت: ”پادشاهِي خُدا ره قَد چِيْزخِيل مانند كُنْم؟“^{۲۱} أُو رَقْمِ خَمِيْرمايه اَسْتِه كه يگِ خاتُو أُو ره كَرِفْت و قَد سِه كاسه آرد كُت كد تا تمامِ خَمِيْر رَسِيْد.“

مَثَلِ رَاهِ تَنگ

^{۲۲} عيسِي دَ شارا و آغِيلا تَعْلِيْمِ دَدِه سُون اورشَلِيْم مورفت.^{۲۳} اوخته يگُو كَس اَزُو

پُرسان کد: "یا مولا! آیا تنها تعداد کمِ مردُم نجات پیدا مونه؟" عیسی دزوا گُفت:

^{۲۴} "کوشش کنید که از درگه تنگ داخل شنید؛ چُون ما دز شمو موگیم، غدر کسا کوشش مونه که داخل شنه، مگم نمیتنه. ^{۲۵} ولے وختیکه صاحبِ خانه باله شده درگه ره بسته کنه و شمو د برو ایسته شده شروع د تخ تخ کدون درگه کنید و بگید، 'صاحب، درگه ره بلده مو واز کو،' او د جواب شمو موگیه: 'ما شمو ره نمینخشم که از کجا استید.' ^{۲۶} اوخته شمو موگید که 'مو قد تو خوردی و وچی کدی و تو د کوچه های مو تعلیم ددی.' ^{۲۷} لیکن او بسم موگه: 'ما شمو ره نمینخشم که از کجا استید. آی بدکارا، از مه دور شنید!' ^{۲۸} د او زمان شمو ابراهیم، اسحاق، یعقوب و تمام انبیا ره د پادشاهی خدا مینگرید و خودون شمو برو پورته موشید، د جایی که چخرا و دندوخیی آسته. ^{۲۹} اوخته مردُم از شرق و غرب و از شمال و جنوب آمده د پادشاهی خدا د یگ دسترخو میشینه. ^{۳۰} اینه، کسای که آخر آسته، اول موشه و کسای که اول آسته، آخر موشه."

غَم و غُصّه عیسی بلده شار اورشلیم

^{۳۱} دمزو غیت چند نفر فریسی آمده دزو گُفت: "خود ره بر کده از اینجی بورو، چراکه هیرودیس پادشاه میخایه تو ره بکُشه."

^{۳۲} عیسی دزوا گُفت: "بورید و دمزو روباه بگید که 'ما امروز و صباح جنیات ره از مردُم بر مونم و ناجورا ره شفا میدیم و د روز سوم کار خو ره تکمیل مونم.' ^{۳۳} لیکن امروز و صباح و دیگه صباح باید د راه خو سون اورشلیم ادامه بدیم، چُون ناممکن آسته که پیغمبر برو از اورشلیم کُشته شنه."

^{۳۴} آی اورشلیم، آی اورشلیم که پیغمبرا ره موکشی و رسولای ره که د پیش تو ریی موشه سنگسار مونی! چندین دفعه خاستم که بچکیچای تو ره یگجای کنم، رقمیکه یگ مرغ چوچه های خو ره زیر بال خو جم مونه، مگم تو نخاستی.

^{۳۵}اینه، خانه شمو بلده شمو بیرو باقی مومنه. و ما دز شمو موگیم که دیگه مره نمینگرید تا وختیکه بگید، 'مبارک آسته کسی که د نام خداوند مییه.'"

عیسی دفعه دیگه د روز آرام شفا میدیه

۱۴ یگ روز آرام عیسی د خانه یکی از رهبرای فریسیا بلده نان خوردو رفتد و اونا د دقت او ره زیر نظر دشت. ^۲ د اونجی د پیش روی عیسی یگ نفر شیشه بود که جان شی آماس دشت. ^۳ اوخته عیسی از فریسیا و عالمای شریعت پُرسان کد: "آیا شفا ددو د روز آرام روا آسته یا نه؟"

^۴ اونا چپ مند. اوخته عیسی امو نفر ره گرفته شفا دد و د راه شی ری کد. ^۵ بعد ازو روی خو ره سون ازوا کده گُفت: "اگه باچه یا گاو یکی از شمو د روز آرام د منه یگ چاه بفته، آیا فوری او ره بر نمونید؟"

^۶ اونا بسم تننست دزو یگ جواب بدیه.

درس فروتنی و بے کبری

^۷ وختی عیسی دید که مهمونا جای های باله ره د مهمونخانه از خود مونه، او یگ مثل اُورده دزوا گُفت: ^۸ "هر وختیکه تو ره د توی دعوت مونه د باله جای نشی. موشه که از تو کده مهمون مهمتر دعوت شده بشه ^۹ و صاحب خانه که هر دوی شمو ره دعوت کده بییه و دز تو بگیه، 'جای خو ره دمزی نفر بدی.' اوخته تو شرمنده شده د دان درگه میشینی. ^{۱۰} پس وختیکه تو دعوت موشی، رفته د دان درگه بشی تا غیتیکه صاحب خانه بییه و دز تو بگیه، 'برار، باله تر بشی.' اوخته تو د پیش مهمونا سربلند موشی. ^{۱۱} چون هر کسی که خود ره کته نشو بدیه، خار- و- ذلیل موشه و هر کسی که خود ره خار- و- ذلیل نشو بدیه، سربلند موشه."

^{۱۲} بعد از و دمزو کس که او ره دعوت کدد ام گُفت: ”هر وختیکه یگ مهمانی بلده نان چاشت یا شاو میدی، دوستا، برارو، قوما و همسایه های پیسه‌دار خو ره دعوت نکو؛ موشه که اونا ام د عوض شی تو ره مهمانی بدیه و قرض تو ادا شنه. ^{۱۳} پس وختیکه مهمانی مونی غریبا، لنگا، شل ها و کورا ره دعوت کو. ^{۱۴} اوخته تو برکت پیدا مونی، چون اونا توان شی ره ندره که دز تو پس مهمانی بدیه. و اجر تو د روز قیامت عادلای دز تو دده موشه.“

مهمانی د پادشاهی خدا

^{۱۵} یکی از مهمونا وختیکه امی توره ها ره شنید، او گُفت: ”نیک د بخت کسی که د پادشاهی خدا دعوت شده نان بخوره.“ ^{۱۶} اوخته عیسی اینی مثل ره دز شی گُفت: ”یگ آدم یگ مهمانی کته ترتیب دد و غدر مردم ره دعوت کد. ^{۱۷} د وخت نان شام او غلام خو ره ری کد تا د کسای که دعوت شدد بگیه، ببید که تمام چیزا تیار آسته.“ ^{۱۸} مگم پگ ازوا یگ بعد از دیگه شروع د عذر-و-بانه کد. یگ شی گُفت: ’ما یگ ثوئه زمی خریدیم که باید بورم و او ره بنگرم. لطفاً عذر مره قبول کو.‘ ^{۱۹} دیگه شی گُفت: ’ما پنج جوهره نرگاو خریدیم و مورم که اونا ره آزمایش کنم. لطفاً عذر مره قبول کو.‘ ^{۲۰} نفر دیگه گُفت: ’ما نو توی کدیم و ازی خاطر آمده نمیتنم.‘

^{۲۱} غلام پس آمد و امو پیغام ها ره د بادار خو گُفت. اوخته صاحب خانه قار شده د غلام خو گُفت: ’فوری د کوچه ها و بازار های شار بورو و غریبا، لنگا، شل ها و کورا ره گرفته بیرو.‘ ^{۲۲} غلام پس آمده گُفت: ’صاحب، چیزی ره که امر کدوی انجام ددم، ولی هنوز ام جای آسته.‘ ^{۲۳} اوخته بادار د غلام خو گُفت: ’د راه ها و اطراف شار بورو و مردم ره شله شده بیرو تا خانه مه پر شنه.‘ ^{۲۴} ما دز شمو موگم، امو نفرای که دعوت شده بود، هیچ کدم شی مزه نان مره نمپچشه.“

آرزشِ پیروی مسیح

^{۲۵} یگ روز یگ جمعیت کټه قد عیسی قتی مورفت و او رُوی خُو ره دُور دده دزوا گُفت: ^{۲۶} ”هر کسی که پیش از مه بییه و از آته و آبه، خاتو و اولاد، برارو و خوارو و حتی از جان خُو تیر نَشنه، نَمیتنه پیرو مه شنه. ^{۲۷} هر کسی که صلیب خُو ره باله نکنه و از پُشت مه نییه، نَمیتنه پیرو مه شنه. ^{۲۸} کی آسته د مینکل شمو که قَصِدِ آباد کدون یگ بُرج ره دَشته بَشه و اوّل شِشته خَرچ شی ره سَنجش نکنه تا بنگره که توانایی تکمیل کدون شی ره دَره یا نه؟ ^{۲۹} اگه نه، وختیکه او تادو شی ره بیله و توانایی تکمیل کدون شی ره نَدَشته بَشه، هر کسی که بنگره، ریشخند کده ^{۳۰} مُوگه: ’ای آدم آباد کدو ره شروع کد، مگم توانایی تکمیل کدون شی ره نَدَشته.’

^{۳۱} یا کُدم پادشاه آسته که د خِلافِ دیگه پادشاه جنگ دَر بدیه، بدون ازی که اوّل خُوب فکر کنه که آیا میتنه قد لشکر ده هزار نفری د مُقابلِ لشکر بیست هزار نفری که د خِلافِ ازو مییه ایسته شنه؟ نه. ^{۳۲} چُون اگه دید که وس شی نَمیکشه، د حالیکه دیگه پادشاه هنوز دُور آسته او قاصدِ خُو ره ری مونه و شَرطهای صلح ره پُرسان مَوکنه. ^{۳۳} دَمزی رقم هیچ کُدم از شمو ام نَمیتید که پیرو از مه شنید تا که تمام دارایی خُو ره ایله نکنید.

مَثَلِ نَمکِ بے مَزِه

^{۳۴} نَمکِ خُوب آسته؛ لیکن اگه نَمکِ مَزِه خُو ره از دِست بدیه، چطور میتنه که مَزِه شی پس بییه؟ ^{۳۵} او نه بلده زمی کار مییه و نه بلده پارو، بلکه مردم او ره دُور پورته مونه. هر کسی که گوشِ شِنوا دَره، گوشِ بگیره!

مَثَلِ گوسپونِ گُمشده

۱۵ دَ امزُو غَيْتِ مالیه‌گیرا و گُناهکارا پگ شی جم مُوشدُ تا دَ تورای عیسی گوش بدیه. ^۲ مگم فریسیا و عالمای دینِ نِقِ نِقِ کده مُوگفت: ”ای آدم گُناهکارا ره دَ پیش خُو میله و قد ازوا نان مُوخوره.“

^۳ اوخته عیسی اینی مَثَلِ ره دَزوا گُفت: ^۴ ”اگه یکی از شُمُو صد دانه گوسپو دَشته بَشه و یکی ازوا گُم شنه، آیا امُو نود-و-نه گوسپو ره دَ بیابو ایله نمونه و بلده پالیدونِ امزُو گوسپونِ گُم شده نموره تا او ره پیدا کنه؟ ^۵ وختیکه او ره پیدا کد، خوشی کده او ره دَ شانِه خُو باله مونه ^۶ و غیتیکه خانه رسید، او دوستا و همسایه‌گون خُو ره جم کده دَزوا مُوگه: ’قد مه خوشی کُنید، چراکه ما گوسپونِ گُمشده خُو ره پیدا کدیم.‘ ^۷ دَزی حساب ما دَز شُمُو مُوگم که دَ عالمِ باله کلوتر خوشی مُوشه وختیکه یگ گُناهکار توبه مونه نِسبت دَ نود-و-نه نفرِ عادل که احتیاج دَ توبه ندره.

مَثَلِ پیسه گُمشده

^۸ یا کُدم خاتُو آسته که ده سِکه نُقره دَشته بَشه و غیتیکه یگ شی ره گُم کنه، چراغ ره روشو نکنه و خانه ره جارُو کده خُوب نپاله تا او ره پیدا کنه؟ ^۹ وختیکه او ره پیدا کد، او دوستا و همسایه‌گون خُو ره جم کده مُوگه: ’قد مه خوشی کُنید، چراکه ما سِکه گُمشده خُو ره پیدا کدیم.‘ ^{۱۰} ما دَز شُمُو مُوگم که دَمزی رقم دَ حُضورِ ملایکه های خُدا بخاطرِ یگ گُناهکار که توبه مونه خوشحالی مُوشه.“

مَثَلِ باچه گُمراه شده

^{۱۱} عیسی اِدامه دده گُفت: ”یگ آدم بود که دُو باچه دشت. ^{۱۲} یگ روز باچه ریزه دَ آته خُو گُفت: ’آتی، حصّه که از مال-و-دارایی حق مه میرسه، دَز مه بدی.‘

پس آته شی مال-و- دارایی خو ره د باین دو باچه خو تقسیم کد.

^{۱۳} کلو روز تیر نشد که باچه ریزه هر چیزی که دشت جم کد و د یگ سرزمین دور رفت و د اونجی مال-و- دارایی خو ره د عیاشی برباد کد. ^{۱۴} وختیکه تمام دارایی خو ره خرچ کد، یگ قحطی سخت دمزو سرزمی پیدا شد که او سخت محتاج شد. ^{۱۵} پس او رفته مزدور یکی از باشنده های امزو سرزمی شد؛ و او آدم مو باچه ره د دشت ری کد تا خوک های شی ره بچرنه. ^{۱۶} او باچه حتی خوش بود که از خوراک خوک ها کوره خو ره سیر کنه، لیکن هیچ کس دزو چیزی نمیدد.

^{۱۷} مگم یگ روز وختیکه او د خود آمد، او قد خود خو گفت: 'مزدورای آته مه چیقس نان پریمو دره و حتی اضافی؛ ولی ما د اینجی از گشنگی مورم. ^{۱۸} باله موشم و د پیش آته خو مورم و دزشی موگم: "آتی، ما د حضور خدا و د پیش از تو گناهکار استم؛ ^{۱۹} ما دیگه ارزش ازی ره ندرم که باچه تو گفته شنم. مره بحیث یکی از مزدورای خو قبول کو." ^{۲۰} اوخته او چابک باله شد و سون خانه آته خو ری شد.

د حالیکه او هنوز دور بود، آته شی او ره دید و دل شی دزو سوخت و دویده او ره د بغل خو گرفت و او ره ماخ کد. ^{۲۱} باچه شی دزو گفت: 'آتی، ما د حضور خدا و د پیش از تو گناهکار استم؛ ما دیگه ارزش ازی ره ندرم که باچه تو گفته شنم. ^{۲۲} مگم آته شی د خدمتگاری خو گفت: 'زود کنید! خوبترین کالا ره بیرید و د جان شی بدید، انگشتی د دست شی کنید و چپلی ها ره د پای شی بدید. ^{۲۳} و گوسله چاغی ره اورده حلال کنید تا بخوری و خوشحالی کنی، ^{۲۴} چراکه ای باچه مه مرده بود و پس زنده شده، گم شدد و آلی پیدا شده. و اونا د خوشحالی کدو شد.

^{۲۵} مگم باچه کته شی د کشت-و- کار بود. وختیکه او نزدیک خانه آمد، آواز ساز

و بازی ره شنید. ^{۲۶} اوخته او یکی از خدمتگارا ره کوی کده پُرسان کد: 'چی گپ آسته؟' ^{۲۷} خدمتگار د جواب شی گفت: 'برار تو آمده و آته تو گوسله چاغی ره حلال کده اوماغ گِرِفْتَه،' چراکه او ره صحیح-و-سلامت دُوباره پیدا کده. ^{۲۸} برار کته قار شد و نخواست که د خانه داخل شنه. اوخته آته شی برو آمد و پیش ازو زاری کد که خانه بییه. ^{۲۹} مگم او د جواب آته خو گفت: 'توخ کو، سال ها آسته که ما مثل یگ غلام دز تو خدمت کدیم و هرگز از امر تو سرکشی نکدیم. مگم تو د تمام امزی وخت ها حتی یگ بزغله ام دز مه نددی تا قد دوستای خو میله کنم. ^{۳۰} لیکن وختیکه ای باچه تو پس آمد، امی کسی که مال-و-دارایی تو ره قد خاتونوی بدکار گم کد، تو بلده شی گوسله چاغی ره حلال کدی.' ^{۳۱} اوخته آته شی گفت: 'باچه مه، تو همیشه قد مه آستی و هر چیزی که درم از تو یه. ^{۳۲} آلی باید خوش بشی و خوشحالی کنی، چراکه برار تو مُرده بود و پس زنده شده، گم شد و آلی پیدا شده!'"

مَثَلِ نَاظِرِ هُوشِيَارِ

۱۶ بعد ازو عیسی اینی مَثَلِ ره د یارای خو گفت: "یگ آدم دولت مند بود که یگ ناظر دشت؛ و دزو خبر دده شد که ناظر شی مال-و-دارایی ازو ره بر باد موکته. ^۲ پس او ناظر ره طلب کد و دز شی گفت: 'ای چی گپا آسته که د باره تو میشنوم! حساب کار خو ره دز مه بدی، چراکه تو دیگه نمیتنی ناظر مه بشی.' ^۳ ناظر قد خود خو گفت: 'چیز کار کنم، چون صاحب کار مه کار ناظری ره از مه میگیره؟ ما قوت بیل زدو ره ندرم و از گدایگری ام شرم مه مییه. ^۴ آه! فامیدم که چیز کار کنم، تا بعد از برطرف شدن مه از کار ناظری، مردم مره د خانه خو روی بدیه.'

^۵ پس او قرضدارای صاحب کار خو ره یگ یگ نفر کوی کده از نفر اول پُرسان کد: 'تو از صاحب کار مه چیقس قرضدار آستی؟' ^۶ او د جواب شی گفت: 'صد

خُم روغو. ناظرِ دَزُو گُفت: 'سَنَد خُو ره بگير و شِشته د زُودی پنجاه خُم نوشته کو.'

۷ بعد ازو از یگ دیگه ازوا پُرسان کد: 'تو چيقس قرضدار اُستی؟' او د جواب شی گُفت: 'صد بارِ خر گندم.' ناظرِ دَزُو گُفت: 'سَنَد خُو ره بگير و هشتاد خروار نوشته کو.'

۸ پس صاحبِ کار د ناظرِ خاین آفرین گُفت، چراکه او کارِ هوشیارانه کد؛ چُون مردُم امزی دُنیا د داد-و-گرفت د باین نسل خُو از مردُم خُدانشناس کده هوشیارتر اُسته. ۹ ما دز شُمُو مُوگیم که د وسیله مال-و-دولت بے وفا دوستا پیدا کنيد؛ تا د غیتیکه مال-و-دولت ره از دست میدید، اُمُو دوستا شُمُو ره د خانه های ابدی خوش آمدید بگيه.

۱۰ کسی که د کار ریزه صادق بَشه، د کار کُته ام صادق اُسته و کسی که د کار ریزه ناراست بَشه، د کار کُته ام ناراست اُسته. ۱۱ پس اگه د باره مال-و-دولت بے وفا ناراست بشید، کی مال-و-دولت حقیقی ره دز شُمُو اعتبار مونه؟ ۱۲ و اگه شُمُو د باره مال دیگر و صادق نبشید، کی مالی ره که د آینده باید دز شُمُو تعلق بگيره دز شُمُو میدیه؟

۱۳ هیچ غلام نَمیتنه که دُو بادار ره خدمت کُنه، چُون حتماً از یگ شی بد موبره و دیگه شی ره دوست میدنه، و یا د یگ شی وفادار مومنه و دیگه شی ره خار-و-حقیر حساب مونه. دَمزی رقم شُمُو نَمیتید که ام بنده خُدا بشید و ام بنده مال-و-دولت.

۱۴ فریسیا که پیسه-دوست بُود، وختی پگ امزی تورا ره شنید، او ره ریشخند کد. ۱۵ عیسی دَزُوا گُفت: "شُمُو کسای اُستید که د نظرِ مردُم خودون ره دیندار نشو میدید، مگم خُدا از دلهای شُمُو باخبر اُسته؛ چُون چیزی که د پیشِ انسان اَرزِش

کلو دَره، دَ نظرِ خُدا زِشت اَسته.

^{۱۶} تورات و نوشته های انبیا تا زمان یحیی راهنمای شمو بود، لیکن از زمان یحیی ایسو خوشخبری د باره پادشاهی خدا اعلان شده ری اَسته و هر کس سخت کوشش مونه که دز شی داخل شنه. ^{۱۷} مگم نابود شدون آسمو و زمی آسوتر اَسته نسبت دزی که یگ حرف تورات باطل شنه.

^{۱۸} هر کسی که خاتون خو ره طلاق بدیه و دیگه خاتو بگیره، او زنا مونه و هر کس قد خاتونی که از شوی خو طلاق شده توی کنه، او ام زنا مونه.

مَثَلِ آدَمِ دَوْلَتْمَنَدِ وَ غَرِيبِ

^{۱۹} عیسی ادا مه دده گفت: ”یگ آدم دولت مند بود که کالای ارغوانی و کتان نرم مپوشید و هر روز خو ره قد خوشی د عیش و نوش تیر موكد. ^{۲۰} د اونجی یگ آدم غریب د نام ایلعازر که جان شی پُر از دانه بود، د دان درگه ازو خاو بود. ^{۲۱} ایلعازر د آرزو بود که از ثوئه و پَرچه دسترخون آدم دولت مند خود ره سیر کنه. حتی سگا آمده زخمای ازو ره می لیسید.

^{۲۲} یگ روز امو آدم غریب فوت کد و ملایکه ها او ره د پالوی ابراهیم برد. اوخته آدم دولت مند ام فوت کد و دفن شد. ^{۲۳} مگم او د عالم مُردا د جای که د عذاب بود، چیمای خو ره واز کد و از دور ابراهیم ره دید که ایلعازر د پالوی شی شیشه. ^{۲۴} اوخته او د آواز بلند کوی کده گفت: ’ای آته مه ابراهیم! دز مه رحم کو و ایلعازر ره ری کو تا کلک خو ره د او تر کده زبون مره یخ کنه، چون ما د منه امزی آتش د عذاب اَستم.‘ ^{۲۵} مگم ابراهیم گفت: ’باچه مه، د یاد خو بیرو که تو د دورون زندگی خو چیزی خوب ره نصیب شدی و ایلعازر چیزای بد ره نصیب شد، لیکن آلی ای آسوده یه و تو د عذاب اَستی.‘ ^{۲۶} علاوه ازی د مینکل ازمو و ازتو یگ غوجی کته اَسته، د اندازه که هر کس بخایه ازینجی سون ازتو تیر شنه،

تیر شُدِه نَمِیْتَنِه و اَزو نَجی اَم هِیچ کَس نَمِیْتَنِه سُون اَزمو تیر شُنِه. ^{۲۷} اوخْتِه اُو
 گُفْت: 'اِی آتِه مِه اِبْرَاهِیْم، اَز تُو خَاهِش مُوْنِم کِه ایلعازر ره دَ خانِه آتِه مِه رِی
 کَنی، ^{۲۸} چُون ما پَنج بَرار دَرُم. اُو ره رِی کُو تا اُونَا ره باخبر کنِه، نَشُنِه کِه اُونَا اَم
 دَ اَمزی جَای رَنج-و-عذاب بییه. ^{۲۹} اِبْرَاهِیْم دَزُو گُفْت: 'اُونَا نَوِشْتِه هَای مُوسِی و
 اَنبِیا ره دَرِه؛ پَس بَاید دَ توراِی اَزوا گوش بَدِیه. ^{۳۰} اُو گُفْت: 'اُونَا گوش نَمِیدِیه، اِی
 آتِه مِه اِبْرَاهِیْم؛ لَیکن اِگِه یَگو کَس اَز مُردِه هَا دَ پِیشِ اَزوا بورِه، اُونَا اَز گُناهِ هَای
 خُو توبِه مُونِه. ^{۳۱} اِبْرَاهِیْم دَزِشِی گُفْت: 'اِگِه دَ توراِی مُوسِی و اَنبِیا گوش نَدِیه،
 حَتّی اِگِه یَگو کَس اَز مُردِه هَا اَم زِنْدِه شُنِه، اُونَا توره شی ره قَبُول نَمونِه.'"

بَخْشِش و اِیْمَان

۱۷ یَگ روز عِیسی دَ یاراِی خُو گُفْت: "اِمکان نَدَرِه کِه گُمراهیا نِیه، مَگم وای
 دَ حَالِ کَسی کِه گُمراهی دَ وَسِیلِه اَزو مِییه! ^۲ بَلْدِه اَزو بَهِتر اَسْتِه کِه سَنگِ اَسِیا دَ
 گردون شی اَوزو شُنِه و اُو دَ چُقُوری دریا پورْتِه شُنِه نَسَبَتِ دَزِی کِه یَکی اَمزی
 رِیزه گِینَا ره گُمراه کنِه. ^۳ پَس اِحْتِیاط کُنِید.

اِگِه یَگ بَرارِ اِیْماندار تُو گُناهِ کنِه، اُو ره سَرزَنِش کُو؛ و اِگِه توبِه کد، اُو ره
 بُخْش. ^۴ حَتّی اِگِه اُو روزِ هفت دَفْعِه دَ ضِدِ تُو گُناهِ کنِه و هفت دَفْعِه دَ پِیشِ تُو
 اَمْدِه بُگِه: 'ما توبِه مُونِم، تُو اُو ره بُخْش.'

^۵ اوخْتِه رَسُولَا دَ مَولا عِیسی گُفْت: "اِیْمَان مو ره کَلو کُو."

^۶ مَولا گُفْت: "اِگِه شُمُو دَ اِنْدازِه یَگ تَحْمِ شَرَشَم اِیْمَان مِیدَشْتِید، مِیْتَنَسْتِید کِه
 دَمزی درختِ تُوْت بُگِید، 'از رِیشِه خُو کِنْدِه شُدِه دَ دریا شَنْدِه شو،' و دِرختِ اَز
 اَید شُمُو مَوشُد."

مَثَلِ غُلامِ وِ بَادارِ

۷” کی دَ مینکل شُمُو دَ غُلامِ خُو که نو از قُلبه کدو یا از گوسپو چَرندو اَمَدَه مُوگیه، ’زود شو، بیه دَ سرِ دِستَرخو بَشی‘؟^۸ آیا دَز شی نَموگیه: ’نانِ شاو ره بَلدِه مه تیار کُو و کمر خُو ره بسته کده مَره خِدْمَت کُو تا بُخورُم و وُچی کُنم؛ و بعد ازو خود تُو بُخور و وُچی کُو؟‘^۹ آیا شُمُو از غُلامِ خُو بخاطری که اَمَر شُمُو ره دَ جای اُورده تَشکُری مُونید؟ نه.^{۱۰} پس شُمُو ام وختی پگِ چِزای ره که دَز شُمُو اَمَر شُدِه اِنجام مِیدید، بَگید: ’مو غُلامِ های ناچیز اَسْتی؛ مو فقط چِیزی ره که وظیفه مو بُود، اِنجام دَدی.“

مَرِدِ سَامِرِی شُکرگُزارِ

۱۱ عیسی که سُون اورشَلیم رَیی بُود، اُو دَ وختِ تیر شُدو از سرحَدِ سَامِرِه و جَلیلیه^{۱۲} دَ یگِ آغیل داخِل شُد. دَمزُو غَیْت دَه نَفَرِ کولی گِرِفْتِه دَ دَم رُوی شی اَمَد و دُور ایسته شُدِه^{۱۳} دَ آوازِ بلند گُفت: ”یا مَولا عیسی، دَز مو رَحْم کُو!“

۱۴ عیسی سُون ازوا توخ کده گُفت: ”بورید و خودون ره دَ پیشوايو نِشو بَدید.“ اونا دَ حالیکه مورَفَت از مَرَضِ کولی پاک شُد.^{۱۵} یکی ازوا وختی دید که جور شُدِه، دَور خورد و قد آوازِ بلند خُدا ره حمد-و- ثنا گُفت.^{۱۶} و خود ره دَ پیش پای عیسی پورته کده از شی شُکرگُزاری کد. ای آدم یگِ سَامِرِی بُود.

۱۷ عیسی پُرسان کده گُفت: ”آیا دَه نَفَرِ نَبُودید که پاک شُدید؟ پس اَمُو نه نَفَرِ دِیگِه کُجا اَسْتِه؟“^{۱۸} آیا هیچ کس دَ مینکلِ ازوا پَیدا نَشُد که دَور خورده خُدا ره حمد-و- ثنا بَگیه بَغیرِ اَمزی بیگنه؟“^{۱۹} اوخته عیسی دَزُو گُفت: ”باله شو و بورو. ایمان تُو، تُو ره جور کد.“

پیشگویی ظهورِ مسیح

^{۲۰} یگ روز فریسیا از عیسی پُرسان کد که پادشاهی خُدا چی وخت مییه؟ اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”پادشاهی خُدا قد نشانی ها نَمییه که دیده شُنه؛ ^{۲۱} و نه ام مردم مُوگه که ’اینه، دَ اینجی آسته‘ یا ’اونه، دَ اُونجی آسته‘، چُون دَ حقیقت پادشاهی خُدا دَ مینکل شُمو آسته.“ ^{۲۲} بعد ازو دَ یارای خُو گُفت: ”روزای مییه که آرزو مُونید یکی از روزای «باچه انسان» ره بنگرید، ولے دیده نَمیتنید. ^{۲۳} مردم دَز شُمو مُوگه، ’اینه، دَ اینجی آسته‘ یا ’اونه، دَ اُونجی آسته‘، نَرَوید و اونا ره دُمبال نکنید، ^{۲۴} چُون رقمی که آتَشک میزنه و آسمو ره از یگ طرف تا دیگه طرف شی روشو مونه، «باچه انسان» ام دَ روزی اَمَدون خُو اَمو رقم آسته. ^{۲۵} مگم اوّل لازم آسته که «باچه انسان» کلو رنج-و-عذاب بنگره و دَ وسیله امزی نسل رد شُنه. ^{۲۶} اَمو رقم که دَ روزای نوح بُود، دَ روزای «باچه انسان» ام اَمو رقم موشه. ^{۲۷} دَ روزای نوح مردم مُوخورد و وُچی مُوكد و خاتو میگرفت و شُوی مُوكد تا روزی که نوح دَ کِشتی داخل شد و طوفان اَمده پگ ازوا ره نابُود کد. ^{۲۸} دَ روزای لوط ام اَمو رقم بُود: مردم مُوخورد و وُچی مُوكد و مشعُول خرید و فروش، کِشت-و-کار و خانه آباد کدو بُود. ^{۲۹} لیکن دَ روزی که لوط از شارِ سَدوم بُر شد، آتَش و گوگرد از آسمو بارید و پگ ازوا ره نابُود کد. ^{۳۰} دَ روزی که «باچه انسان» ظاهر موشه ام اَمو رقم موشه.

^{۳۱} دَمزُو روز کسی که دَ بله بام آسته و یگو چیز شی دَ منه خانه منده، بلده گِرفتون شی تاه نشُنه و کسی که دَ سر کِشت آسته، ام پس دَ خانه نَرَوه. ^{۳۲} سرگذشتِ خاتونِ لوط ره دَ یاد خُو بیرید! ^{۳۳} هر کسی که بخایه جان خُو ره حفظ کنه، اُو ره از دست میدیه، مگم هر کسی که جان خُو ره از دست بدیه، اُو ره دَ دست میره. ^{۳۴} ما دَز شُمو مُوگیم، دَ امزو شاو دُو نفر که دَ یگ جاگه خاو آسته، یگ شی بُرده موشه و دیگه شی مومنه. ^{۳۵} دُو خاتو که دَ یگ جای دستاس مونه، یگ شی بُرده موشه و دیگه شی مومنه. ^{۳۶} [دَ امزی رقم دُو نفر که دَ سر کِشت

آسته، یگ شی بُرده موشه و دیگه شی مُومنه.]"

^{۳۷} اوخته یارای شی پُرسان کد: "د کُجا، یا مولا؟" عیسی د جواب ازوا گُفت: "د هر جای که لاش بَشه، لاشخورا ام د اُمونجی جم موشه."

مَثَلِ خاتونِ بیوه و قاضی بے انصاف

۱۸ عیسی د یارای خو یگ مَثَل اُورده اونا ره تشویق کد که اونا همیشه دُعا کنه و ناامید نشنه. ^۲ او گُفت: "د یگ شار یگ قاضی بُود که نه از خُدا ترس دَشْت و نه د غم مُردم بُود. ^۳ د امزو شار یگ خاتونِ بیوه بُود که همیشه د پیش ازو میمد و موگُفت: د برابرِ مُخالِف مه د حق مه انصاف کو. ^۴ قاضی تا یگ مُدت د غم شی نشد، مگم د آخرِ قد خود خو گُفت: 'اگرچه از خُدا ترس ندرم و د غم مُردم ام نییم، ^۵ ولے بخاطری که امی خاتو بلده مه دردِ سر شده، ما د داد شی میرسم تا دایم آمده مره د تنگ نکنه.' ^۶ بعد ازو مولا عیسی گُفت: "شمو شنیدید که قاضی بے انصاف چی گُفت! ^۷ پس آیا خُدا د حق انتخاب شده های خو که شاو و روز د پیش ازو ناله-و-فریاد مونه، انصاف نمونه؟ آیا او د انصاف کدو د حق ازوا دیر مونه؟ ^۸ ما دز شمو موگیم که او زود د حق ازوا انصاف مونه. مگم وختیکه «باچه انسان» مییه، آیا او ایمان ره د مُردم روی زمی پیدا میتنه؟"

مَثَلِ دُعاي آدمِ فریسی و یگ مالیه‌گیر

^۹ بعد ازو عیسی اینی مَثَل ره د بعضی کسای که د بله خود خو اطمینان دَشْت و دیگرو ره خار-و-حقیر حساب مُوکد، گُفت: ^{۱۰} "دو نفر د خانه خُدا رفت که عبادت کنه، یگ شی فریسی بُود و دیگه شی یگ مالیه‌گیر. ^{۱۱} اوخته فریسی تنهای خو ایسته شده اینی رقم دُعا کد: 'ای خُدا، تو ره شکر مومم که ما مَثَلِ دیگه مُردم

آلی حریص، ظالم و زناکار نییم و نه ام مثل امزی مالیه‌گیر آستم. ^{۱۲} ما هفته دُو دفعه روزه میگیرم و از هر عاید خو ده-یگ میدم.

^{۱۳} مگم مالیه‌گیر دُور ایسته شُد و حتی سُون آسمو ام توخ نموکد، بلکه د سینه خو زده موگفت: 'خدایا، دز مه گناهکار رحم کو!' ^{۱۴} ما دز شمو موگم که ای آدم مالیه‌گیر عادل حساب شده د خانه خو رفت نسبت دزو آدم دیگه. چون هر کسی که خود ره باله حساب کنه، خار-و-ذلیل موشه و هر کسی که خود ره خار-و-ذلیل حساب کنه، سریلند موشه.

عیسی بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۵} مردم حتی بچکیچای ریزه ره د پیش عیسی میورد تا د سر ازوا دست بکشه. مگم وختیکه یارای شی ای کار ره دید، اونا مردم ره سرزنش کد. ^{۱۶} لیکن عیسی بچکیچای ریزه ره کوی کد و د یارا گُفت: "بیلید که بچکیچای ریزه پیش ازمه بییه و اونا ره منع نکنید، چراکه پادشاهی خدا دمزی رقم کسا تعلق دره. ^{۱۷} ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر کسی که پادشاهی خدا ره رقم یگ بچکیچه قبول نکنه، او هرگز دزشی داخل نموشه."

آدم دولتمند و زندگی ابدی

^{۱۸} یکی از رهبرای از عیسی سوال کده گُفت: "ای اُستاد نیک، ما چیز کار کنم تا صاحب زندگی ابدی شوم؟" ^{۱۹} عیسی ازو پرسان کد: "چرا مره نیک موگی؟ هیچ کس نیک نییه بغیر از خدا و بس. ^{۲۰} تو احکام شریعت ره میدنی که موگه: 'زنا نکو، قتل نکو، دزی نکو، شاهی دروغ ندی، آته و آبه خو ره احترام کو.'"

^{۲۱} امو آدم د جواب شی گُفت: "ما پگ امزیا ره از ریزگی د جای آوردیم."

۲۲ عیسی وختیکه ای ره شنید، دزو گُفت: ”هنوز یگ چیز کم دری؛ تمام دارایی خو ره سودا کو و پیسه شی ره د غریبا بدی؛ اوخته تو د عالم باله صاحب یگ گنج موشی. بعد ازو بیه و از مه پیروی کو.“ ۲۳ وختیکه ای توره ره شنید او غمگی شد، چراکه غدر دولتمند بود. ۲۴ عیسی که او ره غمگی دید، گُفت: ”چیقَس سخت آسته که آدمای دولتمند د پادشاهی خدا داخل شنه! ۲۵ تیر شدون اُستر از نیفه سیزو آسوتر آسته نسبت د داخل شدون آدم دولتمند د پادشاهی خدا.“ ۲۶ کسای که ای توره ره شنید، گُفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کنه؟“

۲۷ مگم عیسی گُفت: ”چیزی که بلده انسان ناممکن آسته، بلده خدا ممکن آسته.“

۲۸ پترس گُفت: ”اینه، مو خانه-و-زندگی خو ره ایله کدی و از تو پیروی مونی.“

۲۹ عیسی دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، هیچ کسی ره پیدا نمیتید که خانه یا خاتو یا بچکیچا یا برارو و یا آته-و-آبه خو ره بخاطر پادشاهی خدا ایله کنه ۳۰ و چندین برابر شی ره د امزی دنیا پس د دست نیره و د عالمی که مییه صاحب زندگی ابدی نشنه.“

سوّمنه پیشگوی عیسی د باره مرگ و دوباره زنده شدن شی

۳۱ بعد ازو عیسی امو دوازده یار خو ره د یگ گوشه بُرد و دزوا گُفت: ”اینه، مو د اورشکیم موری و هر چیزی که د وسیله انبیا د باره «باچه انسان» نوشته شده، پوره موشه. ۳۲ چون او د دست مردمای غیر یهود دده موشه و اونا او ره ریشخند و توهین مونه و د بله شی تُف اندخته ۳۳ او ره قمچی میزنه و او ره موکشه. ولی او د روز سوّم دوباره زنده موشه.“ ۳۴ مگم یارای شی هیچ کدم امزی چیزا ره نفا مید و امی توره شی ازوا پوشیده مند، یعنی چیزای که گُفته شد، اونا پی نبرد.

شفای گدایگر کور

^{۳۵} وختیکه عیسی د نزدیک شار اریحا رسید، یگ آدم کور د بغل راه شسته بود و گدایی موکد. ^{۳۶} وختی آواز جمعیتی ره که تیر موشد شنید، او پرسان کد: ”چی گپ آسته؟“

^{۳۷} بعضی ها دزو گُفت: ”عیسای ناصره تیر موشه.“ ^{۳۸} اوخته او چیغ زده گُفت: ”آی عیسی باچه داوود، د بله مه رحم کو!“

^{۳۹} کسای که پیش پیش مورفت د بله ازو هیبت کد که چپ شنه. مگم او دیگه ام بلندتر چیغ زده گُفت: ”آی باچه داوود، د بله مه رحم کو!“

^{۴۰} اوخته عیسی ایسته شد و امر کد که او نفر ره د پیش شی بیره. و غتیکه او نزدیک آمد، عیسی از شی پرسان کد: ^{۴۱} ”از مه چی میخاهی که بلده تو انجام بدیم؟“

آدم کور گُفت: ”یا مولا، ما میخایم که بسم بینا شنم.“

^{۴۲} عیسی دز شی گُفت: ”بینا شو! ایمان تو، تو ره شفا دد.“

^{۴۳} او فوراً دوباره بینا شد و خدا ره ستایش کده از دُمبالِ عیسی ری شد. وختیکه مردم ای کار ره دید پگ شی خدا ره حمد-و-ثنا گُفت.

زکای مالیه گیر

۱۹ عیسی د اریحا داخل شد تا از منه شار تیر شنه. ^۲ د اونجی یگ آدم د نام زکا بود که او رئیس مالیه گیرا و آدم دولت مند بود. ^۳ او میخاست بنگره که عیسی

کی آسته، مگم بخاطر بیر-و-بارِ مردُم نَتَنِست که بِنگره، چُون قد شی کوتاه بُود.
۴ اوخته او پیش دَویده دَ یگِ دِرختِ اَنجیرِ باله شد که عیسی ره بِنگره، چراکه او
امزُو راه تیر مُوشد.

۵ وختیکه عیسی دَ امزُو جای رسید، او باله توخ کد و دَز شی گُفت: ”زکا، زود از
دِرخت تاه شو، چُون امروز باید دَ خانه تو بشینم.“ ۶ پس او دِستی تاه اَمده قد
خوشی عیسی ره دَ خانه خُو بُرد. ۷ اوخته پگِ کسای که ای واقعه ره دید، نِق نِق
کده گُفت: ”او دَ خانه یگِ آدم گُناهکار رفته مهمو شد.“

۸ مگم زکا ایسته شده دَ مولا عیسی گُفت: ”یا مولا، اینه، ما نیم دارایی خُو ره دَ
غریبا مُوبخشُم و اگه از یگو کس کُدم چیز ره بازی دده گِرِفته بشُم، چار چند شی
ره پس میدم.“

۹ عیسی دَزو گُفت: ”امروز نجات دَ ای خانه اَمده، چراکه ای نفر ام اولاده ابراهیم
آسته. ۱۰ چُون «باچه انسان» اَمده تا گم شده ها ره بپاله و نجات بدیه.“

یگِ مَثَلِ دَ باره مسیح و پادشاهی آینده شی

۱۱ دَ حالیکه اونا دَ امزی توره گوش میدد، عیسی اِدامه دده یگِ مَثَلِ اُورد، چراکه
او دَ نزدیک اورشَلیم بُود و اونا فکر مُوکد که پادشاهی خُدا دَ امزُو زمان قد داخل
شُدونِ عیسی دَ اورشَلیم ظاهر مُوشه. ۱۲ و او گُفت: ”یگِ آدم نامتو دَ یگِ
سرزمینِ دُور ری بُود تا مقامِ پادشاهی ره بلده خُو حاصل کنه و پس دَ جای خُو
بییه. ۱۳ اوخته او دَ نفر از غلامای خُو ره کوی کد و بلده ازوا ده خلطه پیسه دده
گُفت: ’قد امزیا تجارت کُنید تا وختیکه ما پس بییم.‘ ۱۴ لیکن باشنده های مُلک
شی امزُو آدم بد مُویرد و اونا قاصدا ره از پُشت شی ری کده دَ شهنشاه گُفت:
’مو نمیخاهی که ای آدم دَ سر ازمو پادشاهی کنه.’

۱۵ وختیکه او مقام پادشاهی ره حاصل کده پس آمد، او امر کد تا امو غلاما کوی شنه که او دزوا پیسه دده بود. او میخاست پی بیره که هر کدم شی چیقس فایده کده. ۱۶ اوخته اولنه آمده گفت: 'صاحب، خلطه پیسه تو ده خلطه پیسه دیگه فایده کده.' ۱۷ پادشاه دزو گفت: 'آفرین، ای غلام خوب. ازی که تو د باره چیز کم راست-و-صادق بودی، تو حکمران ده شار بش.' ۱۸ دوّمنه شی آمده گفت: 'صاحب، خلطه پیسه تو پنج خلطه پیسه دیگه فایده کده.' ۱۹ پادشاه دزو گفت: 'تو د بله پنج شار حکمرانی کو.'

۲۰ بعد ازو سوّمنه آمده گفت: 'صاحب، اینه خلطه پیسه تو. ما ای ره د یگ رخت پیچنده نگاه کدم، ۲۱ چون از تو ترس خوردم، چراکه تو یگ آدم سختگیر آستی؛ چیزی ره که د پیش کس نه ایشته، از شی میگیری و چیزی ره که کشت نکدی، درو مونی.' ۲۲ پادشاه دزو گفت: 'ای غلام شریر! ما تو ره قد توره های خود تو قضاوت مونم! تو میدنستی که ما سختگیر آستم، چیزی ره که نه ایشتم میگیرم و چیزی ره که کشت نکدیم درو مونم؛ ۲۳ پس چرا پیسه مره د صراف نددی تا وختیکه پس آمده بودم، او ره قد فایده شی میگرفتیم؟'

۲۴ اوخته د حاضر باشا گفت: 'خلطه پیسه ره ازو بگیرد و د کسی بدید که ده خلطه پیسه دره.' ۲۵ اونا گفت: 'صاحب، او فعلاً ده خلطه پیسه دره.' ۲۶ پادشاه گفت: 'ما دز شمو موگیم، هر کسی که دره دزو دیگه ام دده موشه، مگم هر کسی که ندره، چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه. ۲۷ و آلی دشمنای مره که نمیخاست ما د بله ازوا حکمرانی کنم، اونا ره د اینجی بیرید و د حضور مه بکشید.'"

داخل شدون عیسی د شار اورشلیم

۲۸ بعد از گفتون امزی مثل، عیسی پیش شده سون اورشلیم ری شد. ۲۹ وختیکه او

دَ بَیت- فاجی و دَ بَیت- عَینا رَسید، دَ جای که کوه زیتون کُفته مُوشد، دُو نفر از یارای خور ره رَی کده ^{۳۰} دَزوا کُفت: ”دَ آغیلی که رُوی دَ رُوی آسته بورید. وختیکه دَز شی داخل شُنید، یگ کُره اُلاغ ره پیدا مُونید که دَ اُونجی بسته یه و هرگز کس دَ بِلَه ازو سوار نَشده؛ اُو ره واز کده بیرید. ^{۳۱} اگه یگو کس از شُمو پُرسان کنه که ’چرا ای ره واز مُونید؟‘ فقط دَزو بگید که ’مولا ای ره لازم دَره.“

^{۳۲} پس نفرای ره که رَی کدُ حَرکت کد و اُمو رقم که دَزوا کُفتد، کُره اُلاغ ره پیدا کد. ^{۳۳} وختیکه کُره اُلاغ ره واز مُوکد، صاحبای شی ازوا پُرسان کده کُفت: ”چرا کُره اُلاغ ره واز مُونید؟“ ^{۳۴} یارا کُفت: ”مولا ای ره لازم دَره.“ ^{۳۵} پس اونا کُره اُلاغ ره دَ پیشِ عیسی اُورد و چَپن های خور ره دَ بِلَه شی اُندخته عیسی ره دَ بِلَه شی سوار کد. ^{۳۶} و امی که عیسی رَی شد، مردُم چَپن های خور ره دَ راه شی دَ اوار کدو شد.

^{۳۷} وختیکه دَ نزدیک سرشیوکی کوه زیتون رسید، پگ جمعیت پیروای شی دَ خوشحالی کدو شد و خُدا ره بَلده تمام مُعجزای که دیدد قد آواز بلند ستایش کده ^{۳۸} کُفت:

”مُبارک آسته پادشاهی که دَ نام خُداوند مییه!

صُلح-و-سلامتی دَ عالم باله

و بُزرگی-و-جلال دَ بلندترین جای عالم باله!“

^{۳۹} اوخته بعضی از فریسیا از مینکل جمعیت مردُم کُفت: ”اُستاد، پیروای خور ره سرزیش کُو که چُپ شُنه!“

^{۴۰} عیسی دَ جواب ازوا کُفت: ”ما دَز شُمو مُوگیم، اگه اونا چُپ شُنه، سنگا دَ صدا مییه.“

۴۱ وختیکه عیسی د اورشلیم نزدیک شده شار ره دید، د چخرا کدو شد ۴۲ و گُفت: “کشکه تُو ام امروزی پی موبردی که چیزخیل صلح-و-سلامتی میره؛ مگم آلی امو چیزا از چیمای تُو تاشه منده. ۴۳ پس روزای د بله تُو مییه که دشمنای تُو د گرداگرد تُو سنگر جور مونه و گرد تُو ره گرفته از هر طرف تُو ره محاصره مونه. ۴۴ اونا تُو ره د خاک برابر کده بچکیچای تُو ره د منه تُو نابود موکُنه و نمیله که د منه تُو یگ سنگ ام د بله دیگه سنگ باقی بُمَنه، چُون تُو زمانی ره که خُدا د بله تُو نظر کد، پی نَبُردی.”

بُر کدون سَوداگرا از خانه خُدا

۴۵ بعد ازو عیسی داخلِ خانه خُدا رفت و د بُر کدون کسای شروع کد که د اونجی خرید-و-فروش موکد ۴۶ و گُفت: “نوشته شُده که

‘خانه مه جای عبادت آسته، مگم شُمو ای ره غار دُزا جور کدید!’

۴۷ ازو بعد عیسی هر روز د خانه خُدا تعلیم میدد، مگم پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و کته کلونای قوم پُشت یگ فرصت میگشت که او ره از بین بیره، ۴۸ لیکن هیچ فرصت پیدا نَتَنست، چراکه تمام مردُم دلبسته تورای شُد که ازو میشنید.

قُدرت و اِختیاراتِ عیسی

۲۰ یگ روز د حالیکه عیسی د خانه خُدا مردُم ره تعلیم میدد و خوشخبری ره اعلان موکد، پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و ریش سفیدا آمد ۲ و سوال کده گُفت: “دز مو بگی که قد کُدم اِختیار ای کارا ره مونی و کی ای اِختیار ره دز تُو دده؟”

٣ او د جواب ازوا گُفت: ”ما ام از شمو یگ سوال پُرسان مُونم و شمو دز مه جواب بیدید: ٤ آیا غُسلِ تعمیدِ یحییٰ از عالمِ باله بُود یا از انسان؟“ ٥ اونا قد یگدیگه خو مشوره کده گُفت: ”اگه بگی که از عالمِ باله بُود، اوخته او مَوگیه، پس چرا دزو ایمان نوردید؟“ ٦ و اگه بگی که از انسان بُود، مردم پگ شی مو ره سنگسار مونه، چون اونا عقیده دَره که یحییٰ پیغمبر بُود.“ ٧ پس اونا د جواب شی گُفت: ”مونمیدنی که از کجا بُود.“

٨ اوخته عیسیٰ دزوا گُفت: ”ما ام دز شمو نموگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم.“

مَثَلِ باغوانایِ ظالمِ

٩ بعد ازو عیسیٰ اینی مَثَلِ ره د مردم گُفت: ”یگ آدم یگ باغ انگور جور کد و او ره د باغوانا اجاره دد و خود شی بلده کلو وخت د سفر رفت.“ ١٠ د فصلِ انگور او یگ غلام خو ره د پیش باغوانا ری کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغ انگور بیدیه؛ مگم باغوانا غلام ره لت-و-کوب کده دست خالی ری کد. ١١ اوخته او یگ غلام دیگه ره ری کد؛ مگم اونا او ره ام لت-و-کوب کده تحقیر کد و دست خالی ری کد. ١٢ بعد ازو غلام سِوم خو ره ری کد؛ مگم اونا او ره ام زخمی کده از باغ برو پورته کد. ١٣ پس صاحبِ باغ قد خود خو گُفت: ’چیز کار کنم؟ بیه، باچه دوست دشتنی خو ره ری مُونم؛ شاید اونا دزو احترام کنه!‘ ١٤ مگم وختی باغوانا او ره دید، اونا د بین خو مشوره کده گُفت: ’اینمی وارث آسته. بید که ای ره بکُشی تا میراث شی از مو شنه.‘ ١٥ پس اونا او ره از باغ انگور برو پورته کد و کُشت.

آلی صاحبِ باغ قد ازوا چیز کار مونه؟ ١٦ او مییه و امو باغوانا ره نابود مونه و باغ انگور ره د دیگه نفرا تسلیم مونه.“

وختیکه مردم ای تورا ره شنید، اونا گُفت: “خدا نکنه.”

^{۱۷} عیسی سون ازوا توخ کده گُفت: “پس مقصد امزی نوشته چی آسته که موهیه:

’سنگی ره که اُستاکارا رد کد

سنگ مِه تادو شُده.’

^{۱۸} هر کسی که د بَله امزو سنگ بُفته تکه-و-پرچه موشه؛

و اگه امو سنگ د بَله کدم کس بُفته، او ره جو جو مونه.”

^{۱۹} وختی پیشوایون عالی مقام و عالمای دین پی بُرد که ای مَثَل ره د ضِد ازوا گُفته، اونا قصد کد که او ره د امزو ساعت دستگیر کنه، مگم اونا از مردم ترس خورد.

جوابِ عاقلانه

^{۲۰} پس نظر ازوا د عیسی بود و اونا جاسوسای خو ره ام ری کد. امو جاسوسا خود ره راستکار نشو میدد تا عیسی ره قد توره خود شی د دام بندزه و تا او ره د حکمران و اختیاردارای والی تسلیم کنه. ^{۲۱} اوخته اونا ازو پُرسان کده گُفت: “اُستاد، مو میدنی که توره تو و تعلیم تو دُرست آسته و از کس طرفداری نمونی، بلکه راه خدا ره د راستی تعلیم میدی. ^{۲۲} آیا مالیه ددو د قیصر بلده مو روا آسته یا نه؟”

^{۲۳} لیکن عیسی که حیه-و-مکر ازوا ره فامید، دزوا گُفت: ^{۲۴} “یگ سکه یگ دیناری ره دز مه نشو بدید. امی عکس و نشان از کی آسته؟”

اونا گُفت: “از قیصر.” ^{۲۵} عیسی دزوا گُفت: “پس چیزی ره که از قیصر آسته د

قَیصرِ بَدید و چِیزی ره که از خُدا آسته دَ خُدا.

^{۲۶} خلاصه، اونا نَتَنست که او ره دَ پیشِ مُردُم قد توره شی دَ دامِ بِنَدزه و اونا از جوابِ ازو حَیرو شُدِه چُپ مَند.

بَحْث دَ بَارِه قِیامت

^{۲۷} اوخته بعضی از صَدُوقیا که مُنکِرِ قِیامت آسته دَ پیشِ عِیسی اَمَد ^{۲۸} و ازو سوال کده گُفت: ”اُستاد، مُوسی بَلدِه ازمو نَوشته کده که اگه بَرارِ یگ آدم بُمَره و خاتون شی بَی اولاد دَ جای شی بُمَنه، او آدم باید قد امزُو خاتو توی کنه و بَلدِه بَرارِ خُو اولاد پَیدا کنه. ^{۲۹} یگ زمان هفت بَرار بُوَد؛ اولِنه شی خاتو گِرِفته بَی اولاد مُرد. ^{۳۰} بعد ازو دوَمنه ^{۳۱} و سوَمنه ام امو خاتو ره گِرِفته تا بَرارِ هفتم و پگ شی بَی اولاد مُرد. ^{۳۲} دَ آخِر امو خاتو ام مُرد. ^{۳۳} پس دَ روزِ قِیامت او خاتون کُدم ازوا موشه؟ چُون هر هفت شی او ره خاتو کُدد.

^{۳۴} عِیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”مردُمای امزی عالم خاتو میگیره و شوی مونه. ^{۳۵} مگم کسای که لایقِ عالمِ باله و قِیامتِ مُرده ها آسته، نه خاتو میگیره و نه شوی مَوکنه. ^{۳۶} دَ حَقِیقت اونا نَمومَره، چراکه اونا مِثلِ مَلایکه ها آسته و بچکِیچای خُدا گُفته موشه و مردُمای آسته که قِیامت ره تجربه مونه. ^{۳۷} مگم دَ بَارِه قِیامتِ مُرده ها، مُوسی خود شی دَ مَوضوعِ «بُوَته سوزان» واضح کد وختیکه خُداوند ره خُدای اِبَراهیم، خُدای اِسحاق و خُدای یَعقُوب گُفت. ^{۳۸} پس او خُدای مُرده ها نییه، بَلکه خُدای زنده ها آسته، چُون دَ پیشِ ازو پگ زنده یه.

^{۳۹} اوخته بعضی از عالِمای دین دَ جوابِ شی گُفت: ”اُستاد، خُوب گُفتی.“ ^{۴۰} و بعد ازو اونا دیگه جُرأت نکد که ازو سوال کُنه.

^{۴۱} اوخته عِیسی دَزوا گُفت: ”مردُم چطور مِیتنه بگیه که مسیح اولادِه داوود آسته،

۴۲ دَ حَالِيكِه داؤود خود شی دَ كِتَابِ زُبُور مُوگِيه:

’خداوند دَ مَوَلای مه گُفت:

”دَ دِسْتِ رَاسْتِ مه بَشِي،

۴۳ تا دُشْمَنای تُو ره تِي پِي زِيْرِ پای تُو جور كُنم.“

۴۴ پس اگه داؤود مسيح ره مَوَلَا مُوگه، چَطور مِيْتَنه كه باچه شی بَشه؟“

رياكاري

۴۵ دَ حَالِيكِه پِگِ مَرْدُمِ گوش مُوكد، عيسِي دَ يارای خُو گُفت: ۴۶ ”از عالِمای دِينِ خود ره اِحْتِيَاطِ كُنيد، از كَسای كه خوش دَره قد چَپِنِ های دِرَازِ اِي سُو-و- اُو سُو بَگَرده و دَ كوچه-و- بازارِ اِحْتِرَامِ شَنه؛ اونا خوش دَره كه دَ عِبَادتِ خانِه ها چوكِي های مَهْمِ ره دَشْتِه بَشه و دَ مِهْمَانِي ها دَ باله-جای بَشِينه. ۴۷ اونا خانِه های خَا تُونوی بِيوه ره قُورتِ مُونه و از رُوی رِيَاكاري نمازِ خُو ره دِرَازِ مُونه. اونا مَحْكُومِيْتِ سَخْتِ تَرِ ره مِينِگره.“

هديه بيوه غريب

۲۱ ۱ عيسِي تُوخِ كد و دِيدِ كه مَرْدُمای دَوْلْتَمَنْدِ هديه های خُو ره دَ صَنْدُوقِ بَيْتِ اَلْمَالِ مِينْدَرِه. ۲ دَمَزُو غَيْتِ يِگِ خَا تُونِ بِيوهِ غَرِيْبِ ره دِيدِ كه دُو سِيكِه دَ اُونَجِي اَنْدَخْت. ۳ اوخته عيسِي گُفت: ”ما حَقِيْقَتِ ره دَزِ شُمُو مُوگُم، امِي خَا تُونِ بِيوهِ غَرِيْبِ از پِگِ ازوا كده كَلوْتَرِ اَنْدَخْت، ۴ چراكه پِگِ ازوا از كَلونِي دارايي خُو اَنْدَخْت، مگم اُو از غَرِيْبِي خُو تَمَامِ دار-و-نَدَارِ زِنْدَگِي خُو ره اَنْدَخْت.“

خرابی خانه خدا و بلاهای آخر زمان

^۵ دَ حَالِیکه بعضی کسا دَ باره خانه خدا گپ میزد و موگفت که چطور قد سنگای نوربند و تحفه های وقف شده نقش-و-نگار شده، عیسی گفت:

^۶ ”یگ روز مییه که امزی چیزای که مینگرید، یگ سنگ ام دَ بله دیگه سنگ باقی نمومنه، بلکه پگ شی زیر-و-زبر موشه.“

^۷ اونا ازو پرسان کده گفت: ”استاد، ای واقعه چی وخت رخ میدیه و نشانی نزدیک شدن امزی واقعه چی آسته؟“

^۸ عیسی گفت: ”هوش خوره بگیرید که کس شمو ره گمراه نکنه. چون غدر کسا دَ نام ازمه مییه و موگیه که ’ما امو آستم‘ و ام موگیه ’آخر زمان نزدیک آسته‘، از پشت ازوا نروید. ^۹ وختیکه خبر جنگ ها و شورش ها ره میشنوید، ترس نخورید؛ چون لازم آسته که اول امی واقعه ها رخ بدیه، لیکن آخر زمان دستی نمیه.“

^{۱۰} و ادامه دده دزوا گفت: ”یگ قوم دَ ضد قوم دیگه و یگ مملکت دَ ضد مملکت دیگه باله موشه؛ ^{۱۱} زلزله های سخت رخ میدیه و دَ جای های مختلف قحطی ها و مرضی ویا پیدا موشه و نشانی های ترسناک و علامت های بزرگ از آسمو ظاهر موشه. ^{۱۲} مگم پیش از تمام امزی واقعه ها مردم شمو ره دستگیر کده آزار-و-اذیت مونه و بخاطر نام ازمه شمو ره دَ شورای عبادت خانه ها تسلیم مونه، دَ بندی خانه ها میندزه و دَ حضور پادشایو و والی ها مویره. ^{۱۳} مگم ای بلده شمو یگ فرصت آسته که دَ باره ازمه شاهدهی بدید. ^{۱۴} دَ فکر شمو بشه که پیش از پیش آمادگی نگیرید که بلده دفاع از خود چی بگید، ^{۱۵} چون ما دز شمو قدرت بیان و حکمت میدیم، تا هیچ کدم از مخالفین شمو توان مقاومت و رد کردن توره شمو ره ندشته بشه. ^{۱۶} حتی آته و آبه، برارو، قوما و دوستای شمو، شمو ره دَ دشمو

تسليم مونه و بعضی های شمو ره د قتل ميرسنه. ^{۱۷} پگ مردم بخاطر نام ازمه از شمو بد مويره. ^{۱۸} مگ يگ تار موی از سر شمو ضایع نموشه. ^{۱۹} شمو د وسیله صبر-و-حوصله جان های خوره نجات میدید.

پيشگویی د باره تباهی شار اورشليم

^{۲۰}”وختی مينگرید که اورشليم د وسیله لشکرها محاصره شده، بدید که تباهی شی نزدیک آسته. ^{۲۱} اوخته کسای که د يهودیه آسته د کوه ها دوتا کنه و کسای که د شار آسته بر شنه و کسای که د اطراف آسته د شار داخل نشنه؛ ^{۲۲} چون امو روزا، روزای انتقام آسته تا تمام چیزای که نوشته شده پوره شنه. ^{۲۳} وای د حال خاتونوی که شکامتو بشه یا نلغه شیرخور دشته بشه، چراکه مصیبت سخت د بله زمی مییه و غضب خدا د سر امزی قوم نازل موشه. ^{۲۴} اونا د دم شمشیر موفته یا د مینکل تمام ملت های غیر يهود اسیر برده موشه و اورشليم د وسیله مردمای غیر يهود پایمال موشه تا وختیکه دورون مردمای غیر يهود تیر شنه.

پس آمدون مسیح

^{۲۵} بعد ازو د آفتو، ماهتو و ستاره ها نشانی ها ظاهر موشه و د روی زمی پریشانی د مینکل ملت های مییه که د وسیله غرش و جلیه های دریا گنگس-و-گیج شده. ^{۲۶} مردم د باره چیزی که د بله دنیا آمدنی آسته بوی بر شده از ترس بی حال موشه، چون قدرت های آسمونا تکان مخوره. ^{۲۷} اوخته اونا «باچه انسان» ره مينگره که د بله اور خن قدرت و جلال بزرگ مییه. ^{۲۸} پس وختیکه رخ ددون امزی چیزا شروع موشه، ایسته شنید و سر های خوره باله کنید، چراکه نجات شمو نزدیک آسته.

پند از مثل درخت انجیر

^{۲۹} بعد ازو عیسی بلده ازوا اینی مثل ره گُفت: ”درخت انجیر و دیگه درختا ره بنگرید. ^{۳۰} امی که بلگای ازوا بر موشه، شمو مینگرید و موفامید که آلی تایستو نزدیک آسته. ^{۳۱} امی رقم شمو ام وختی مینگرید که ای چیزا واقع موشه، بوفامید که پادشاهی خدا نزدیک شده.

^{۳۲} ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا تمام امزی چیزا واقع نشنه، ای نسل از بین نموره. ^{۳۳} آسمو و زمی از بین موره، ولے کلام ازمه هرگز از بین نموره.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

^{۳۴} پس هوش خو ره بگرید، نشنه که دل های شمو زیر بار عیاشی، نشه و تشویشای زندگی بوره و امو روز بے بلغه شمو ره رقم یگ دام گرفتار کنه. ^{۳۵} چون او روز د بله پگ باشنده های روی زمی مییه. ^{۳۶} پس همیشه آماده بشید و دُعا کنید تا توانایی شی ره دشته بشید که از تمام امزی چیزای که رخ ددنی آسته خلاصی پیدا کنید و د حضور «باچه انسان» ایسته شنید.

^{۳۷} دمزی رقم عیسی د غیت روز د خانه خدا تعلیم میدد و د وخت شاو از شار بر شده شاو ره د یگ کوه که کوه زیتون گفته موشد، تیر موکد. ^{۳۸} و مردم صبحگاه د پیش ازو د خانه خدا میمد تا تعلیم شی ره گوش بگیره.

تصمیم قتل عیسی

^{۲۲} ^۱ عید فطیر که عید پصح ام گفته موشد، نزدیک بود. ^۲ پیشوایون عالی مقام و عالمای دین د تلاش ازی بود که عیسی ره خپ-و-چپ د قتل برسنه، چون اونا از مردم ترس موخورد.

^۳ دَمَزُو غَيْتِ شَيْطُو دَ پُوسْتِ يَهُودَا كِه إِسْخَرِيوِي كُفْتِه مُوشُدُ وِ يَكِي اَز دِوَازْدِه يَارَايِ عَيْسَى بُوْد، دَر اَمْد؛ ^۴ و اُو رِفْتِه قَد پِيشِوَايُونِ عَالِي مَقَامِ و قَوْمَنَدَانَايِ مُحَافِظِيْنِ خَانِه خُدا مَشَوْرَه كَد كِه چِي رَقْمِ عَيْسَى رِه دَزِوَا تَسْلِيْمِ كُنِه. ^۵ اُونَا خُوشْحَالِ شُدُ و قَوْلِ دَدِ كِه بَلْدِه اَزُو پِيسِه مِيدِيِه. ^۶ يَهُودَا قَبُولِ كَد و پُشْتِ يَكِ فَرِصْتِ مِيگِشْتِ تَا دَ نَبُوْدِ مَرْدُمِ عَيْسَى رِه دَزِوَا تَسْلِيْمِ كُنِه.

آخِرِي شَامِ عَيْسَى قَدِ يَارَايِ شِي

^۷ پَسِ رُوزِ عَيْدِ فَطِيْرِ كِه دَمَزُو رُوزِ بَارِه پِصَحِ بَايْدِ قُرْبَانِي شُنِه رَسِيْدِ. ^۸ اُوخْتِه عَيْسَى پِترُسُ و يُوْحَنَّا رِه رَبِي كَدِه كُفْت: ”بُورِيْدِ و نَانِ پِصَحِ رِه بَلْدِه مَو تِيَارِ كُنِيْدِ تَا بُخُورِي.“ ^۹ اُونَا پُرْسَانِ كَد: ”دَ كُجَا مِيخَاهِي كِه نَانِ رِه تِيَارِ كُنِي؟“ ^{۱۰} اُو دَزِوَا كُفْت: ”وختِيكِه دَ شَارِ دَاخِلِ مُوشِيْدِ، يَكِ آدَمِ قَدِ شُمُو رُويِ دَ رُويِ مُوشِه كِه يَكِ كُوزِه اُو رِه مُوبَرِه. اَزِ پُشْتِ اَزُو بُورِيْدِ و دَ خَانِه كِه اُو مُورِه دَاخِلِ شُنِيْدِ ^{۱۱} و دَ صَاْحِبِ خَانِه بُگِيْدِ، اُسْتَاْدِ مُوگِيِه، مِهْمُونِخَانِه مِه دَ كُجَا يِه تَا نَانِ پِصَحِ رِه قَدِ يَارَايِ خُو دَ اُونَجِيِ بُخُورُم؟“ ^{۱۲} اُوخْتِه اُو يَكِ اُتَاقِ كُتِه رِه دَ بَالِه خَانِه دَزِ شُمُو نِشُو مِيدِيِه كِه فَرَشِ شُدِه اَسْتِه. دَ اُونَجِيِ بَلْدِه مَو تِيَارِي بَغِيْرِيْدِ.“

^{۱۳} پَسِ اُونَا رِفْتِ و اَمُو رَقْمِ كِه عَيْسَى دَزِوَا كُفْتُدِ، تَمَامِ چِيْزَا رِه پِيْدَا كَدِ و نَانِ پِصَحِ رِه تِيَارِ كَدِ.

^{۱۴} وختِيكِه سَاعَتِ نَانِ خُورْدُو رَسِيْدِ عَيْسَى قَدِ دِوَازْدِه رَسُوْلِ خُو دَ سِرِ دِسْتِرْخُو شِشْتِ. ^{۱۵} اُوخْتِه اُو دَزِوَا كُفْت: ”مَا كَلُو شُوقِ دَشْتُمُ كِه اَمِي نَانِ پِصَحِ رِه پِيشِ اَزِ رَنجِ-و-عَذَابِ خُو قَدِ شُمُو بُخُورُم.“ ^{۱۶} چُونِ مَا دَزِ شُمُو مُوگُمُ كِه دِيگِه نَانِ پِصَحِ رِه نَمُوخُورُمُ تَا غَيْتِيكِه اِي قُرْبَانِي دَ پَادِشَاهِيِ خُدا پُورِه شُنِه.“

^{۱۷} اُوخْتِه اُو جَامِ رِه دَ دِسْتِ خُو گِرِفْتِه شُكْرُگُزَارِي كَدِ و كُفْت: ”اِي رِه بَغِيْرِيْدِ و دَ مِيْنَكَلِ خُو تَقْسِيْمِ كُنِيْدِ، ^{۱۸} چُونِ مَا دَزِ شُمُو مُوگُمُ كِه بَعْدِ اَزِي اَزِ مِيوِه تَاگِ اِنْگُورِ

دیگه وُچی نمونم تا وختیکه پادشاهی خدا بییه.

^{۱۹} بعد ازو نان ره گرفت و شکرگزاری کده ثوئه کد و د یارای خو دده گُفت: ”ای جسم مه آسته که بلده نجات شمو دده موشه. ای مراسم ره د یاد ازمه د جای بیرید.“ ^{۲۰} د عین رقم، بعد از نان خوردو جام ره گرفت و گُفت: ”ای جام عهد نو آسته که قد خون مه بسته موشه؛ خون مه بلده بخشش گناهای شمو ریختنده موشه. ^{۲۱} مگم اینه، دست کسی که مره تسلیم مونه قد ازمه قتی د دسترخو براز موشه. ^{۲۲} «باچه انسان» امو رقم که بلده شی تعیین شده، ازی دنیا موره، مگم وای د حال کسی که د وسیله ازو تسلیم موشه!“

^{۲۳} اوخته یارا از یگدیگه خو د پُرسان کدو شد که کدم شی دست دَمزی کار میزنه.

بَحْث د بَارِه بُزْرِگی

^{۲۴} د امزو غیت د بین یارا جنجال پیدا شد که د مینکل ازوا کی بزرگتر آسته؟

^{۲۵} عیسی دزوا گُفت: ”پادشاه های مردمای غیر یهود د بله ازوا باداری مونه و صاحبای قُدرت خودون ره آدمای سخی میدنه. ^{۲۶} مگم شمو ای رقم نبشید، بلکه بزرگترین د بین شمو باید مثل ریزهترین بشه و رهبر مثل یگ خدمتگار. ^{۲۷} چون کی بزرگ آسته: کسی که د سر دسترخو میشینه یا کسی که خدمت مونه؟ آیا کسی که د سر دسترخو میشینه بزرگتر نییه؟ مگم ما د مینکل شمو مثل یگ خدمتگار آستم.

^{۲۸} شمو کسای آستید که د آزمایش ها قد مه ایسته بُوید. ^{۲۹} پس امو رقم که آته مه دز مه یگ پادشاهی عطا کد، ما ام دز شمو عطا مونم ^{۳۰} تا شمو د پادشاهی مه د دسترخون مه شسته بُخوید و وُچی کنید و د تخت ها شسته د بله دوازده طایفه اسرائیل قضاوت کنید.

^{۳۱} آی شِمعون، آی شِمعون، شِیطو تقاضا کده که شُمو ره مِثِلِ گندُم از ایلگِ و سوسه تیر کُنه، ^{۳۲} مگم ما بلده تُو دُعا کدُم، تا ایمان تُو از بَینِ نَرَوِه. و غِیتیکه تُو پس سُونِ خُدا مییی، برارونِ ایماندار خُو ره تقویَت کُو.

^{۳۳} پِترُس دَزشی گُفت: ”یا مولا، ما حاضرِ اَسْتُم که قد تُو دَ بَنَدی خانِه بورم و حتی بُمُرم.“ ^{۳۴} عیسی گُفت: ”پِترُس، ما دَز تُو مُوگم که اِمروز خُروس بَنگ نَمیدیه تا که تُو سه دفعه مَره اِنکار کده نگی که مَره نَمینخشی.“

پیشگوی عیسی دَ باره خطر های آینده

^{۳۵} بعد ازو عیسی ازوا پُرسان کد: ”وختیکه ما شُمو ره بَدونِ خَلطِه پَیسه، خُرجین و چپلی ری کدُم، آیا دَ کدُم چیز مُحتاج شُدید؟“

اونا گُفت: ”نه، دَ هیچ چیز مُحتاج نَشُدی!“

^{۳۶} اوخته اُو دَزوا گُفت: ”مگم آلی هر کسی که خَلطِه پَیسه دَره، باید اُو ره بَگیره و امچنان خُرجین خُو ره. و کسی که شمشیر ندره، باید چَپَن خُو ره سَودا کده یگ شمشیر بخره. ^{۳۷} چُون ما دَز شُمو مُوگیم که ای نوشته باید دَ باره ازمه پوره شُنه که مُوگیه: ”اُو از جُمَلِه خطاکارا حساب شُد.“ اَرے، هر چیزی که دَ باره ازمه نوشته شُد، دَ حالِ پوره شُدو اَسته.“

^{۳۸} یارا گُفت: ”یا مولا، اینه، دَ اینجی دُو شمشیر اَسته.“

مگم عیسی گُفت: ”بَس کُنید!“

دُعای عیسی دَ کوه زیتون

^{۳۹} بعد ازو عیسی بُرو اَمَد و مُطابِقِ عادت خُو دَ کوه زیتون رفت و یارای شی از

پُشت ازو رفت. ^{۴۰} وختیکه او د امزو جای رسید، دزوا گُفت: ”دعا کُنید تا د آزمایش قرار نگیرید.“

^{۴۱} اوخته او د اندازه یگ سنگرس راه ازوا دُورتر رفته زانو زد و دعا کده گُفت:
^{۴۲} ”ای آته آسمانی، اگه خاست تو آسته، ای جام ره از مه دُور کو؛ مگم نه د خاست ازمه، بلکه د خاست-و-اراده خود خو.“ ^{۴۳} دَمزو غیت از عالم باله یگ ملایکه بلده شی ظاهر شد و او ره قوت دد. ^{۴۴} پس عیسی د حالیکه سخت کوئیوبار بود قد قوت کلو دعا کد و عرق شی مثل قطره های خون د زمی میچقید.

^{۴۵} وختیکه او از دعا کدو باله شده د پیش یارای خو آمد و دید که اونا از غم-و-غصه خاو رفته، ^{۴۶} او دزوا گُفت: ”چرا خاو کدید؟ باله شنید و دعا کُنید تا د آزمایش قرار نگیرید.“

گرفتار شدن عیسی

^{۴۷} د حالیکه عیسی هنوز توره موگُفت، بے بلغه یگ دل رسید و یهودا که یکی از دوازه یارا بود، پیش پیش ازوا میمد. او د بیخ عیسی آمد تا قد شی روی ماخی کنه. ^{۴۸} مگم عیسی دزو گُفت: ”ای یهودا، آیا «باچه انسان» ره قد یگ روی ماخی تسلیم مونی؟“

^{۴۹} وختی نفرای گرد-و-بر شی فامید که چی موشه، اونا گُفت: ”یا مولا، آیا مو قد شمشیرای خو حمله کنی؟“ ^{۵۰} اوخته یکی ازوا غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره منٹی کد.

^{۵۱} مگم عیسی گُفت: ”بس کُنید ای کارا ره!“ و گوش ازو ره دست زده او ره شفا دد.

۵۲ بعد از و عیسی د پيشوايونِ عالی مقام، قومندانای پيردارای خانه خدا و ريش سفيدای که بلده دستگیر کدون شی آمدد گُفت: ”آیا ما راهزن اَسْتُم که قد شمشير و سوته پُشت مه اَمديد؟“ ۵۳ ما هر روز قد شُمو د خانه خدا بُوْدُم و شُمو د بله مه دست یراز نکديد. مگم ای ساعت از شُمو و ساعت قدرت تریکی اَسته.“

پترس عیسی ره انکار مونه

۵۴ اوخته اونا عیسی ره گرفت و او ره پيش اندخته د خانه پيشوای بزرگ اورد و پترس از دور او ره دُمال موكد. ۵۵ پيره دارا د منه حولی آتش در دده د گرد شی شستد؛ اوخته پترس ام قد ازوا شست. ۵۶ اوخته یگ کنیز او ره د روشنی آتش دید و دزو چیم دوخته گُفت: ”ای آدم ام قد ازو بود.“

۵۷ مگم پترس انکار کده گُفت: ”او خاتو، ما او ره نمینخشم.“

۵۸ بعد از کم وخت یگ نفر دیگه او ره هوش کده گُفت: ”تو ام یکی امزوا استی.“

پترس گُفت: ”او آدم، ما نیستُم.“

۵۹ تقریباً بعد از یگ ساعت یگ نفر دیگه تاکید کده گُفت: ”یقیناً، ای آدم ام قد ازو بود، چون ای ام از جلیلیه اَسته.“ ۶۰ پترس گُفت: ”او آدم، ما هیچ نموفامم که تو چیزخیل موگی.“

د امزو لحظه، د حالیکه او هنوز توره موگفت، خرّوس بنگ دد. ۶۱ اوخته مولا عیسی روی خو ره دور دد و سون پترس توخ کد؛ و پترس توره مولا ره د یاد خو اورد که دزشی گُفتد: ”امروز پيش از بنگ خرّوس سه دفعه مره انکار مونی.“ ۶۲ پس پترس ازونجی برو رفت و زار زار چخرا کد.

بے احترامی د عیسیٰ

^{۶۳} نفرای که عیسیٰ ره د بند نگاه مُو کد د ریشخند کدو و زدون ازو شروع کد.
^{۶۴} اونا چیمای شی ره بسته کد و پُرسان کده مُوگفت: ”نبوت کُو، کی تُو ره زد؟“
^{۶۵} و اونا او ره غدر تحقیر-و-توهین دیگه ام کد.

عیسیٰ د پیش شورای یهودیا

^{۶۶} امی که روز واز شد، شورای ریش سفیدای قوم، یعنی پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین جَم شد و عیسیٰ ره د شورا اُورده ^{۶۷} دز شی گُفت: ”اگه تُو مسیح اُستی، دز مو بُگی.“

او د جواب ازوا گُفت: ”اگه دز شمو بُگم، شمو باور نمونید، ^{۶۸} و اگه از شمو سوال کنم، شمو جواب نمیدید. ^{۶۹} مگم ازی اوسو «باچه انسان» د دست راست خدای قادر میشینه.“

^{۷۰} پگ ازوا چیغ زده گُفت: ”پس تُو باچه خدا اُستی؟“

او دزوا گُفت: ”خودون شمو مُوگید که ما اُستم.“

^{۷۱} اوخته اونا گُفت: ”دیگه مو د شاهدی چی ضرورت دری؟ مو خودون مو از دان شی شنیدی!“

عیسیٰ د مرگ محکوم موشه

^{۲۳} اوخته تمام شورا باله شد و عیسیٰ ره د پیش پیلاتس بُرد ^۲ و د بله ازو د تهمت کدو شد و گُفت: ”مو ای آدم ره دیدی که قوم مو ره از راه بُر مونه و مو

ره از مالیه دَدو بَلدِه قَیصر مَنع مُوکنه و مُوگه که خود شی «مسیح» و پادشاه آسته.

^۳ پیلاتس از عیسی پُرسان کد: «آیا تُو پادشاهِ یهودیا آستی؟»

عیسی دَ جواب شی گُفت: «خود تُو مُوگی.»

^۴ اوخته دَ پیشوایونِ عالی مقام و جمعیتِ مردُم گُفت: «ما هیچ دَلیل نَمینگرم که ای آدم ره محکوم کنم.» ^۵ لیکن اونا پای خُو ره بند کده گُفت: «اُو دَ سراسرِ یهودیه مردُم ره دَ وسیله تعلیم خُو دَ شور میره، از جلیلیه شروع تا اینجی.»
^۶ وختی پیلاتوس ای توره ره شنید، پُرسان کد: «آیا ای آدم از جلیلیه آسته؟»

^۷ و غیتی فامید که عیسی از جلیلیه و مرَبوطِ سَمَتِ هیرودیس آسته، اُو ره دَ پیشِ هیرودیس ری کد که اُو دَمزُو روزا دَ اورشَلیم بود.

^۸ امی که هیرودیس عیسی ره دید، اُو غدر خوش شد، چُون از کَلو وخت میخاست که اُو ره بنگره، چراکه اُو دَ باره شی شنیدد و اُمید دَشت یگو مُعجزه شی ره بنگره. ^۹ اُو سوال های کَلو از عیسی پُرسان کد، مگم عیسی دَزو هیچ جواب ندد. ^{۱۰} اوخته پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ایسته شده سخت دَ بله عیسی تَهَمَت کد.

^{۱۱} هیرودیس و عسکرای شی اُو ره تحقیر-و-توهین کده دَ بله شی ریشخندی کد و کالای شاهی دَزو پوشنده اُو ره دُوباره پیشِ پیلاتس ری کد. ^{۱۲} دَمزُو روز پیلاتس و هیرودیس قد یگدیگه خُو دوست شد، چُون اونا پیشِ ازو دَ بین خُو دُشمنی دَشت.

^{۱۳} اوخته پیلاتس پیشوایونِ عالی مقام، ریش سفیدا و مردُم ره طلب کده ^{۱۴} دَزوا گُفت: «شمو ای آدم ره دَ پیشِ ازمه اُورده اِدعا کدید که مردُم ره دَ شور میره؛ و

ما دَ حُضُورِ شُمُو از شی تحقیق کدُم و دَ امزی آدم هیچ اَثری از ادعای که شُمُو دَ بِلَه شی مُونید پیدا نکدُم^{۱۵} و نه ام هیرو دیس پیدا کد، امزی خاطر ای ره بسم دَ پیش ازمو ری کد. اینه، ای آدم کاری نکهده که سزاوار مرگ بشه.^{۱۶} پس ما او ره قَمچی میزنم و بعد ازو ایله مونم.“^{۱۷} [چون او باید دَ هر عید یگ بندی ره بَلده ازوا ایله موکد.]

^{۱۸} اوخته پگ ازوا یگجای چیغ زده گفت: ”ای ره بُرده گم کو! باراباس ره بَلده مو ایله بدی!“^{۱۹} باراباس نفری بُود که بخاطر یگ شورش که دَ شار رُخ دَدَد و بخاطر قتل دَ بندی خانه اندخته شد.

^{۲۰} لیکن پیلاُتس که میخاست عیسی ره ایله کنه، بسم قد ازوا توره گفت؛^{۲۱} مگم اونا دَ چیغ زِدو اِدامه دده گفت: ”دَ صلیب میخکوب کو، او ره دَ صلیب میخکوب کو!“^{۲۲} پیلاُتس بَلده دفعه سوّم دَزوا گفت: ”چرا، چی بدی کده؟ ما هیچ دلیل نَمینگرُم که ای آدم ره دَ مرگ محکوم کنم. امزی خاطر ما ای ره قَمچی میزنم و ایله میدیم.“

^{۲۳} لیکن مردُم سخت پای خُو ره بند کد و قد آواز بلند چیغ زده درخاست کد که او دَ صلیب میخکوب شنه. خلاصه چیغ-و-شور ازوا زور شد^{۲۴} و پیلاُتس حکم کد که مطابق درخاست ازوا عمل شنه.^{۲۵} پس باراباس ره که بخاطر شورش و قتل دَ بندی خانه بُود و مردُم بَلده ایله شُدون شی درخاست کد، ایله کد و عیسی ره دَ خاست ازوا تسلیم کد تا دَ صلیب میخکوب شنه.

میخکوب شُدونِ عیسی دَ صلیب

^{۲۶} وختی عسکرا عیسی ره مُوُرد، اونا شِمعونِ قیروانی ره که از اطراف میمد، گرفت و صلیبِ عیسی ره دَ شانِه شی ایشْت تا او ره از پُشتِ عیسی بُره.

٢٧ جمعیت کټه مردم از پُشت شی ریی بُود و د مینکل ازوا خاتونوی بُود که سینه میزد و بلده ازو ناله-و- ماتم مُوکد. ٢٨ لیکن عیسی روی خور ره سون امزو خاتونو کده گُفت: ”آی دخترای اورشَلیم، بلده ازمه چخرا نکنید، بلکه بلده خودون خو و بچکیچای خو چخرا کُنید. ٢٩ چُون اینه، روزای مییه که مردم مُوگه، ’نیک د بخت خاتونوی نازای و رحم های که نَزیده و پستونای که هرگز شیر ندده.‘ ٣٠ اوخته اونا د کوه ها مُوگیه ’د بله مو کوچ کُنید‘ و د تپه ها مُوگیه، ’مو ره بپوشنید.‘ ٣١ چُون اگه د حق چپو تر ای کار موشه، پس د حق چپو خشک چیز کار موشه؟“

٣٢ دَمزو غیت دُو مُجرِم دیگه ره ام پیش اندخت تا قد عیسی قتی کُشته شنه. ٣٣ وختی د یگ جای د نام «کاسه سر» رسید، اونا او ره قد امزو دُو مُجرِم د اُونجی د صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره د دست راست شی و دیگه شی ره د دست چپ ازو. ٣٤ اوخته عیسی گُفت: ”آی آته آسمانی، امیا ره ببخش، چُون نَموفامه که چیز کار مونه.“

و عسکرا پشک اندخته کالای عیسی ره منه خو تقسیم کد. ٣٥ مردم د اُونجی ایسته شدد و توخ مُوکد، مگم کټه کلونا د بله ازو ریشخندی کده مُوگُفت: ”ای دیگرو ره نجات دد؛ آلی خود ره نجات بدیه اگه مسیح و انتخاب شده خدا آسته!“

٣٦ عسکرا ام او ره ریشخند کد. اونا آمده سرکه انگور ره دزو پیش مُوکد ٣٧ و مُوگُفت: ”اگه تو پادشاه یهودیا آستی خود ره نجات بدی!“

٣٨ د بله سر شی یگ جرمنامه بُود [که د زیون یونانی، لاتینی و عبرانی نوشته شدد]: ”ای پادشاه یهودیا آسته.“

٣٩ یکی امزو دُو مُجرِم که د صلیب میخکوب شدد، او ره تحقیر-و-توهین کده گُفت: ”آیا تو مسیح نیستی؟ پس خود خو و مو ره نجات بدی؟“

۴۰ مگم دیگه شی او ره سرزنش کده گُفت: ”از خُدا نَمیترسی؟ دَ سرِ ازتو ام عینِ رقم حُکم شُدِه. ۴۱ و محکومیتِ ازمو واقعاً بَرحق آسْتِه، چُون مو سزای اعمال خُو ره مینگری، مگم ای آدم هیچ کارِ بَد نَکده.“ ۴۲ بعد ازو دَ عیسی گُفت: ”ای عیسی، وختیکه دَ پادشاهی خُو رسیدی، مَره ام دَ یاد خُو بَیر.“

۴۳ عیسی دَ جواب شی گُفت: ”ما حقیقت ره دَز تو موگیم، امی امروز تو قد ازمه دَ بهشت داخل موشی.“

فوتِ عیسی

۴۴ تقریباً ساعتِ ششم بود که تریکی تمامِ زمی ره گُرفت و تا ساعتِ نهم ادامه دَشت، ۴۵ دَ عینِ حال آفتو تریک شد و پرده خانه خُدا از مینکل خُو دُو پاره شد. ۴۶ اوخته عیسی دَ آواز بلند چیغ زده گُفت: ”ای آته آسمانی، ما روحِ خُو ره دَ دستِ ازتو میسپارم.“ امی ره گُفت و جان دَد.

۴۷ وختی قومندانِ رومی ای واقعه ره دید، او خُدا ره ستایش کده گُفت: ”واقعاً که ای آدم بے گناه بود.“

۴۸ تمامِ مردمِ که بلده سیل کدو جَم شُد، وختی ای واقعه ها ره دید، دَ سینه خُو زده پس سون خانه های خُو رفت. ۴۹ مگم تمامِ کسای که قد عیسی آشنا بود دُور ایسته شُد، دَ شمولِ خاتونوی که از جلیلیه دَ دُمال شی آمد، اونا امی چیزا ره توخ مَوکد.

دفنِ کدونِ عیسی

۵۰ دَ اونجی یگ آدم دَ نامِ یوسفِ آمد که یکی از اعضای شورای یهود بود و یگ آدم نیک و عادل. ۵۱ او قد نقشه و فیصله شورا دَ باره عیسی موافقت نکد. او از

شارِ رامه بُود، یکی از شارای که دَ یهودیا تعلق دشت و خود ازو ام انتظارِ پادشاهی خدا ره می‌کشید. ^{۵۲} او دَ پیشِ پیلاتس رفت و جسدِ عیسی ره ازو طلب کد. ^{۵۳} پس یوسفِ جسدِ مولا ره از صلیب تاه کد و او ره دَ یگ رختِ کتان پیچنده دَ قبری که دَ قاده کنده شد ایشته، دَ جایی که هیچ کس هرگز دفن نشد. ^{۵۴} امو روز، روزِ تیاری بُود و روزِ آرام دَ حالِ شروع شدو بُود.

^{۵۵} خاتونوی که از جلیلیه قد عیسی آمد دَ دُمبالِ یوسف رفت و اونا ام قبر ره دید و ام ای که جسدِ عیسی دَ کجا ایشته شد. ^{۵۶} اوخته اونا پس دَ خانه خو آمد و عطر و موادهای خوشبوی ره آماده کد. بعد ازو دَ روزِ آرام مطابقِ حکمِ شریعت آرام گرفت.

عیسی دوباره زنده موشه

^{۲۴} روزِ یگشمبه دَ وختِ روز واز شدو اونا موادهای خوشبوی ره که آماده کد قد خو گرفته دَ سرِ قبر رفت ^۲ و دید که سنگ از دانِ قبر لول دده شده. ^۳ مگم وختیکه اونا داخلِ قبر رفت، جسدِ مولا عیسی ره دَ اونجی پیدا نَتَنست. ^۴ دَ حالیکه اونا حیرو مند، بے بلغه دو نفر که کالای سفید جلو دشت دَ پالوی ازوا ایسته شد. ^۵ خاتونو ترس خورده قد روی خو دَ زمی خم شد، مگم اونا دَ خاتونو گفت: ”چرا زنده ره دَ مینکل مُرده ها موپالید؟“ ^۶ او دَ اینجی نیسته، او دوباره زنده شده. دَ یاد خو بیرید وختیکه او دَ جلیلیه بود چطور قد شمو گپ زده ^۷ گفت که «باچه انسان» باید دَ دستِ گناهکارا تسلیم دده شنه و دَ صلیب میخکوب شنه و دَ روزِ سوّم دوباره زنده شنه.“

^۸ اوخته خاتونو توره عیسی ره دَ یاد خو آورد ^۹ و از سرِ قبر پس آمد و پگ امزی چیزا ره دَ یازده رسول و دیگر و نقل کد. ^{۱۰} امو خاتونو مریمِ مجدلیه، یونا، مریمِ آبه یعقوب و چند خاتونِ دیگه بود که امی چیزا ره دَ رسولا گفت. ^{۱۱} مگم تورای

خاتونو بلده ازوا مثل ايله گويي معلوم شد و اونا باور نکد. ^{۱۲} لیکن پترس باله شد و دویده دویده سون قبر رفت؛ وختیکه رسید، خم شده منه قبر ره توخ کد و تنها کفن ره دید و بس. اوخته او حیرو شده پس سون خانه رفت.

د راه آغیل عمائوس

^{۱۳} دمزو روز دو نفر از پیروا طرف یگ آغیل مورفت که عمائوس نام دشت و امو آغیل تقریباً دو ساعت از اورشلیم دور بود. ^{۱۴} اونا قد یگدیگه خو د باره پگ امزی چیزای که رخ ددد، توره موگفت. ^{۱۵} د حالیکه اونا توره موگفت و جر-و-بحث موکد، عیسی خود شی دزوا نزدیک شد و قد ازوا همراه شد. ^{۱۶} مگم از چیمای ازوا قدرت شناس گرفته شد تا عیسی ره شخته ننه. ^{۱۷} او دزوا گفت: ”شمو د بین راه قد یگدیگه خو د باره چی نقل مونیید؟“

اونا ایسته شد و غمگی معلوم موشد. ^{۱۸} اوخته یکی ازوا که کلیوپاس نام دشت د جواب شی گفت: ”آیا د مینکل مسافرا د اورشلیم تو تنها کسی آستی که از چیزای که د ای روزا رخ دد خبر ندی؟“

^{۱۹} عیسی ازوا پرسان کد: ”از کدم چیزا؟“

اونا دزشی گفت: ”از چیزای که قد عیسی ناصری رخ دد. او پیغمبری بود که د حضور خدا و تمام مردم د گفتار و د کردار خو قوی بود. ^{۲۰} ولی پیشوایون عالی مقام و رهبرای مو او ره تسلیم کد تا د مرگ محکوم شنه و او د صلیب میخکوب شد، ^{۲۱} د حالیکه مو امید دشتی که او امو کس آسته که اسرائیل ره نجات میدیه. د پالوی پگ امزی توره ها فعلاً سه روز امزو واقعه تیر شده. ^{۲۲} علاوه ازی، چند خاتو که از جم ازمویه، مو ره حیرو کد، چون اونا امروز صباح گاه د سر قبر رفت ^{۲۳} و جسد عیسی ره پیدا ننتست. اوخته اونا پس آمد و دز مو نقل کد که ملایکه ها ره د رویا دیده و ملایکه ها گفته که عیسی زنده شده.

۲۴ پس چند نفر ازمو سر قبر رفت و وضعيت ره امو رقم ديد كه خاتونو نقل كد؛
ليكن اونا عيسى ره نديد.

۲۵ اوخته عيسى دزوا گُفت: ”اى آدمای نافام و كُند ذهن، باور كدون پگ تورای
پيغمبرا چيقس بلده شمو سخت آسته! ۲۶ آيا لازم نبود كه مسيح امی رنج ها ره
بنگره و بعد ازو د بزرگی-و- جلال خو برسه؟“ ۲۷ اوخته او از نوشته های موسی
و پگ پيغمبرا شروع كده چيزای ره كه د باره خود شی د تمام نوشته های مقدس
بود، بلده ازوا تشریح كد.

۲۸ امی كه اونا د آغیل عمائوس نزدیک شد، عيسى رقمی رفتار كد كه پيشتر مورهِ.
۲۹ مگم اونا سخت شله شده گُفت: ”لطفاً قد ازمو بمن، چراكه روز تير شده و
شام نزدیک آسته. پس عيسى داخل رفت تا قد ازوا بُمنه.“

۳۰ وختيکه عيسى قد ازوا د سر دسترخو شيشت، او نان ره گرفته شكرگزاری كد
و ثوئه كده دزوا دد. ۳۱ بے بلغه چيمای ازوا واز شد و اونا او ره سنخت؛ و او از
نظر ازوا غيب شد. ۳۲ اوخته اونا قد يگديگه خو گُفت: ”آيا دل های مو د درون مو
نميتپيد وختيکه او د راه قد ازمو توره موگُفت و نوشته های مقدس ره بلده مو
تشریح موكد؟“

۳۳ و اونا دمزو ساعت باله شده پس د اورشليم رفت. د اونجی اونا يازده يار
عيسى و مردمای ره كه قد ازوا جم شد، پيدا كد ۳۴ كه اونا موگُفت: ”مولا عيسى
واقعا دوباره زنده شده و د شمعون ظاهر شده!“

۳۵ اوخته امو دو نفر ام نقل كد كه د راه چی رخ دد و چی رقم اونا عيسى ره د
وخت نان ثوئه كدو سنخت.

عیسی د یارای خو ظاهر موشه

^{۳۶} د حالیکه اونا د امزی باره توره موگفت، بے بلغه عیسی خود شی د مینکل ازوا ایسته شد و دزوا گُفت: ”سلام علیکم.“

^{۳۷} مگم اونا وحشت زده شده ترس خورد و فکر کد که یگ ره روح ره مینگره.

^{۳۸} عیسی دزوا گُفت: ”بچی ترس خوردید؟ چرا د دل های شمو شک پیدا موشه؟

^{۳۹} دستا و پایای مره توخ کُنید؛ بنگرید که خود مه اَسْتُم. دز مه دست بزَنید و بنگرید، چون روح گوشت و استغو ندره، مگم رقمی که مینگرید ما درُم.“

^{۴۰} وختیکه امی توره ره گُفت او دستا و پایای خو ره دزوا نشو دد. ^{۴۱} د حالیکه

اونا خوش و حیرو بود و هنوز نمیتنست باور کنه، او دزوا گُفت: ”کدم چیز د

اینجی بلده خوردو درید؟“ ^{۴۲} اونا یگ مقدار ماهی پریو کده بلده ازو دد ^{۴۳} و او

ماهی ره گرفته د پیش روی ازوا خورد.

^{۴۴} اوخته عیسی دزوا گُفت: ”اینی تورای آسته که وختی قد شمو بودم گُفتم، هر

چیزی که د تورات موسی، نوشته های انبیا و زبور د باره مه نوشته شده، باید

پوره شنه.“

^{۴۵} بعد ازو عیسی زهنای ازوا ره روشو کد تا نوشته های مقدس ره پی بیره ^{۴۶} و

دزوا گُفت: ”اینی رقم نوشته شده، مسیح باید رنج-و-عذاب بنگره و د روز سوم

از مرده ها دوباره زنده شنه؛ ^{۴۷} و توبه و بخشش گناها د نام ازو د تمام ملت ها

اعلان شنه و شروع شی از اورشلیم بشه. ^{۴۸} شمو شاهد امزی چیزا آستید. ^{۴۹} اینه،

ما روح القدس ره که آته مه وعده کده، دز شمو ریی مونم. پس د شار بُمینید تا

وختیکه از عالم باله قد قدرت روح القدس پوشنده شنید.“

رفتون عیسی د عالم باله

٥٠ اوخته عیسی اونا ره تا بیت عنیا بُرد و د اونیجی دستای خور ره باله کده اونا ره برکت دد. ٥١ د حالیکه اونا ره برکت میدد، ازوا جدا شده طرف آسمو بُرده شد. ٥٢ یارا او ره سجده کد و قد خوشی کلو پس د اورشلیم آمد. ٥٣ د اونیجی اونا همیشه وخت د خانه خدا بود و خدا ره حمد-و-ثنا موگفت.